

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม วิทยานิพนธ์ งานวิจัย
วศ ๑๑๗ (๘๐)

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์ 1 สำหรับนักศึกษา
ปริญญาตรีสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

นิตินิเทศ การพิมพ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รับรับ.....
วันลงทะเบียน..... 8 ธ.ค. 2558
เลขทะเบียน..... 241008
เลขเรียกหนังสือ ๑ ๗๕๗.๘ ๖๑๑๔๑

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

๑.๒

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

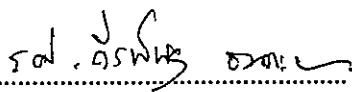
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายนิติเทพ การิเทพ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รศ.วีรพันธ์ ธงตะทาบ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

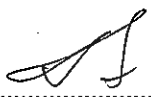
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

(อาจารย์ ดร.พิทยวัฒน์ พันระศรี)

กรรมการ

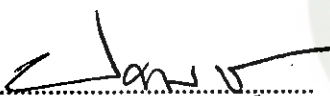
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

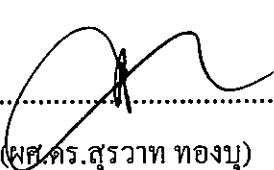
(อาจารย์ ดร.นิคม ชมภูหลง)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

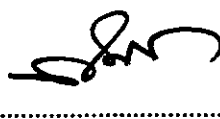
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผศ.ดร.สนิท ดีเมืองซ้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

TITLE : Development of Classic Guitar-Course 1 learning activities package for
Undergraduate Students of the Music Program at Loei Rajabhat University

AUTHOR : Nateethep Karithev **DEGREE :** M.Ed.(Curriculum and Instruction)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr.Prasopsuk Rithidetch Chairman
Dr.Nikhom Chompoolong Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop a learning package of Classic Guitar Course 1 for undergraduate students of the music program at Loei Rajabhat University based on the 80/80 standardized criteria efficiency, 2) to assess the effectiveness index of the learning activity package of classic guitar-course 1 for undergraduate students, and 3) to survey the satisfaction of the students with the learning package of Classic Guitar Course 1.

The target group were eleven undergraduate students of the music program, the faculty of Humanities and Social Sciences at Loei Rajabhat University who registered Classic Guitar Course 1 in 3/2013 consisting of 10 males and only 1 female. They were selected by the purposive random sampling technique.

The instrument were 1) a learning activity package of the Classic Guitar Course 1 consisting of eight handbooks, 2) lesson plan, 3) a questionnaire and 4) a guitar 1 skill test. The statistics used were mean, standard deviation, and efficiency analysis of lesson.

The findings showed that

1) The index of the learning package efficiency (Classic Guitar Course 1 for undergraduate students of the music program at Loei Rajabhat University) regarding the standardized criteria was 84.19/82.25%.

2) The index of the effectiveness of the learning activity package (Classic Guitar Course 1 for undergraduate students of the music program at Loei Rajabhat University) was 0.7175

3) The average level of the satisfaction of the students with the learning package of Classic Guitar Course 1 was at a high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตศิลป์ 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วย ความกรุณาและอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช และ อาจารย์ ดร.นิคม ชมภูหลง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ วีรพันธ์ ธงตะทบ ประธานกรรมสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์พิทยวัฒน์ พันธะศรี กรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำชี้แนะแก่ผู้วิจัย ด้วยความเมตตา ทำให้ ผู้วิจัยได้เห็นความบกพร่องที่เกิดขึ้นกับงานวิจัย และได้ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงงาน วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายนี้คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดาบูรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้การสนับสนุนและกำลังใจจนประสบ ผลสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นิตินิเทศ กสิณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญตารางภาคผนวก	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ชุดกิจกรรม	10
การจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติคีตาร	21
การวัดการประเมินผล	28
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	37
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	46
ดัชนีประสิทธิผล	50
ความพึงพอใจ	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
กรอบแนวคิดการวิจัย	57

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
กลุ่มเป้าหมาย	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
สรุปผล	73
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้วิชาปฏิบัติคีตารัตนศิลป์	83
ภาคผนวก ข ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	110
ภาคผนวก ค ชุดกิจกรรมการสอนคีตารัตนศิลป์	113
ภาคผนวก ง ผลการประเมินชุดกิจกรรม	195
ภาคผนวก จ ผลการประเมินความสอดคล้อง	198
ภาคผนวก ฉ หนังสือราชการ	200
ภาคผนวก ช ตัวอย่างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ	208
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม	217
ประวัติผู้วิจัย	221

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	68
2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้	69
3 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	70
4 ดัชนีประสิทธิผล	70
5 เปรียบเทียบทักษะ	71
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	71

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่

หน้า

1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ปฏิบัติคีตารค์คลาสสิก 1	112
2 ผลการประเมินชุดกิจกรรมการสอนคีตารค์คลาสสิก รายวิชา ปฏิบัติคีตารค์คลาสสิก 1	188
3 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ของแบบทักษะและองค์ความรู้คีตารค์คลาสสิก รายวิชา ปฏิบัติคีตารค์คลาสสิก 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ	200

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก	219
2 บรรยากาศการฝึกซ้อมกีตาร์คลาสสิก	219
3 สาริตกีตาร์คลาสสิก	220
4 เป็นวิทยากร กีตาร์คลาสสิกรวมไปถึงบทเพลงที่ใช้บรรเลง	220
5 นักศึกษากีตาร์คลาสสิบบรรเลงให้โอกาสต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	221
6 ทำการแสดง ณ ถนนคนเดิน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย	221

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

- 1 กรอบแนวคิดการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาปฏิบัติคีตารัตนศิลป์ 1
สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 57

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรของประเทศนั้นๆ เป็นสำคัญประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยทั้งทางด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพสังคมไทยจึงจำเป็นต้องมุ่งพัฒนาส่งเสริมทางด้านการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในการเรียนรู้

ดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในตัวเองในฐานะความเป็นศาสตร์ดนตรีเป็นเรื่องของความรู้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทฤษฎีประวัติการดนตรีการปฏิบัติเครื่องดนตรีต่างก็เป็นเหตุเป็นผลและเป็นความเข้าใจส่วนความเป็นศิลป์ดนตรีเป็นเรื่องของความรู้สึกสุนทรีย์หรือความงาม ย่อมอยู่เหนือความหมายความซาบซึ้งในความงามอะไรสักอย่างหนึ่งรู้ว่าสวยรู้ว่างามรู้ว่าไพเราะ ไม่สามารถบรรยายออกมาเป็นภาษาเขียนได้ถึงบรรยายได้ก็ไม่ถึงซึ่งความสวยงามความไพเราะที่เราซาบซึ้งและความซาบซึ้งในความสวยงามหรือความไพเราะไม่สามารถวัดเป็นปริมาณในทางศาสตร์ได้ ธนาकर แพทย์วงษ์ (2541 : 9)

การให้การศึกษาด้านดนตรีนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกด้านหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์พัฒนาประเทศชาติและพัฒนาสังคมโลกกล่าวคือดนตรีเป็นศาสตร์และศิลป์แขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวพันต่อมวลมนุษยชาติความสำคัญของดนตรีทำให้ผู้รับรู้ได้สัมผัสกับสไตล์ศิลป์อันนำไปสู่ความรู้สึกภายในจิตใจทำให้เกิดความอิมเมชันชมและเห็นคุณค่าในความงามของดนตรีซึ่งความรู้สึกดังกล่าวไม่ได้รับรู้หรือสัมผัสได้ทุกคนหากแต่ต้องเรียนรู้และสร้างความเข้าใจการได้รับรู้และเกิดความรู้สึกย่อมส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ฌรุทท์ สุทธิจิตต์ (2536 : 38)

การเรียนรู้ในด้านดนตรีสากลเป็นวิชาแขนงหนึ่งที่มุ่งพัฒนาอย่างต่อเนื่องแต่ถ้าเรียนในด้านทฤษฎีเพียงอย่างเดียวโดยไม่ใช้ทักษะปฏิบัติก็จะไม่เกิดผลประโยชน์การศึกษาทฤษฎีในเบื้องต้นแล้วจึงลงมือปฏิบัติควบคู่กันไปการที่จะเรียนดนตรีให้ได้ผลนั้นจำเป็นจะต้องมีทักษะปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎีผู้ที่เรียนรู้นดนตรีให้ได้ผลดีในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ได้กำหนดไว้ด้วยว่าให้สถานศึกษาเป็นผู้จัดหลักสูตรของตนเองให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรหรือมาตรฐานที่กล่าวในหลักสูตรสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรของตนเองขึ้นมา โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนควรได้รับจากการศึกษาและมุ่งเน้นให้สถานศึกษาสามารถกำหนดสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของตนเองด้วย ฌรุฑ์ สุทธจิตต์. (2545 : 3) ปัจจุบันนักการศึกษาได้มองเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีมากขึ้น จึงบรรจุวิชาดนตรีเข้าไปในหลักสูตรทุกระดับการศึกษาโดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของดนตรีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ว่าดนตรีสามารถพัฒนาบุคคลได้ทั้งทางร่างกายสติปัญญาอารมณ์สังคมเจตคติและบุคลิกภาพดนตรีช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่หลายครั้งดนตรีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเสริมลักษณะที่สังคมต้องการเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีความสุขดนตรีเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อในระดับสูงและสามารถยึดเป็นอาชีพได้ทั้งในสังคมเมืองและสังคมชนบท

การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นการมุ่งหวังให้ผู้เรียนให้มีวิชาการในลักษณะของวิชาชีพดังนั้นหลักสูตรดนตรีจึงเป็นลักษณะของวิชาเฉพาะสาขาหนึ่งซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติมากพอที่จะเข้าศึกษาได้หลักสูตรดนตรีในระดับนี้โดยทั่วไปจัดอยู่ในรูปของวิชาเอกสาขาต่างๆเช่นวิชาเอกทางด้านทักษะดนตรี โดยมีเครื่องมือที่ผู้เรียนเลือกเรียนเช่น ไวโอลินเปียโนระนาดกีตาร์ คลาสสิก เป็นต้นดังได้กล่าวแล้วว่าการศึกษาในระดับนี้เป็นระดับอาชีพสาระดนตรีที่มีอยู่ จึงมีความลึกซึ้งและครอบคลุม ฌรุฑ์ สุทธจิตต์ (2541 : 5) กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีอีกชนิดหนึ่งที่มีผู้นิยมศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางเมื่อจบไปแล้ว สามารถเป็นผู้สอนในโรงเรียน โรงเรียนดนตรีเอกชน สถานศึกษาต่างๆ เป็นผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับดนตรี หรือเป็นนักดนตรีที่มีพื้นฐานทางดนตรีที่ดีได้

จากการสังเกตการณ์การเรียนการสอนของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการของนักศึกษารายวิชา ปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี (วิชาเอกกีตาร์คลาสสิก) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวนทั้งสิ้น 11 คน (ชาย 10 คน หญิง 1 คน) พบว่า นักศึกษาจำนวน 10 คน มีภูมิหลังเดิมคือ เป็นนักศึกษาที่เล่นบรรเลงเพลงและสอบผ่านเข้ามาโดยที่ไม่ได้ใช้เพลงคลาสสิกในการสอบคัดเลือกเป็นส่วนมากและไม่มี ความถนัดในการเล่นเพลงคลาสสิก ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนคือ นักศึกษาต้องเรียน รายวิชาปฏิบัติกีตาร์ซึ่งมีโครงสร้างหลักสูตรเป็นการปฏิบัติกีตาร์แบบคลาสสิก เป็นผลทำให้

นักศึกษาเกิดความไม่เข้าใจในตัวบทเพลง วิธีการเล่นแบบคลาสสิก เพราะไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน และส่งผลให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการปฏิบัติกีตาร์แบบคลาสสิก ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนยังไม่บรรลุผลตามที่ตั้งเอาไว้

นอกจากนี้ นักศึกษายังขาดความรับผิดชอบในการเรียนขาดสมาธิในการเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนขาดทักษะการปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก และจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยในปีการศึกษา 2555 ที่ผ่านมามีจำนวนนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 15 คน จากทั้งหมด 22 คน ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านทักษะบรรเลงกีตาร์คลาสสิกซึ่งคิดเป็นร้อยละ 68 (มาศสุภา เพชรรัศมี : สัมภาษณ์ 25 ต.ค. 2555)

จากสภาพปัญหาที่พบ ผู้วิจัยได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของวิชาดนตรี โดยเฉพาะในเรื่องของ ปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกจึงมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างให้การเรียนการสอนดนตรีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและจากการศึกษาเอกสารตำราบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดนตรีพบว่า การนำชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่ง สมบัติ จรุงเรืองพัฒนะ (2541 : 9) ได้กล่าวถึงชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นสื่อการสอนแบบสื่อประสมที่ผลิตขึ้น โดยการนำสื่อการเรียนหลายอย่างมาสัมพันธ์กันเพื่อส่งเสริมคุณค่าซึ่งกันและกันมีความเกี่ยวข้องกับจุดหมายของเนื้อหาวิชาและหลักสูตรชุดการสอนจะต้องบูรณาการซึ่งกันและกันมีผลต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมการเรียนสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มเพราะชุดกิจกรรมจะเป็นสื่อการเรียนที่นำเรียนรู้ที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนและทำให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามหลักสูตรวางไว้ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่ได้จากระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับรายวิชาและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมยังมีคุณค่าในด้านที่จะช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความมั่นใจในการดำเนินการเรียนการสอนเพราะลดเวลาในการเตรียมตัวล่วงหน้าช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริงรวมทั้งชุดการสอนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการอย่างดีจึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยชุดการสอนที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นชุดการสอนประเภทประกอบคำบรรยายของครูเพราะชุดกิจกรรมประเภทนี้จะใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือเป็นการสอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้และมีความเข้าใจในเวลาเดียวกันในด้านของความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอน โดยนำชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ

ปกติมันสามารถสรุปได้ดังนี้การสอนแต่เดิมนั้นจากที่ยึดครูเป็นหลักก็เปลี่ยนมาเป็นการจัด
ประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนเองโดยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อหรือวิธีการต่างๆ การเรียน
ในลักษณะนี้ผู้เรียนจะเรียนจากครูเพียง 1 ใน 4 ส่วนส่วนที่เหลือผู้เรียนจะเรียนจากสื่อ
ด้วยตนเองรวมทั้งปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับ
สภาพสิ่งแวดล้อมก็จะเปลี่ยนไปโดยจะมีการเกิดปฏิริยาสัมพันธ์กันมากขึ้นกว่าการเรียน
การสอนแบบปกติ ชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2546 : 117)

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัย พบว่ามีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาชุดกิจกรรมไว้
เป็นจำนวนมาก เช่น การสร้างชุดกิจกรรมเรื่องการสืบสวนวิชาปฏิบัติเครื่องสายไทย 1 สำหรับ
นักศึกษาวิชาเอกดนตรีศึกษาในวิทยาลัยครูบุรีรัมย์โดย เพชรสุดา ภูมิพันธุ์ (2534 : 60)
ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานคือผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาคทฤษฎีร้อยละ 81.35 ภาคปฏิบัติร้อยละ 75.00 และพบว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น
นั้นมีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมและนักศึกษามีความสามารถตามที่กำหนดไว้ใน
จุดประสงค์ในงานวิจัยของ สุดารัตน์ ชาญเลขา (2535 : 77) พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียน
ขับร้องเพลงไทยด้วยชุดกิจกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อชุดกิจกรรมสูง
กว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติและในการวิจัยเรื่องการศึกษ
ประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นต้น
ปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้วิทยาลัยนาฏศิลป์โดย นิภา โสภาสัมฤทธิ์ (2541 : 45) พบว่า นักเรียน
กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนและ
มีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น

จากสภาพที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทดลองใช้ชุดกิจกรรม รายวิชาปฏิบัติ
กีตาร์คลาสสิก 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยมุ่งเน้นใน
เรื่องของความเหมาะสมของเนื้อหาในการเรียนกีตาร์คลาสสิก ในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ
ให้มีความสอดคล้องกันในแต่ละเนื้อหาและเรียงลำดับการเรียนจากง่ายไปยากเพื่อเป็นการ
วางรากฐานในการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมีความตั้งใจ
ในการเรียน มีความร่วมมือในการเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูงขึ้นและคาดหวังว่าชุดการสอน รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก นี้จะสามารถนำไปใช้ใน
การเรียนการสอนดนตรีและเป็นการพัฒนาดนตรีให้มีความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถช่วยให้นักศึกษาเกิดทักษะการบรรเลงเพลง คลาสสิกได้อย่างไร
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก1 ของนักศึกษาปริญญาตรี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาคำดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตาร คลาสสิก1 ของนักศึกษาปริญญาตรี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1

สมมติฐานการวิจัย

ชุดกิจกรรมรายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาปฏิบัติคีตาร 1 สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปีการศึกษา 3/2556 ชั้นปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 11 คน ประกอบด้วย ชาย 10 หญิง 1 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรอิสระคือชุดกิจกรรม รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1

2.2 ตัวแปรตามคือดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการบรรเลง
กีตาร์คลาสสิกและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมกีตาร์คลาสสิก

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับ รายวิชา ปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก จำนวน
2 หน่วยกิต และนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม จำนวน 8 ชุด ดังนี้
ชุดที่ 1 ประวัติความเป็นมา, ส่วนประกอบกีตาร์คลาสสิก, ทำนอง, รูปแบบการใช้
ข้อมือที่ถูกต้องและการใช้นิ้วมือขวา

ชุดที่ 2 การตั้งสายกีตาร์คลาสสิก, ฝึกดีดตามจังหวะ โน้ตในสายเปล่า สายที่ 1 2 3
และการใช้นิ้วมือซ้าย

ชุดที่ 3 การกดโน้ตในสายที่ 1, การกดโน้ตในสายที่ 2, การกดโน้ตในสายที่ 3
ฝึกเพลง Yankee Doodle และ Aura Lee

ชุดที่ 4 เครื่องหมายโยงเสียง (Tie), โน้ตเข็บบัด 1 ชั้น (Eighth Note) ฝึกเพลง When
The Saints Go Marching In, Jingle Bell และ Happy Birthday

ชุดที่ 5 การกดโน้ตในสายที่ 4, โน้ตตัวดำประจูด (Dotted Quarter Note), วิธีเล่น
โน้ตตัว ลา (A) สูง ฝึกเพลง Little Brown Jug และ Auld Lang Syne

ชุดที่ 6 การกดโน้ตในสายที่ 5, การกดโน้ตในสายที่ 6 ฝึกเพลง Ode To Joy และ
Noche En Espana

ชุดที่ 7 การเล่นคอร์ด และแบบฝึกหัดการเล่นคอร์ด

ชุดที่ 8 การเกาคอร์ดและแบบฝึกหัดการเกาคอร์ด

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2556 รวมระยะเวลา 5 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ
โดยกำหนดให้ในแต่ละชุดมีสื่อตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป มาปรับใช้ในการจัดกระบวนการเรียน
การสอนซึ่งประกอบด้วยใบความรู้ใบงานแบบฝึกทักษะแบบทดสอบเทปเพลง/วิดีโอทัศน์
เครื่องประกอบจังหวะและกีตาร์คลาสสิกซึ่งมีทั้งหมด 8 ชุดด้วยกันได้แก่

ชุดที่ 1 ประวัติความเป็นมา, ส่วนประกอบกีตาร์คลาสสิก, ท่วงทำนอง, รูปแบบการใช้
ข้อมือที่ถูกต้องและการใช้นิ้วมือขวา

ชุดที่ 2 การตั้งสายกีตาร์คลาสสิก, ฝึกคิดตามจังหวะ โน้ตในสายเปล่า สายที่ 1 2 3
และการใช้นิ้วมือซ้าย

ชุดที่ 3 การกดโน้ตในสายที่ 1, การกดโน้ตในสายที่ 2, การกดโน้ตในสายที่ 3 ฝึกเพลง
Yankee Doodle และ Aura Lee

ชุดที่ 4 เครื่องหมายโยงเสียง (Tie), โน้ตเข็บบัด 1 ชั้น (Eighth Note) ฝึกเพลง When The
Saints Go Marching In, Jingle Bell และ Happy Birthday

ชุดที่ 5 การกดโน้ตในสายที่ 4, โน้ตตัวดำประจุก (Dotted Quarter Note), วิธีเล่น โน้ตตัว
ลา (A) สูง ฝึกเพลง Little Brown Jug และ Auld Lang Syne

ชุดที่ 6 การกดโน้ตในสายที่ 5, การกดโน้ตในสายที่ 6 ฝึกเพลง Ode To Joy และ
Noche En Espana

ชุดที่ 7 การเล่นคอร์ด และแบบฝึกหัดการเล่นคอร์ด

ชุดที่ 8 การเกาคอร์ดและแบบฝึกหัดการเกาคอร์ด

นักศึกษาปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษา สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปีการศึกษา 3/2556

กีตาร์คลาสสิก หมายถึง กีตาร์ที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1

ประสิทธิภาพชุดการสอนรายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก หมายถึง ชุดการสอนที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นผ่านการทดลองนำไปใช้สอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพคือ
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

80 ตัวแรกหรือ E₁ หมายถึง การนำเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในแต่ละ
เนื้อหาย่อย ของนักเรียนทุกคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้
ผลเฉลี่ยของคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หรือ E₂ หมายถึง การนำเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
ในแต่ละเนื้อหาย่อยของนักเรียนทุกคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นร้อยละซึ่งต้อง
ได้ผลเฉลี่ยของคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน
ที่เรียนรู้ตามกระบวนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาปฏิบัติกีตาร์
คลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่รู้สึกชื่นชอบและการให้ความร่วมมือของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนประเมิน โดยแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้ทั้งด้านดนตรีสากลรวมถึงทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกเพื่อให้เกิดรสของดนตรีไปในเวลาเดียวกัน และนักศึกษาสามารถนำไปประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการสอนกีตาร์ได้ในอนาคตต่อไป
2. ผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลสำหรับแนวทางสำหรับการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสำหรับครูหรือผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาชุดกิจกรรมวิชาปฏิบัติกีตาร์ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรม รายวิชาการปฏิบัติคีตารคลาสสิก สำหรับนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยผู้วิจัย
ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ชุดกิจกรรม
2. การจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติคีตารและหลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา
3. การวัดผลและประเมินผล
4. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
6. ดัชนีประสิทธิผล
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมเป็นรูปแบบของการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่สามารถทำให้นักเรียน
มีความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ได้ดีซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมสอนหรือชุดการเรียนมาจากคำว่า instructional package หรือ
learning package เดิมใช้คำว่า “ชุดการสอน” เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน
แต่ต่อมาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น
นักการศึกษาจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า “ชุดการเรียน” (learning package) เพราะการเรียนรู้ที่เป็น
กิจกรรมของนักเรียนและการสอนเป็นกิจกรรมของครูกิจกรรมของครูกับนักเรียนจะต้อง

เกิดขึ้นคู่กัน เพลลินจิตต์ เวพัวร์ณวรกุล (2550 : 14) และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “ชุดกิจกรรม” ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้คือ Kapfer & Kapfer (1972, อ้างอิงในเพลลินจิตต์ เวพัวร์ณวรกุล. 2550 :14) ได้ให้ความหมายของชุดการเรียน หรือชุดกิจกรรมเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำ ที่ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุพฤติกรรมที่เป็นผลของการเรียนรู้และเนื้อหา ที่นำมาสร้างเป็นชุดการเรียนนั้น ได้มาจากขอบข่ายของความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้นักเรียน ได้เรียนรู้เนื้อหาจะต้องตรงและชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียน ได้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย ของการเรียนรู้

นาริรัตน์ พิภพสมบูรณ์ (2544 : 26) ให้ความหมายของชุดการเรียนการสอนหรือ ชุดกิจกรรมว่า คือสื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าเป็นชุดเรียกว่าสื่อประสมเพื่อมุ่งให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนอกจากจะใช้สำหรับให้ผู้เรียนเรียนเป็นรายบุคคล แล้วยังใช้ประกอบการเรียนการสอนแบบอื่นหรือใช้สำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อยหนึ่ง

นุชกาฬ ภักดี (2543 : 14) ให้ความหมายของชุดการเรียนหรือชุดกิจกรรม ว่าเป็นสื่อการเรียนสำเร็จรูปประกอบด้วยอุปกรณ์หลายชนิดที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วย ตนเองตามขั้นที่ระบุไว้ในชุดเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพึ่งครูน้อยที่สุด ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างอิสระด้วยความสะดวกสบายตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการพึ่งพาตนเองในการศึกษาหาความรู้

เพลลินจิตต์ เวพัวร์ณวรกุล (2550 : 15) ให้ความหมายชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อ การเรียนการสอนหรือชุดการเรียนซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นเป็นสื่อ การเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าเป็นชุดมีองค์ประกอบอื่นที่ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ ในตัวเองเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตามขั้นตอน ที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรมตามความสนใจและความสามารถ โดยครูเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนและประสบ ความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่าชุดกิจกรรมหมายถึงกิจกรรมการ เรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ให้ คำแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยการให้แหล่งความรู้จากสื่อการสอนแบบต่างๆและการจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้จึงสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2. ความสำคัญของชุดกิจกรรม

ในการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

บุญเกื้อ ควรวาเวช (2530 : 30) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคลผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถความสนใจตามเวลา และโอกาสที่เหมาะสมแต่ละคนช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครูเพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อยช่วยในการศึกษานอกระบบ โรงเรียนเพราะผู้เรียนสามารถนำชุดกิจกรรมไปใช้ได้ทุกสถานการณ์ทุกเวลาช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่สามารถนำมาใช้ได้ทันทีช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น

เนื่อทอง นาย (2544 : 22) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถตามความต้องการของตนช่วยให้ทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้นตามอัตราการเรียนรู้ของผู้นั้นได้ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูงซึ่งไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี

จริยาวัตติ บรรทัดเที่ยง (2547 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาและได้ปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคลและความต้องการสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอีกทั้งยังสร้างความสนใจในการมีส่วนร่วมได้โดยตรงจึงทำให้ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าชุดกิจกรรมมีความสำคัญต่อการเรียนซึ่งจะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนเป็นสำคัญนักเรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เกิดการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

3. หลักในการสร้างชุดกิจกรรม

ในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดกิจกรรมที่ดีไว้ ดังนี้

Butts (1974 : 85) เสนอหลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างต้องกำหนดโครงร่างคร่าวๆก่อนว่าจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรมีวัตถุประสงค์อะไร

2. ศึกษางานด้านเชิงพฤติกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ

3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

4. แจกวัตถุประสงค์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับชุดฝึก

5. กำหนดอุปกรณ์ที่ใช้ในชุดฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในชุดฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

7. กำหนดการประเมินว่าจะประเมินผลก่อนหรือหลังเรียน

สุภัสสร วัชรกุลต์ (2543 : 46-48) ได้จัดทำชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานเสนอหลักการสร้างชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาที่จะทำชุดกิจกรรม

2. พิจารณาว่าจะทำชุดการสอนแบบใด โดยคำนึงถึงข้อกำหนดว่าผู้เรียนคือใครจะให้อะไรกับผู้เรียนจะทำกิจกรรมอย่างไรและจะทำได้ได้อย่างไร

3. กำหนดหน่วยการเรียนรู้การสอนโดยคำนึงถึงว่าเป็นหน่วยที่น่าสนใจน่าเรียนรู้หาสื่อการเรียนได้ง่าย

4. กำหนดความคิดรวบยอดซึ่งจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวข้อเรื่องโดยสรุปแนวคิดสาระและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ

5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับความคิดรวบยอด

6. วิเคราะห์งานเพื่อหากิจกรรมการเรียนรู้

7. เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนของ

การเรียนรู้

8. คิดสื่อการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้

9. ประเมินผลหรือตรวจสอบดูว่าหลังจากการเรียนรู้แล้วได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้กำหนดหรือไม่

10. ทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ

สำหรับชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นชุดกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและรายบุคคลมีการบรรยายประกอบการใช้สื่อประสมเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันมุ่ง

ในการฝึกทักษะฝึกการแสดงความคิดเห็น โดยผู้วิจัยยึดขั้นตอนและหลักการสร้างชุดกิจกรรมของ Butts (1974 : 85) และสุภัสสร วัชรคุปต์ (2543 : 46-48) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรม

จากที่ได้กล่าวมาของนักวิชาการ จึงพอสรุปได้ว่า หลักการสร้างชุดกิจกรรม หมายถึง การสร้างชุดกิจกรรมการสอนในเนื้อหาสาระโดยใช้หลักการแบบสอนจริงและนำทฤษฎีกับมาปฏิบัติมารวมกันในชุดกิจกรรม มีการเรียงลำดับเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจง่าย ผู้สร้างชุดกิจกรรมจะต้องคิดสื่อการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้แบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ อีกทั้งยังสามารถใช้จัดทำชุดกิจกรรมได้ในทุกๆ กลุ่มสาระเพื่อเป็นการพัฒนาบุคคลกรทางการศึกษาให้จัดทำให้มีประสิทธิภาพความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

4. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ผู้สร้างจะต้องศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรมว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างเพื่อจะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่จะสร้างขึ้นมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

Cardarelli (1973, อ้างถึงใน เพลินจิตต์ เวฬุวรรณวรกุล. 2550 : 21) กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมว่าประกอบด้วย

1. หัวข้อ
2. หัวข้อย่อย
3. จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล
4. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
5. การทดสอบก่อนการเรียน
6. กิจกรรมการเรียน
7. คำถามทบทวนและแนวทางในการตอบ
8. การทดสอบย่อย
9. การทดสอบขั้นสุดท้าย

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 95-97) ได้จำแนกองค์ประกอบของชุดกิจกรรมเป็น

4 ส่วน คือ

1. คู่มือครูเป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามแต่ละชนิดของชุดกิจกรรม

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนด
3. เนื้อหาสาระและสื่อเป็นสื่อการสอนต่างๆที่บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรมตามบัตรคำที่กำหนดไว้
4. แบบประเมินผลอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่างเลือกคำตอบที่ถูกต้องจับคู่ผลจากการทดลองหรือให้ทำกิจกรรม

สุภัสสร วัชรกุลป์ (2543 : 44-46) ได้กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. หัวเรื่องคือการแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยแต่ละหน่วยแบ่งออกเป็นส่วนย่อยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้
2. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่ใช้ชุดกิจกรรมที่จะต้องศึกษาก่อนที่จะใช้ชุดกิจกรรมจากคู่มือให้เข้าใจซึ่งจะทำให้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. กิจกรรมต้องมีทั้งกิจกรรมหลักและกิจกรรมสำรองซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่มหรือเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ซึ่งจะต้องเตรียมไว้ให้นักเรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่นได้ทำกิจกรรมที่ช่วยต่อการเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้ลึกและกว้างขึ้น
4. ขนาดและรูปแบบของชุดกิจกรรมไม่ควรใหญ่หรือเล็กเกินไปเพื่อสะดวกต่อการใช้และเก็บรักษาควรมีขนาดไม่เกิน 11-15 นิ้ว ส่วนความหนาแล้วแต่ลักษณะของรายวิชาและสื่อการเรียนที่ใช้ของแต่ละหน่วยวิชา

จากการศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญภายในชุดกิจกรรมสรุปเป็นองค์ประกอบของชุดกิจกรรมได้ดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรมเป็นส่วนที่บอกเรื่องที่จะฝึกและเวลาที่ใช้ในการฝึก
2. สาระสำคัญของชุดกิจกรรมเป็นส่วนที่บอกสาระการเรียนรู้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรูปแบบการจัดการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้
3. คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมเป็นส่วนที่บอกขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรมและบอกสื่อการเรียนการสอน
4. เอกสารประกอบการเรียนรู้เป็นเนื้อเรื่องที่ใช้ประกอบในการเรียนรู้
5. กิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติ

จากความหมายที่นักการศึกษาที่ได้กล่าวแล้ว จึงสรุปได้ว่า การสร้างชุดกิจกรรมสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนในวิชาต่างๆและผู้ที่จะสร้างจะต้องศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรมว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างเพื่อจะได้นำมากำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่จะสร้างขึ้นเพื่อให้มีเนื้อสาระที่ครบถ้วนและสะดวกต่อผู้เรียนเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายของชุดกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

บุญเกื้อ ควรวาเวช (2542 : 110 - 111) สรุป ประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคลผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน
2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วย ตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย
3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดกิจกรรมไป ใช้ได้ทุกสถานที่ และทุกเวลา
4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที
5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน
6. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียน ได้ตรงตามความมุ่งหมาย
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ
9. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการพนับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 52) อธิบายข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมมีดังนี้

1. ข้อดีของชุดกิจกรรม
 - 1.1 ส่งเสริมการเรียนเป็นรายบุคคลโดยผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล

1.2 แก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนเพราะชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและต้องการความช่วยเหลือของครูผู้สอนไม่มากนัก

1.3 ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตลอดชีวิต เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดการสอนไปเรียนรู้ได้ในทุกสถานที่และตลอดเวลาไม่จำกัดชั้นเรียน

1.4 สร้างความมั่นใจและช่วยลดภาระของผู้สอนเพราะการผลิตชุดการสอนเตรียมไว้ครบจำนวนหน่วยการเรียนรู้ และจัดไว้เป็นหมวดหมู่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที

1.5 ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองมี โอกาสฝึกการตัดสินใจและการ ทำงานร่วมกับกลุ่ม

1.6 ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อจำกัดของชุดกิจกรรม

2.1 การออกแบบและการผลิตชุดการสอนต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาด้านเทคโนโลยี ด้านการศึกษาด้านศิลปะทำงานร่วมกัน

2.2 ผู้สอนต้องเป็นกัลยาณมิตรรวมทั้งมีความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ วิทยาการ ใหม่ ๆ เสมอ

2.3 ต้องใช้เวลาพอสมควรในการเตรียมชุดการสอนพร้อมสื่ออุปกรณ์ให้ครบครัน

จากที่ได้กล่าวมา จึงสามารถสรุปประโยชน์ของชุดกิจกรรม ว่าเป็นเอกสารพื้นฐานเพื่อให้ผู้ที่สนใจชุดกิจกรรม สามารถศึกษาชุดกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เนื่องจากในชุดกิจกรรมจะมีคำอธิบายรวบรวมแบบทดสอบต่างๆ จึงง่ายสำหรับการใช้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองเกิดทักษะในการเรียนรู้ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน

6. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อให้มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ตรงเป้าหมายของการเรียน มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ (2521 : 490-492) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมว่า

1. ความจำเป็นที่จะต้องทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมีอยู่หลายประการคือ

1.1 สำหรับหน่วยงานผลิตชุดกิจกรรม เป็นการประกันคุณภาพของชุดกิจกรรมว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว หากผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและเงินทอง

1.2 สำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรมชุดการสอนจะทำหน้าที่สอน โดยช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งต้องช่วยครูสอน บางครั้งต้องสอนแทนครู ดังนั้นก่อนนำชุดกิจกรรมไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่า ชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.3 สำหรับผลิตชุดกิจกรรมการทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดกิจกรรมเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

2. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์กระทำได้ โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E2 คือ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ประสิทธิภาพของกระบวนการของผู้เรียนสังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม หรือรายงานบุคคล ได้แก่งานที่ได้รับมอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนด ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของผู้เรียนพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

3. ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตชุดการสอนเพื่อเป็นต้นแบบแล้วต้องนำชุดกิจกรรมไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533 : 129)

3.1 ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 แบบเดี่ยว เป็นทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง แล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

3.2 ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 – 10 คน (ลดผู้เรียนที่เก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วนำมาปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนผู้เรียนจะดีขึ้น

3.3 ชั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 (ภาคสนาม) ชั้นนี้เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30 – 100 คน แล้วคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 294) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพการสอนนั้นจะมีหลักการแบบสมรรถฐาน คือ มาตรฐาน 90/90 ผลลัพธ์ค่าประสิทธิภาพการสอนนั้นหมายความว่าประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละจากการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ (E1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการประกอบกิจกรรมหลังการเรียนรู้ (E2)

บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 25– 29) ได้จำแนกวิธีการประเมินผลสื่อการเรียนการสอนเป็น 3 วิธี คือ

1. การประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญหรือครู โดยจะใช้แบบประเมินผลให้ผู้เชี่ยวชาญหรือครูพิจารณาทั้งด้านคุณภาพ เนื้อหาสาระ และเทคนิคการจัดทำสื่อประเภทนั้น แบบประเมินอาจเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือเป็นแบบเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย สรุปผลเป็นความถี่แล้วทดสอบตอบสนองความแตกต่างระหว่างความถี่ด้วยไคแอสควร์
2. การประเมินผลโดยผู้เรียน มีลักษณะเช่นเดียวกับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญหรือครูแต่จะเน้นการรับรู้คุณค่าเป็นลำดับ
3. การประเมินผลโดยการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เป็นการหาประสิทธิภาพสื่อการสอนที่มีความเที่ยงตรงที่พิสูจน์คุณภาพ และคุณค่าของสื่อการสอนนั้นๆ โดยจะวัดว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้างเป็นการวัดเฉพาะผลที่เป็นจุดประสงค์ของการสอน โดยใช้สื่อจำแนกเป็น 2 วิธีคือ

3.1 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำไว้ เช่น เกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90

3.2 ไม่ได้กำหนดมาตรฐานไว้ล่วงหน้า แต่จะพิจารณาจากการ

เปรียบเทียบผลการสอบหลังเรียนว่า สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ หรือเปรียบเทียบว่าผลสัมฤทธิ์จากการเรียนด้วยสื่อที่นั้นสูงกว่าหรือเท่ากับสื่อ หรือเทคนิคการสอนอย่างอื่นหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนเป็น 90/90 หรือ 80/80 นั้น

อรพรรณ พรสีมา (2530 : 131) ได้ให้เหตุผลไว้ดังนี้ คือ เกณฑ์ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นความรู้ความจำ และ 80/80 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นทักษะหรือเจตคติเพราะ

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคิดตามระยะเวลาไม่สามารถเปลี่ยนและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จ และนอกจากนี้ยังมีการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่ผลิตได้ (ฉลองชัย สุรวัดบุญ. 2528 : 215) โดยกำหนดไว้คือสูงกว่าเกณฑ์ เมื่อมีประสิทธิภาพของชุดการเรียนสอนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่ผลิตได้นั้นต้องทำการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นมาหลายๆ ครั้ง ตั้งแต่กลุ่มย่อยจนถึงกลุ่มใหญ่ ซึ่งที่ทำการทดลองชุดการสอนหลายๆ ครั้ง ก็เพื่อให้แน่ใจได้ว่าชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้ตามเกณฑ์ 80/80

7. การผลิตชุดกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน

การผลิตชุดกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียนจะมีขั้นตอนที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหาและประสบการณ์ออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยจะแบ่งเป็นหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน มีการกำหนดมโนทัศน์ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนและประเมินผล ต่อจากนั้นจะเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับหัวเรื่องวัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนเมื่อผลิตสื่อการสอนแล้วจะนำมารวมกันไว้เป็นหมวดหมู่ตามหน่วยของแต่ละวิชา โดยใส่กล่องหรือแฟ้มตามความเหมาะสม ก่อนนำไปใช้สอนจะมีการทดลองประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วปรับปรุงจนกระทั่งชุดการสอนมีคุณภาพที่จะช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การผลิตชุดการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนจะมีขั้นตอนดังนี้

7.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นว่าเหมาะสม

7.2 กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์

7.3 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่าการสอน ในแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์ใดแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วจึงกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย

7.4 กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สารและหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

7.5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

7.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็นแนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ เล่นเกม ฯลฯ

7.7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องกำหนดวิธีการประเมินผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบสอบเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อผู้สอนจะได้ทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนรู้ไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

7.8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ถือว่าเป็นการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

7.9 หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์จะต้องคำนึงถึงกระบวนการและผลลัพธ์ โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E1 / E2

E1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ผู้เรียนได้รับ โดยเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดและการประกอบกิจกรรม

E2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังเรียน) คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ผู้เรียนได้รับจากการทดสอบหลังเรียน

การคิดค่า E1 และ E2 ของชุดการสอนที่สร้างขึ้น คำนวณค่าทางสถิติโดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum X}{N \times A} \times 100$$

เมื่อ	E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ใช้จัดในชุดการสอน
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มอบหมาย(คะแนน) แต่ละกิจกรรม
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดแต่ละกิจกรรม

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum X}{NxB} \times 100$$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนในการเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน

x แทน คะแนนรวมของแบบสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบสอบหลังเรียน

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมกำหนดไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นความจำและไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะเช่นภาษาเพราะการเปลี่ยนพฤติกรรมคิดตามระยะเวลาไม่สามารถเปลี่ยนและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จ (กอปรพร คำศรีสุข. 2546 : 17-19)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การผลิตชุดกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียน หมายถึง การนำมาใช้ในชั้นเรียนจะมีขั้นตอนที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหาโดยทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายเมื่อต้องการใช้ชุดกิจกรรม เนื่องจากได้ทำการเรียงจัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ เพราะมีสื่อที่ครบถ้วนในชุดเดียว และกำหนดเกณฑ์การวัด ประเมิน และหาประสิทธิภาพไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นการผลิตกิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและสามารถพัฒนา บูรณาการใช้ประโยชน์ได้ในทุกๆกลุ่มสาระ

การจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติกิตติ์และหลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษา

1. การเรียนการสอนดนตรี

การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา เป็นการมุ่งหวังให้ผู้เรียนให้มีวิชาการในลักษณะของวิชาชีพ ซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติมากพอที่จะเข้าศึกษาได้ หลักสูตรดนตรีในระดับนี้ได้ โดยทั่วไปจัดอยู่ในรูปของวิชาเอกสาขาต่างๆ โดยมีผู้ที่ให้หลายท่าน ดังนี้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541 : 47-48) กล่าวว่า การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษานั้นผู้เรียนในวัยนี้ควรยอมรับกับตนเองได้แล้วว่าตนเองเป็นผู้มีความสามารถ ความถนัดทางดนตรีมากน้อยเพียงใด เพราะคนมี โอกาสศึกษาเล่าเรียนนานพอที่จะตัดสินใจเลือกเรียนดนตรีเป็นวิชาเอกของตนผู้เรียนดนตรีในช่วงนี้จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เปลี่ยนไปกล่าวคือต้องปรับตัวเองให้เข้ากับระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นระบบที่ต้องช่วยตัวเองอย่างมาก

ในด้านทักษะการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานี้ต้องการความสามารถของผู้เรียนเป็นอย่างมากไม่ว่าในด้านเทคนิคความเข้าใจในเพลงที่ศึกษาซึ่งผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจใน โครงสร้างองค์ประกอบที่สำคัญของบทเพลงหรือเทคนิคที่จำเป็นก่อนที่จะให้ผู้เรียนฝึกซ้อมมีฉะนั้นผู้เรียนจะฝึกซ้อมหรือเล่นเพลงนั้นไปอย่างไรความหมายกล่าวคือผู้สอนควรเน้นในการตีความหมายของบทเพลงออกมาให้ได้เสียก่อนและใส่ความเป็นตัวของตัวเองเข้าไปโดยไม่ทอดทิ้งลักษณะเฉพาะของบทเพลงในแต่ละยุคแต่ละสมัยของผู้ประพันธ์ในแต่ละคนสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปฏิบัติได้เช่นนี้ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฟังเพลงและให้ผู้เรียนวิเคราะห์การแสดง โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำชี้แจงลักษณะเฉพาะของบทเพลงและความเป็นไปได้ในการถ่ายทอดความเป็นตัวของตนเองออกมาซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเล่นบทเพลงนั้นๆ ได้อย่างมีความหมายและมีเอกลักษณ์ของตนด้วยเหตุนี้หลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษานี้จึงบังคับให้ผู้เรียนที่ต้องการจะเป็นนักดนตรีศึกษาด้านทฤษฎีและประวัติศาสตร์ดนตรีควบคู่ไปกับการฝึกทักษะไปด้วยเพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเล่นดนตรีได้อย่างมีความเข้าใจและซาบซึ้งอย่างแท้จริง

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวมา สามารถสรุปได้ดังนี้ การเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาทางด้านดนตรีที่มีการพัฒนาทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไปและให้ความสำคัญพอกัน จะสังเกตได้ว่าผู้ที่เรียนในระดับนี้ต้องมีวินัยในด้านทักษะปฏิบัติฝึกซ้อมด้วยตนเองสูงมาก เนื่องจากการศึกษาในระดับนี้ทำให้ปลูกฝังความรับผิดชอบในตนเอง ซึ่งต่างจากระดับพื้นฐานที่ต้องมีครูคอยบอกให้ทำจึงส่งผลดีในการ วิเคราะห์ แยกแยะ ให้มีกระบวนการคิดด้วยตัวเองต่อไป

2. การเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิก

การเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายสำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งได้มีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกีตาร์คลาสสิกได้กล่าวไว้ ดังนี้

วิทยา วอสเบียน (2531 : 2) กล่าวว่า กีตาร์คลาสสิกหรือกีตาร์สเปนเป็นกีตาร์ที่มีลักษณะพิเศษบางประการคือ

1. มีลำคอกว้างกว่ากีตาร์ทั่วไป
2. สายเป็นชนิดที่เรียกว่าสายไนลอน (Nylon String)
3. มีเฟรท (Fret) นับจากเฟรทที่ 1 ถึงเฟรทที่ 12 จรดกับส่วน โคนของลำตัวที่

ติดกวีได้ประพันธ์ขึ้น โดยส่วนมากและบทเพลงที่ใช้เล่นมีตั้งแต่ บทเพลงในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance) จนกระทั่งถึงศตวรรษที่ 20 (Contemporary)

อมรเม้น เมืองแมน (2531 : 135) กล่าวว่า พื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาวิชาที่มีมาก่อนแล้วซึ่งประกอบด้วย

1. ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ดีมีความตั้งใจและความสามารถในการสอน
2. มีตำราหรือข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผู้เรียนมีความอดสาหะและเอาใจใส่ต่อการเรียนดียิ่งจนกว่าจะสำเร็จ

ทั้ง 3 สิ่งนี้หากขาดส่วนไหน ไปก็จะหาความบริบูรณ์ได้ยาก แต่ส่วนที่สำคัญที่สุดก็คือส่วนของตัวผู้เรียนนั่นเองและในส่วนที่หาได้ยากยิ่งก็คือผู้สอนที่ดีก็คือนักดนตรีที่เป็นเครื่องดนตรีที่มีเอกลักษณ์และความสมบูรณ์อย่างมากที่สุดชิ้นหนึ่งของเครื่องดนตรีทั้งหมดและดนตรีคลาสสิกเป็นดนตรีชนิดหนึ่งที่มีความบริบูรณ์ทั้งความหลากหลายรูปแบบและจินตนาการของผู้ประพันธ์และสิ่งที่ยากที่สุดของการบรรเลงดนตรีคลาสสิกก็คือการตีความหมายของบทประพันธ์ที่จะบรรเลงเพื่อที่จะทำให้บรรเลงได้อย่างถูกต้องและผู้บรรเลงยังต้องใส่ความรู้สึกและจินตนาการในขณะที่บรรเลงจนสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจหรือมองเห็นในจินตนาการเช่นกันและมีเอกลักษณ์ของผู้บรรเลงผู้นั้น

ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นการนำก็ตาร์คลาสสิกมาบรรเลงเพลงคลาสสิกให้ได้ดีจึงต้องอาศัยความเข้าใจและความชำนาญเป็นอย่างมากการเรียนทำให้เกิดความเข้าใจเมื่อเข้าใจดีและการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธีและเวลานานพอสมควรจะทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในการเล่นก็ตาร์เพื่อที่จะควบคุมการบรรเลงดนตรีให้ได้ดังใจนี้การเรียนก็ตาร์คลาสสิกเพียงแค่อ่านโน้ตออกคิดตั้งซัดทุกตัวและตรงจังหวะนั้นจะสามารถเล่นเพลงได้ทุกบทนั้นนับว่าเป็นความเข้าใจผิดพลาดอย่างมากที่กล่าวมานั้นเป็นเพียงส่วนง่ายๆที่นักก็ตาร์ต้องทำได้ทุกคนการใช้เทคนิคที่ถูกต้องประกอบกับทักษะความชำนาญความเข้าใจในทฤษฎีในการวิเคราะห์บทประพันธ์การค้นข้อมูลต่างๆมาเพื่อใช้ในการพิจารณาให้เข้าใจในบทประพันธ์นั้นและตัดสินใจว่าจะบรรเลงให้เป็นอย่างไรซึ่งการบรรเลงจะออกมาอย่างที่คิดไว้หรือไม่และที่สำคัญก็คือจะสามารถสื่อสารให้กับผู้ฟังเข้าใจและยอมรับกับสิ่งที่ได้บรรเลงไปหรือไม่เป็นสิ่งที่ยากและแสดงออกถึงความเป็นนักดนตรีของแต่ละบุคคล

พิเศษ ภัทรพงษ์ (2540 : 39) การสอนด้วยวิธีการสาธิตครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้คือ

1. การเริ่มฝึกเล่นดนตรีด้วยวิธีการที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญจึงควรเอาใจใส่และเน้นในเรื่องลักษณะวิธีการเล่นที่ถูกต้องตั้งแต่ชั่ว โมงแรกแม้วิธีการเรียนแบบลองผิดลองถูกจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในระยะเริ่มต้น

2. การสาธิตจะต้องสาธิตเฉพาะสิ่งที่ถูกต้องให้ผู้เรียนยึดถือเป็นแบบอย่างเท่านั้นก่อนการสาธิตครูจะต้องบอกให้ผู้เรียนทราบว่าครูจะสาธิตอะไรอย่างไรหรือควรจะสังเกตอะไรตรงไหนเป็นต้น

3. การสาธิตควรใช้เวลาแต่น้อยและการสาธิตแต่ละครั้งควรแสดงเคลื่อนไหวแต่เพียงลักษณะเดียวหรือถ้าจะแสดงให้ดูมากกว่าหนึ่งลักษณะก็จะต้องเป็นการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและเมื่อแสดงให้ดูและผู้เรียนจะต้องปฏิบัติเลียนแบบทันที

4. กระบวนการใดที่ซับซ้อนก็ควรแบ่งออกเป็นขั้นตอนและแสดงให้ผู้ซ้ำๆ หลายๆ ครั้งเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นวิธีการที่ถูกต้องมากกว่าที่จะเห็นความรวดเร็ว

5. เน้นในเรื่องแบบอย่างที่ถูกต้องก่อนความรวดเร็วและความแม่นยำการเร่งให้ผู้เรียนเรียนในอัตราเร็วที่สูงเกินไปเป็นการบั่นทอนกำลังใจและก่อให้เกิดผลเสียในบั้นปลายพอๆ กับการส่งเสริมให้ผู้เรียนช้าเกินไปสิ่งที่ครูจะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษคือเมื่อผู้เรียนเกิดความสับสนขึ้นมาระหว่างแบบอย่างเพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะกับความเร็วยุทธจะต้องลดความเร็วเอาไว้ก่อนและเน้นแบบอย่างแต่เพียงอย่างเดียว

6. แบบฝึกหัดที่ครูใช้ให้ผู้เรียนฝึกเพื่อให้เกิดความชำนาญนั้นจะต้องเป็นแบบฝึกหัดที่มีความหมายและน่าสนใจเพื่อเร้าใจให้ผู้เรียนฝึกทักษะจนกว่าผู้เรียนจะสามารถเล่นดนตรีด้วยวิธีการอันถูกต้องจนกลายเป็นนิสัย

กิริตินันท์ สดประเสริฐ (ม.ป.ป.) กล่าวว่าการเล่นดนตรีให้ไพเราะนั้นไม่ใช่เล่นให้มากแต่เป็นการเล่นให้ดีและการเล่นออกแสดงบทเพลงง่ายๆ ให้สมบูรณ์หรือไพเราะนั้นยังได้รับความนิยมนับกับผู้ฟังดีกว่าการเล่นเพลงยากๆ แต่ไม่ไพเราะเอาเสียเลยการเล่นโดยทั่วไปต้องคำนึงถึงความแข็งแรงความว่องไวความละเอียดถี่ถ้วนและความแม่นยำของนิ้วต่างๆ เป็นสำคัญแต่นั้นยังไม่พอสั่งใส่ความรู้สึกเข้าไปในบทเพลงต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจดนตรีความอ่อนไหวแห่งอารมณ์อีกด้วยมีข้อเสนอแนะสำหรับการเล่นหรือการเรียนดังนี้

1. รู้จักว่าเรากำลังเล่นหรือเรียนอะไรและเล่นไปทำไม
2. อย่างเข้าใจบทเรียนเพียงอย่างเดียวต้องเล่นให้ถูกต้องตามบทเรียน โดยใช้วิธีที่ถูกต้องด้วย
3. ควรจำไว้ว่าการเล่นที่ถูกต้องนั้นมีความหมายของการเล่นที่ง่ายที่คล่องแคล่วเป็นสำคัญ
4. การเล่น 1 ชั่วโมงต่อวันอาจจะดีกว่าการเล่น 7 ชั่วโมงต่อวัน โดยหักโหม
5. ความยากต่างๆ ในบทเรียนจะสามารถเอาชนะหรือเล่นได้โดยฝึกฝนอย่างถูกวิธี

6. การฝึกฝนการเคลื่อนไหวของนิ้วแบบต่างๆเป็นพื้นฐานของความชำนาญ ส่วนความทรงจำความกล้าที่จะแสดงนั้นจะช่วยเสริมให้การเคลื่อนไหวของนิ้วแน่นแฟ้นขึ้น

7. จดเว้นหรือหลีกเลี่ยงความพยายามในการเคลื่อนไหวของนิ้วที่ไม่มีประโยชน์ในการเล่น

8. ติดตามสิ่งต่างๆที่ครูผู้ช้บอกหรือแสดงอย่างเอาใจใส่

9. ระมัดระวังหรือมั่นคงดูแลเอาใจใส่ตัวเองทุกครั้งที่ยเรียนเพื่อทำให้ข้อบกพร่องต่างๆ หายไป

10. ควรจำไว้ว่าเล่นน้อยแต่ให้ดีกว่าเล่นมากแต่ถ้าเล่นมากแล้วดีด้วยก็จะดีมาก การเล่นเกมฝึกหัดบทเรียนและเพลงต่างๆคำแนะนำในการเล่นแบบฝึกหัดดังนี้คือแบบฝึกหัดต่าง ๆ มีไว้เพื่อความแข็งแรงความว่องไวความละเอียดและความมั่นคงของนิ้วที่จะใช้ในการเล่นเพลงทุกประเภทควรปฏิบัติตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ในแบบฝึกหัดแต่ละบทต้องอ่านดูให้รู้ว่าเป็นแบบฝึกหัดของมือขวาหรือมือซ้าย
2. อ่านคู่มือพิจารณาให้ทั่วแบบฝึกหัดเสียก่อน
3. เล่นซ้ำๆก่อน โดยใช้นิ้วมือขวาหรือมือซ้ายตามที่ชี้บอกในแบบฝึกหัดนั้น
4. สายต่างๆช่องต่างๆนิ้วต่างๆที่มีอยู่ในแบบฝึกหัดต้องเล่นให้สอดคล้องและท่องจนขึ้นใจ

5. เล่นซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยระมัดระวังปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในแต่ละมือตามที่บอกไว้ในแบบฝึกหัดของมือนั้นๆ

6. พยายามเล่นโน้ตทุกตัวให้ชัดเจนพร้อมกับจังหวะที่แม่นยำถูกต้อง

7. ถ้ามีเครื่องหมายที่ชี้บอกให้เล่นเสียงดังหรือแรงขึ้นที่ละน้อยต้องเล่นให้ได้ตามนั้นหรือถ้ามีคำชี้แจงจังหวะหรือท่วงทำนองเร็วขึ้นก็ต้องเล่นให้ได้เช่นกัน

คำแนะนำในการเล่นบทเรียนบทเรียนต่างๆมีไว้เพื่อรวบรวมฝึกฝนการเล่นเทคนิคในแบบต่างๆอย่างเคร่งครัดในการที่จะเล่นบทเพลงต่อไปควรปฏิบัติตามหัวข้อดังนี้

1. อ่านบทเรียนและพยายามนึกคิดวาดภาพช่องต่างๆหรือตำแหน่งต่างๆของตัวโน้ตและนิ้วต่างๆที่มีในบทเรียนนั้นๆ

2. อ่านบทเรียนนั้นๆบนเครื่องมือเอาใจใส่กับตัวโน้ตทุกตัวและนิ้วต่างๆของแต่ละมือ

3. ท่องท่วงทำนองของจังหวะในบทเรียนจนขึ้นใจ

4. สังเกตดูว่าท่อนไหนยากให้นำท่อนนั้นมาเล่นจนสามารถเล่นได้อย่างธรรมดาโดยไม่ขัด

5. พยายามเล่นตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการนับจังหวะอย่างเคร่งครัด

6. เล่นทีวแรกต้องคำนึงถึงเสียงที่ได้ความชัดเจนของตัวโน้ตจังหวะการ ต่อเนื่องของท่วงทำนองเพลงแล้วจึงกลับมาเล่นตามเครื่องหมายชี้แสดงต่างๆที่มีในบทเรียนนั้นๆ
คำแนะนำในการเล่นบทเพลงการเล่นบทเพลงให้ไพเราะนั้นต้องเอาใจใส่ปฏิบัติ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สังเกตลักษณะและชื่อของผู้แต่งการสังเกตลักษณะของเพลงจะทำให้รู้จัก ประเภททำหรือชนิดของเพลงรูปแบบการเคลื่อนไหวเช่นPrelude,Minuet,Sonataหรือลักษณะ ของเพลงเช่น Serenade, Evocation, Nocture, Homage ส่วนการสังเกตชื่อผู้แต่งเช่นMilan, Corbetta, Sor, Albeniz, Tarrega, Falla หรือที่เขียนว่า Anonymous (คือไม่ทราบชื่อผู้แต่งแต่เป็นที่นิยมนั้น) เราจะทราบสมัยและวิธีการเล่นเฉพาะตัวของผู้แต่งแต่ละคน

2. ก่อนที่จะเล่นบนเครื่องมือจำเป็นต้องสังเกตเสียงและการนับจังหวะที่ใช้ ลอง ร้องบทเพลงนั้นในใจและพยายามเข้าใจความรู้สึกรวมๆเสียก่อน

3. ถ้าบทเพลงไม่มีนิ้วเขียนไว้ให้ต้องจัดนิ้วหรือทางเดินของนิ้วให้ดีเสียก่อน

4. เล่นบทเพลงนั้นๆโดยใช้วิธีหรือกฎเดียวกันกับการเล่นบทเรียนและดูว่าท่อน ไດยากก็ให้เล่นบ่อยๆจนเล่นได้อย่างธรรมดาโดยไม่ขัดและให้เล่นบทเพลงนั้นตามความหมาย ของผู้แต่งตลอดจนแบบวิธีเล่นเฉพาะตัวของเขา

5. สำหรับบทเพลงที่ถอดแบบมาจากบทเพลงเครื่องมือนั้นๆเช่นเปียโนไวโอลิน หรือเครื่องมือนั้นๆต้องพยายามเล่นให้มีความหมายหรือลักษณะของเครื่องมือนั้น ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีนักการศึกษาที่ให้ความหมายเกี่ยวกับ “การเรียนการสอน กิตาร์คลาสสิก ” ว่าการเรียนการสอนกิตาร์คลาสสิก มีความแตกต่างจากกิตาร์ทั่วไปทั้งวัสดุ รูปร่าง เทคนิคการบรรเลง รูปแบบเพลง ลักษณะของการฝึกฝน รวมไปถึงผู้สอนนั้นต้องมีความ ชำนาญเป็นอย่างมากและต้องได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้อง จึงจะสามารถถ่ายทอดอย่างครบถ้วน กระบวนการตามองค์ประกอบต่างๆ และบทเพลงแบบเรียน มีการเริ่มจากพื้นฐาน ประกอบไป ด้วย ประวัติของกิตาร์คลาสสิก โน้ตที่ใช้บรรเลง ทฤษฎี เพลงที่ใช้บรรเลงซึ่งจะไปจากง่ายไป หายาก ตามลำดับ ซึ่งจะมีแบบแผนที่ชัดเจนและเป็นของกิตาร์คลาสสิกเท่านั้น ฉะนั้นผู้ที่ศึกษา ทั้งเรื่องการเรียนการสอนกิตาร์คลาสสิกจะส่งผลทำให้เกิดกระบวนการคิด ทักษะ ทฤษฎีดนตรี เทคนิค ศาสตร์การสอนที่ถูกต้องเหมาะสมเฉพาะด้าน

3. โครงสร้างรายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก (Classical Guitar Performance)

สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรกีตาร์คลาสสิก ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จัดการเรียนการสอนสำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 4 เรียงตามระดับชั้นซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

การเรียนปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก มุ่งพัฒนาการปฏิบัติเครื่องดนตรีให้เต็มขีดความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้ ส่วนประกอบของเครื่องดนตรี การหยิบจับเครื่องดนตรีและการดูแลรักษา การขึ้นสาย การตั้งเสียง สำเนียง การวางนิ้ว เทคนิคการตีคอร์ด การเกากีตาร์ การถ่ายทอดอารมณ์ บทฝึกและวรรณกรรมทางดนตรี ปรัชญาของผู้ประพันธ์เพลง การแสดง

จุดประสงค์ของรายวิชา

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1 นักศึกษามีจิตสำนึกในความรับผิดชอบ ที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจของตนเอง อันเป็นพื้นฐานหลักของชีวิตในการพัฒนาจิตใจที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีประสิทธิภาพ

2. ด้านความรู้

2.1 เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ด้านส่วนประกอบของเครื่องดนตรี ส่วนประกอบของเครื่องดนตรี การหยิบจับเครื่องดนตรีและการดูแลรักษา การขึ้นสาย การตั้งเสียง สำเนียง การวางนิ้ว เทคนิคการตีคอร์ด การเกากีตาร์ การถ่ายทอดอารมณ์ บทฝึกและวรรณกรรมทางดนตรี ปรัชญาของผู้ประพันธ์เพลง การแสดง

2.2 นักศึกษาสามารถบูรณาการความรู้ด้านการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกไปใช้กับดนตรีชนิดอื่นๆได้

3. ด้านทักษะ กระบวนการและการปฏิบัติ

3.1 ด้านทักษะทางปัญญา นักศึกษาสามารถปฏิบัติกีตาร์ได้และแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

3.2 นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ในการนำกีตาร์ไปประยุกต์ และแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ด้วยตนเอง

3.3 นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลสามารถนำนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ในการศึกษาการปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกได้

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 นักศึกษามีความเอาใจใส่ช่วยเหลือและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในการแก้ไขปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

4.2 นักศึกษามีภาวะการณืเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รับผิดชอบต่อส่วนรวม

5. ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 นักศึกษาสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าข้อมูลได้อย่างเหมาะสม สม่่าเสมอและต่อเนื่อง

โครงสร้างรายวิชาปฏิบัติบัตกิถิตาร์ มืองคัประกอบ ทั้งหมด 1 ถึง 6 ซึ่งแต่ละชั้นปีจะได้เรียนวิชาเอกสองเทอม จึงจะครบตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด เนื้อหาสาระวิชาจะได้เรียงตามความยากง่าย ในแต่ละชั้น การเรียนการสอนจะไม่เหมือนทำให้ผู้เรียนพัฒนาศัภษาพหุขึ้นตามลำดับ ทักษะการอ่าน โน้ต โครงสร้างบันไดเสียง ทักษะการบรรเลงบทเพลง เทคนิคเฉพาะบทเพลง จน ไปถึงเทคนิคขั้นสูงต่อไป

การวัดผลและประเมินผล

1. ความหมายของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เป็นการรวมกันระหว่างคำ 2 คำ คือ การวัด หรือ การวัดผล (Measurement) และคำว่า การประเมิน หรือการประเมินผล (Evaluation) เป็นคำที่มีความหมายที่แตกต่างกัน แต่มักจะใช้ควบคู่กันเสมอ คือ การวัดและประเมินผล หรือการวัดผลและ ประเมินผล เพื่อให้ครอบคลุมความหมายได้ครบถ้วน ความหมายของคำว่า การวัดผล และประเมินผล ได้มีผู้ให้ความหมายทั้งสองคำไว้ ดังนี้

คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต (มปป. : 2) ได้อธิบายความหมายของการวัดผล (Measurement) ว่าเป็นกระบวนการที่จะกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับสิ่งของบุคคลหรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์หรือเป็นการแปลงคุณลักษณะใดลักษณะหนึ่งจากสิ่งๆ นั้น ให้เป็นปริมาณมากน้อยเช่นการวัดความสูงก็เป็นการแปลงคุณลักษณะส่วนสูงของคนเป็นปริมาณนี้ว่าการวัดความสามารถในการคิดคำนวณก็เป็นการแปลงสมรรถภาพทางความคิด ออกเป็นคะแนนเป็นต้น

เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลมีหลายชนิดการวัด โดยทั่วไปจึงแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1. การวัดด้านวิทยาศาสตร์หรือกายภาพได้แก่การวัดเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของวัตถุสิ่งของและสิ่งมีชีวิตต่างๆ

2. การวัดด้านการศึกษาหรือด้านจิตภาพหรือด้านสังคมศาสตร์หรือด้านพฤติกรรมศาสตร์ได้แก่การวัดเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรมที่ไม่มีตัวตนเช่นการวัดผลทางการศึกษาเป็นการวัดสติปัญญาเท่านั้น

คณะครูศาสตร์สถาบันราชภัฏสวนดุสิต (มปป. : 2) ได้อธิบายความหมายของการประเมินผล (Evaluation) ว่าเป็นกระบวนการที่กระทำต่อจากการวัดผลแล้ววินิจฉัยตัดสินสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544 : 189-190) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลว่าการวัดผลและการประเมินผลมักใช้คู่กันบางครั้งก็ใช้แทนกันอย่างไรก็ตามเมื่อกล่าวถึงการวัดผลความหมายที่แท้จริงก็คือการวัดผลการเรียนของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไรซึ่งมักมีค่าเป็นตัวเลขส่วนการประเมินผลหมายถึงการได้ค่ารวมจากการวัดมาแล้วและมีการประเมินค่าจากการวัดออกมาในรูปของคุณภาพว่ามากน้อยหรือดีเพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 1) ได้ให้ความหมายว่าการวัดผล (Measurement) หมายถึงกระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนสิ่งของต่างๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งวัดผลของการวัดจะออกมาเป็นตัวเลขสัญลักษณ์หรือข้อมูล

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 3) ได้ให้ความหมายว่าการประเมินผล (Evaluation) หมายถึงการตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆที่ได้จากการวัดผลโดยอาศัยเกณฑ์ อย่างใดอย่างหนึ่งจากความหมายของการวัดผลและประเมินผลที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การวัดผล คือ กระบวนการกำหนดได้หลายด้านหรือ ให้กับสิ่งที่ต้องการจะวัด โดยค่าที่ได้สามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. รูปแบบของพฤติกรรมทางดนตรีและวิธีการวัดผลทางดนตรี

ในกระบวนการวัดผลและประเมินพฤติกรรมทางดนตรี (MusicTasks) สามารถแบ่งกระบวนการดังกล่าวออกได้ 2 มิติ (Dimension) คือ

1. พฤติกรรมที่แสดงออก(ResponseBehavior)
2. วิธีการวัดพฤติกรรม(ResponseMethodology)

โดยพฤติกรรมที่แสดงออกหมายถึงอะไรที่เราต้องการจะวัด (What) ส่วนวิธีการวัดพฤติกรรมวิธีการใดที่เราสามารถนำมาใช้วัดพฤติกรรมนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Method)

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 19)

1. พฤติกรรมที่แสดงออกทางดนตรี

Johnson and Hess (อ้างใน ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. 2547) ได้ทำการศึกษา การทดสอบดนตรีกว่า 30 แบบและแบ่งหมวดหมู่ประเภทของพฤติกรรมทางดนตรีที่ถูก ทดสอบออกมาได้ 9 กลุ่มดังนี้

1.1 ความสามารถในการวินิจฉัยเสียงที่ได้ยิน (Aural Discrimination) หมายถึง ความสามารถ (Ability) ในการตอบได้ว่าเสียงที่ได้ยิน 2 เสียงหรือมากกว่านั้นมีความหมายแตกต่างกัน โดยตัวอย่างของความแตกต่างของเสียง ได้แก่ระดับเสียงจังหวะการประสานเสียงทำนองฯลฯ

1.2 ความสามารถในการร้องจากการอ่าน โน้ตและตอบได้ว่ามีคุณสมบัติ อย่างไร (Aural Identification with Note Reading) ได้แก่ความสามารถในการอ่านและร้องโน้ตทั้ง ในเรื่องระดับเสียงจังหวะและทำนองและตอบได้ว่าเสียงที่ร้องนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

1.3 ความสามารถในการจำเสียงและแยกแยะ

(Aural Recognition and Identification) หมายถึง ความสามารถในการจำ ได้ว่าระดับเสียงที่ได้ฟัง (Stimuli) นั้นเป็นระดับเสียงใดหรือมีคุณสมบัติทางดนตรีแบบใด

1.4 ความรู้ทางดนตรี (Background Knowledge) หมายถึง ความรู้ทางดนตรี ที่แสดงออกมาทั้งในแง่ประวัติดนตรีการนิยามความหมายการประพันธ์นักดนตรีฯลฯ ในข้อนี้ มักอยู่ในรูปของความรู้ ที่สามารถพรรณนาออกมาเป็นวาจาตัวหนังสือได้

1.5 การประพันธ์งานดนตรี (Compositional) ได้แก่ การทดสอบให้ผู้เข้า ทดสอบ (Subject) ประพันธ์ผลงานทางดนตรีออกมา

1.6 อารมณ์ (Emotion) ได้แก่อารมณ์ที่แสดงออกมาทางดนตรี (Manifest expression of feeling)

1.7 การอ่าน โน้ต (Note Reading) ความสามารถในการอ่านโน้ตดนตรี

1.8 การบรรเลงอย่างมีประสิทธิภาพ (Playing Proficiency) ได้แก่ ความสามารถในการบรรเลงได้อย่างมีคุณภาพ

1.9 ความพึงพอใจ (Preference) หมายถึง การเลือกหรือความชื่นชอบงาน ดนตรีจากงานดนตรีที่หลากหลายและเมื่อนำเอาพฤติกรรมทางดนตรีทั้ง 9 แบบ เมื่อนำมาจัด แบ่งใหม่จะได้รูปแบบของพฤติกรรมทางดนตรีซึ่งพฤติกรรมทางดนตรีที่ครูให้ความสำคัญและ นิยมวัดมากที่สุด ได้แก่ความรู้ทางดนตรี (Background Knowledge) ความสามารถในการวินิจฉัย เสียงที่ได้ยิน (Aural Discrimination) ความสามารถในการจำระบุและแยกแยะ (Aural Recognition and Identification) และการอ่าน โน้ต (Note Reading)

2. วิธีการวัดพฤติกรรม (Response Methodology)

Johnson and Hess (อ้างใน ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. 2547) ได้ศึกษาวิธีการวัดพฤติกรรมทางดนตรีพบว่าวิธีการวัด ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบจากตัวอย่าง (Pair Comparison) โดยในการทดสอบผู้เข้าทดสอบจะได้ยินเสียงของข้อสอบและให้เปรียบเทียบเสียงเช่นเหมือนหรือแตกต่าง

2.2 การจำแนกการจัดหมวดหมู่ (Successive Categories) โดยให้ตัวอย่างทางดนตรีแล้วให้ผู้เข้าสอบตอบว่าเสียงของตัวอย่างนั้นมีคุณสมบัติใดหรืออยู่ในกลุ่มใดเช่นฟังแล้วตอบว่าเป็น เมเจอร์หรือไมเนอร์

2.3 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standard Objective) ได้แก่การทดสอบแบบ paperpencil ที่ให้ผู้ทดสอบได้ตอบเช่นถูกผิดการเลือกคำตอบที่ถูกต้องการจับคู่การเติมคำ

2.4 การปฏิบัติ (Reproduction) ผู้เข้าทดสอบจะถูกกำหนดให้เล่นตัวอย่าง เช่น การทดสอบปฏิบัติโดยฉับพลัน

2.5 การเขียน (Production/Writing) โดยให้ผู้เข้าทดสอบแสดงความสามารถโดยการทำให้ถูกต้องเช่นจากตัวอย่าง โน้ตจงดเต็มเครื่องหมายกำหนดจังหวะการเติมโน้ตที่หายไป

2.6 การประพันธ์ (Melody Composition) ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้ประพันธ์เพลงหรือการทำ Improvisation

2.7 การเขียน (Verbalization) ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้เขียนเพื่อแสดงความรู้โดยอยู่ในรูปของการตอบคำถามการพรรณนา

2.8 การร้อง (Singing) ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้ร้องเพลง

2.9 การเล่นเครื่องดนตรี (Playing) ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้เล่นบทเพลงจากรูปแบบของวิธีการทดสอบในการศึกษาของ Jonasson แสดงให้เห็นพฤติกรรมทางดนตรีแต่ละแบบนั้นมีวิธีการทดสอบแบบใดบ้างและแบบใดที่นิยมใช้ในการวัดพฤติกรรมเหล่านั้นและเมื่อนำเอาพฤติกรรมทางดนตรีและวิธีการทดสอบจะพบว่าพฤติกรรมแต่ละแบบจะนิยมใช้วิธีการวัดแต่ละแบบอย่างไร

นอกจากวิธีการวัดจากการศึกษาของ Boyle (1973) ได้กล่าวว่า วิธีการวัดพฤติกรรมทางดนตรีนอกจากของ Johnson and Hess แล้วพบว่า มีการวัดที่แยกออกได้อีกแบบหนึ่งซึ่งจัดเป็นกลุ่มย่อยได้แก่ การให้ผู้เข้าทดสอบ ได้ฟังเพลงตัวอย่าง และให้นับจังหวะหยุดและตอบคำถามในเรื่อง อัตราความช้า เร็ว และในการทดสอบนั้น มักไม่ได้มีการวัดพฤติกรรม

ใดพฤติกรรมหนึ่ง แต่จะวัดหลายพฤติกรรม นอกจากนี้พบว่าพฤติกรรมทางดนตรีที่นิยมใช้วัดมากได้แก่ ความสามารถในการวินิจฉัยเสียงที่ได้ยิน (Aural Discrimination) ความสามารถในการจำเสียง และแยกแยะ (Aural Recognition and -Identification) และการอ่านโน้ต (Note Reading) และวิธีการวัดที่ใช้มากที่สุดคือ การเปรียบเทียบจากตัวอย่าง (Pair Comparison) และการจำแนก การจัดหมวดหมู่ (Successive Categories)

นอกจากพฤติกรรมทางดนตรีและวิธีการวัดดังกล่าวแล้ว ยังมีพฤติกรรมและวิธีการวัดที่ไม่ปรากฏตามจากการศึกษาของ Johnson and Hess ซึ่งจะกล่าวต่อไปในตอน การวัดปฏิบัติทางดนตรีและการวัดเจตคติทางดนตรี (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. 2547)

3. การเลือกเทคนิคการวัดผล (Selected Techniques)

ในการประเมินดนตรีปฏิบัติการประเมินนั้นเป็นเรื่องของการตัดสินใจ (Judgment) ที่ผลของการตัดสินใจนั้นถูกนำไปเกี่ยวข้องกับมาตรฐาน (Standards) หรือการเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติของผู้อื่นหรือการเลือกว่าการปฏิบัตินั้นควรอยู่ในระดับใดโดยพิจารณาจากการ บรรเลงหรือการปฏิบัตินั้น

Dunn-Rankin (อ้างใน ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. 2547) ได้แบ่งวิธีการตัดสินใจหรือการเลือก ออกเป็น 5 แบบ ซึ่งเป็นการแบ่งแบบไม่เป็นทางการคือ

1. การจัดลำดับการจัดกลุ่ม (Placing/grouping) ซึ่งหมายถึงการตัดสินใจจากการปฏิบัติแบบเดียวกันหรือคล้ายกันว่าการปฏิบัตินั้นควรจัดอยู่ในกลุ่มใดลำดับใด
2. การให้ชื่อตามลำดับชั้น (Naming/categorize) ซึ่งในกลุ่มนี้นั้นมีรูปแบบ เช่นเดียวกับการโหวตเสียงที่กลุ่มผู้ฟังได้ตัดสินใจว่าการบรรเลงนั้นผ่านได้หรือตก
3. การจัดอันดับ (Ordering) ซึ่งเป็นการตัดสินใจแบบการแข่งขันที่มีการตัดสินใจให้เป็นชนะเลิศรองชนะเลิศรางวัลที่ 1, 2, 3
4. การคัดเลือก (Quantifying) ก็คือการตัดสินใจว่าการบรรเลงนั้นควรผ่านการคัดเลือกหรืออยู่ในลำดับที่เท่าใดของการคัดเลือก
5. แบบรวม (Combination) ได้แก่ การนำเอาผลรวมนั้นมาจัดชั้นจัดลำดับจากดีไปพอใช้

4. การประเมินผลดนตรี

การประเมินผลดนตรีสามารถแบ่งออกได้เป็นสามส่วนคือการประเมินผลเกี่ยวกับ เนื้อหาดนตรีการประเมินผลเกี่ยวกับทักษะด้านดนตรีและการประเมินผลเกี่ยวกับเจตคติทางดนตรี

4.1 การประเมินผลเนื้อหาคนตรี

เนื้อหาคนตรี ได้แก่ องค์ประกอบคนตรี (จังหวะทำนองเสียงประสานรูปแบบรูปพรรณสีสันลักษณ์ของเสียง) และวรรณคดีคนตรี (บทเพลงและประวัติคนตรี) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีคนตรีสามารถประเมินผลโดยใช้การทดสอบในรูปของข้อสอบลักษณะต่างๆ ได้ เนื่องจากการประเมินผลด้านการเนื้อหาแนวคิดมิได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติคนตรี นอกจากนี้สิ่งที่สามารถวัดได้ในลักษณะของเนื้อหาเช่นกันคือทักษะการฟังซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบเพราะเป็นทักษะที่สามารถแสดงออกได้โดยการบรรยายหรือการทำข้อสอบหลังจากที่ได้ฟังเพลงและการสร้างสรรค์โดยเฉพาะการประพันธ์สามารถวัดได้โดยให้ผู้เรียนประพันธ์คล้ายกับการเขียนเรียงความได้นอกเหนือไปจากการวัดการสร้างสรรค์ในเชิงทักษะ การประเมินผลเนื้อหาคนตรีควรประเมินระดับการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้แ่งมมต่างๆ ความเข้าใจและแนวคิดรวมทั้งการนำความรู้ไปใช้การคิดวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประเมินค่าด้วยอัตราส่วนของจำนวนข้อหรือน้ำหนักของการเรียนรู้ในแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเห็นความสำคัญของส่วนไหนมากกว่ากัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2544 : 193)

4.2 การประเมินผลทักษะด้านคนตรี

การประเมินผลทักษะคนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติซึ่งสามารถกระทำได้ในสองลักษณะตามประเภทของการปฏิบัติคนตรีคือการปฏิบัติเดี่ยวและการปฏิบัติกลุ่มอย่างไรก็ตามเมื่อก้าวถึงการประเมินผลทักษะคนตริมักมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติเดี่ยวมากกว่าเนื่องจากเป็นกาประเมินผลภาคปฏิบัติกระบวนการประเมินผลจึงต้องกระทำเป็นรายบุคคลย่อมต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งของการสอนดังนั้นในการวางโครงการสอนผู้สอนจึงควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินผลทักษะคนตรีด้วย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2544 : 193)

4.3 การประเมินผลเจตคติคนตรี

การประเมินผลเจตคติคนตรีจัดเป็นการประเมินผลอีกลักษณะหนึ่งที่แตกต่างไปจากสองลักษณะที่กล่าวมาทั้งนี้เนื้อหาในการประเมินผลมิใช่เป็นสิ่งที่สอนก็ได้ ดังเช่นเนื้อหาหรือทักษะคนตรีเจตคติซึ่งเกี่ยวกับรสนิยมความชอบความมีสุนทรีย์และความซาบซึ้งซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในจิตใจและอารมณ์ซึ่งผู้เรียนอาจจะแสดงให้เห็นพฤติกรรมที่เด่นชัดหรือไม่แสดงให้เห็นพฤติกรรมก็เป็นได้ดังนั้นในการวัดผลเจตคติทางคนตรีจึงควรหาวิธีที่จะวัดเจตคติที่แท้จริงของผู้เรียนให้ได้เพราะเจตคติเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกอย่างเห็นชัดดังกล่าวจึงควรวัดหลายๆ ลักษณะและการประเมินผลที่กระทำสม่ำเสมอเป็นลักษณะของการประเมินผลเชิงกระบวนการทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลเชื่อถือได้

สำหรับการประเมินเจตคติคนตรีถ้าออกมาในรูปการนำเสนอข้อมูลอาจจะทำเป็นตารางหรือใช้การเขียนบรรยายเพื่อให้เห็นลักษณะของผู้เรียนเช่นอาจจะเสนอความเป็นตารางแสดงเจตคติต่อการปฏิบัติทักษะดนตรีการปฏิบัติตนในการเรียนดนตรีความสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น ฦรฐ์ สุทธิจิตต์ (2544 : 202-206)

5. การประเมินผลการปฏิบัติด้านดนตรี

การวัดและการประเมินผลทางด้านการปฏิบัติด้านดนตรีหมายถึงการวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เข้าทดสอบว่ามีผลการเรียนรู้การปฏิบัตินั้นมากน้อยเพียงใดการวัดและประเมินผลทางด้านดนตรีมีความแตกต่างไปจากการวัดความสามารถทางด้านดนตรีจะพบว่าในการวัดนั้นเป็นการวัดความสามารถที่ผู้เข้าทดสอบบางคนมีความสามารถนั้นมาตั้งแต่เกิดบางส่วนไม่ได้เป็นมาจากกระบวนการเรียนรู้ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 3)

5.1 การประเมินผลการปฏิบัติคนตรีกับความเป็นอัตภาพ (Subjective) และความเป็นปรนัยในการวัดผลและประเมินผล

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 3) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความเป็นอัตภาพ (Subjective) และความเป็นปรนัย (Objective) ไว้ดังนี้

ความเป็นอัตภาพ หมายถึง การตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจใช้ความเป็นตัวตนของตนเองเข้าใจในการตัดสินใจนั้น

ความเป็นปรนัย หมายถึง การตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใจยึดเอาจุดประสงค์เป็นตัวตั้งและประเมินผลไปตามนั้น โคนไม่นำเอาความเป็นตัวของตัวเองไปเกี่ยวข้องกับตัดสินดังกล่าว

Boyle และ Radocy (1987) อ้างใน ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 3) ได้กล่าวว่า การประเมินการปฏิบัติคนตรีนั้นเป็นเรื่องอัตภาพเนื่องจากคนตรีเป็นการรับรู้ ความงามด้วยเสียง (Aural Sensation) การประเมินการปฏิบัติคนตรีเป็นเรื่องของกระบวนการด้านสมองของคณะกรรมการในการตัดสินกรรมการแต่ละคนจะตัดสินไปตามเสียงที่เขาได้ยินและถ้าเสียงดนตรีที่กรรมการแต่ละท่านได้ยินนั้นเป็นเสียงที่กรรมการคิดว่าถูกต้องผลคะแนนที่ได้ก็จะสูงกว่าเสียงถูกต้องหมายถึงมีจังหวะถูกต้องประโยคเพลงถูกต้องเล่นโน้ต ได้ถูกต้องมีคุณภาพของเสียงที่ดีตรงกับความคิดของกรรมการซึ่งการตัดสินดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแต่ละคนต่างตัดสินในเสียงที่ตนเองได้ยินซึ่งเป็นเรื่องของอัตภาพนั่นเอง

การประเมินผลการปฏิบัติคนตรีที่ถูกต้องนั้นต้องเป็นการตัดสินใจในแง่ของความ เป็นปรนัยให้มากที่สุดและไม่คำนึงถึงปัจจัยบริบทที่ไม่เกี่ยวข้องกับคนตรีแต่อย่าง ไรก็ตามการประเมินการปฏิบัติทางดนตรีมาสามารถที่จะทำการทดสอบในแง่ความเป็นปรนัยได้เช่น

ข้อสอบแบบเลือกตอบการประเมินผลคนตรีปฏิบัติก็ยังคงให้ความสำคัญกับความเป็นอัตภาพ เนื่องจากการประเมินการปฏิบัตินั้น ได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้ตัดสินต้องใช้การคิดอย่างมีสติที่เป็น การคิดที่มีจิตสำนึกในการกำหนดเกณฑ์ (criteria) ในการประเมิน ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของการ ประเมินการปฏิบัติทางคนตรีและการประเมินในรูปแบบดังกล่าวก็ยังคงเป็นวิธีการที่ได้รับการ ยอมรับนอกจากนี้ในการประเมินทางคนตรีสำหรับการตัดสินงานคนตรีนิยมใช้กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหลายคนและอาจมีการพิจารณาถึงคุณสมบัติและเหมาะสมของกรรมการ ในการตัดสินและการประเมินว่าคุณสมบัติของกรรมการนั้นมีเพียงพอหรือไม่ สิ่งหนึ่งที่จะต้องเพิ่มเข้ามาเพื่อให้การประเมินการปฏิบัติทางคนตรีนั้นมีความเป็นปรนัยก็คือ วิธีการดำเนินการ (Producers) วิธีดำเนินการที่นี้จะช่วยให้การประเมินการปฏิบัติทางคนตรีนั้น มีความเป็นปรนัยมากขึ้น ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 3-4)

5.2 การประเมินการปฏิบัติคนตรีด้วยความเป็นปรนัย

การประเมินการปฏิบัติคนตรีผู้ตัดสินต้องอาศัยเกณฑ์มาตรฐาน (Standards) แต่เกณฑ์มาตรฐานก็เป็นเพียงแนวคิด (Ideal) เกณฑ์มาตรฐานก็ต้องเกิดจากการเปรียบเทียบ ระหว่างการปฏิบัติด้วยตนเองหรือนำมาจากจุดประสงค์และนำมาสร้างเป็นเกณฑ์มาตรฐาน สิ่งหนึ่งที่สำคัญต้องการประเมินผลหรือการตัดสินใจคือความยุติธรรม (Fairness) ความยุติธรรม ในการกำหนดเกณฑ์ต่อการทดสอบรวมทั้งการให้ค่าคะแนนที่ยุติธรรม (Rating scale)

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 4) ในการประเมินผลการปฏิบัติคนตรีเราสามารถ แบ่งออกได้ 2 แบบคือแบบทั่วไป (Global Approach) และแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Approach) โดยแบบทั่วไปหมายถึงการประเมินโดยภาพรวม(Totality)ดังเช่นเมื่อฟังการบรรเลง แล้วผู้ประเมินได้ประเมินภาพรวมของการปฏิบัติในครั้งนั้นว่าดีมากดี แต่ในการประเมินแบบ เฉพาะเจาะจงมีความแตกต่างเนื่องจากเกณฑ์ที่ใช้พิจารณานั้นนำมาจากจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ว่า มีการกำหนดในเรื่องใดบ้างดังเช่นการประเมินผลการปฏิบัติรีคอร์ดอร์จากจุดประสงค์ คือ นักเรียนสามารถใช้สมาธิใจได้ถูกต้องดังนั้นในการประเมินในครั้งนี้จะมีหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง คือดูการใช้สมาธิใจในการประเมินการปฏิบัติทางคนตรีนั้นบางครั้งประกอบไปด้วยการ ประเมินทั้งแบบทั่วไปและแบบเฉพาะเจาะจงผสมกัน

5.2.1 วิธีการประเมิน แบบทั่วไป (Global Approach)

โดยธรรมชาติของการปฏิบัติคนตรี การประเมินแบบทั่วไปนั้นสามารถทำ ได้ง่าย เพราะเป็นการดูภาพโดยรวม และเหมาะสมกับการประเมินที่ไม่ต้องเอาผลของการ ประเมินนั้นไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น แต่ประโยชน์ของการประเมินแบบทั่วไปนั้นมีน้อยมาก

เพราะที่ถูกประเมินนั้นมักได้รับผลการประเมินว่า ดี ก่อนข้างดี หรือ ตก ซึ่งไม่เกิดประโยชน์กับผู้ประเมินเพราะไม่สามารถนำเอาผลของการประเมินนั้นไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพของตนเองและสิ่งที่เป็นปัญหาก็คือ การประเมินแบบทั่วไปนั้น ถ้ามีผู้ประเมิน 2 คนขึ้นไปผลของการประเมินนี้อาจต่างกัน ทำให้ผลที่ได้นั้น ไม่เกิดความน่าเชื่อถือ

5.2.2 วิธีการประเมินแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Approach)

การประเมินแบบเฉพาะเจาะจง เป็นการประเมินที่ประกอบไปด้วยรายการให้ผู้ประเมินได้ทราบว่าต้องประเมินในเรื่องใดบ้าง และตนเองจะให้ผลการประเมินในเรื่องนั้นอย่างไร อาจมีการให้ผู้ประเมินแสดงความคิดเห็นไว้ การประเมินแบบเฉพาะเจาะจงจึงมีประโยชน์มากในการจัดการการศึกษา เพราะผู้ที่ถูกประเมินสามารถนำเอาผลที่ได้รับการประเมินนั้นไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการบรรเลงของตนเอง

ปัญหาของการออกแบบการประเมินแบบเฉพาะเจาะจงคือรายการหรือหัวข้อที่ใช้ในการประเมินนั้นจะต้องเกิดจากจุดประสงค์ของการประเมินในครั้งนั้นๆ ว่าต้องการประเมินในเรื่องใดบ้างและเรื่องหรือหัวข้อที่ใช้ในการประเมินนั้นควรเป็นหัวข้อที่ผู้ถูกประเมินรับทราบมาก่อนที่จะทำการประเมินว่าในการประเมินครั้งนั้นตนเองต้องแสดงความสามารถในด้านใดบ้าง

1) การประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales

การประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales เป็นวิธีที่ใช้จัดช่วงชั้นของลักษณะหรือสิ่งที่ต้องการศึกษานั้นจัดอยู่ในช่วงชั้นใดการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales ถูกนำมาใช้ในการวัดพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเด่นและนำมาจัดลำดับค่าว่ามีค่ามากน้อยเพียงใดเช่นท่านคิดว่าการปฏิบัติดนตรีในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นเลิศทางดนตรี 5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 เห็นด้วย 3 ไม่แน่ใจ 2 ไม่เห็นด้วย 1 เห็นด้วยอย่างยิ่งการนำเอาการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales มาใช้นั้นเป็นการประเมินแบบ paperandpencil และมีรูปแบบเป็นผลสรุป (summative) ของความคิดว่าผลสรุปความคิดของตนเองนั้นตรงกับช่วงชั้นใดและการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales นั้นแตกต่างไปจากการประเมินแบบได้หรือตกในการประเมินค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scale อาจแบ่งช่วงชั้นออกได้ 10 ช่วงแต่ปกติมักใช้ 5-7 ช่วงชั้นการมีจำนวนช่วงชั้นมากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งทำให้ผลการศึกษามีความชัดเจนมากขึ้นมีความเชื่อมั่นมากขึ้น (Reliability) แต่ตามปกติก็นิยมใช้แบบ 5 ช่วงชั้น

ความแม่นยำตรงของการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scale จะสัมพันธ์กับค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ดังนั้นการออกแบบคำถามจะต้องสัมพันธ์กับภาพรวมของจุดประสงค์

Radocy ได้เสนอว่าจำนวนข้อควรมีประมาณ 30 ข้อ และการใช้วิธีประเมินช่วงชั้นแบบ Likert Sacle นั้นเป็นวิธีการประเมินแบบเฉพาะเจาะจงจากตัวอย่างต่อไปนี้เป็นกรนำเอาการประเมินค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scale มาใช้ในการประเมิน

ดังนั้น ผู้ออกแบบจะต้องเข้าใจว่าการออกแบบประเมินแต่ละข้อนั้นต้องการประเมินแบบใดแต่อย่างไรก็ตามการประเมินค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scale มีความเหมาะสมกับการวัดผลประเมินแบบเฉพาะเจาะจงมากกว่าแบบทั่วไป ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547: 8)

2) การประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Semantic Differential

การประเมินแบบ Semantic Differential เป็นวิธีการแบบใหม่ที่ Osgood, Suci และ Tannenbaum (1957) ได้พัฒนาขึ้นรูปแบบการประเมินแบบ Semantic Differential คล้ายกับแบบ Likert Scales แต่ลักษณะที่สำคัญคือมีการกำหนดคำที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym) สำหรับใช้เพื่อการพรรณนาดังเช่น สดใส-ทึบ (Bright-dark) ระบบเสียงถูกต้อง (ไม่เพี้ยน) ระดับเสียงไม่ถูกต้อง (เพี้ยน) โดยมีความคิดว่าการกำหนดคำดังกล่าวช่วยให้การประเมินมีความชัดเจนมากขึ้น โดยผู้ที่ตัดสินสามารถตัดสินใจได้ว่าระดับความสามารถของผู้ปฏิบัตินั้นอยู่ในระดับใด

การประเมินด้วยแบบ Semantic Differential ตัวเลขที่ได้นั้นไม่เหมาะกับการนำเอาตัวเลขในแต่ละรายการรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยแบบ Likert Scales เนื่องจากการประเมินด้วย Semantic Differential จะเห็นได้ว่าในแต่ละรายการนั้นความสำคัญอาจมีค่าความแตกต่างกัน ตัวเลขที่ได้ควรถูกนำมาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งในแต่ละรายการเมื่อเทียบค่ากันแล้วควรให้ค่าเท่าใดแล้วจึงนำเอาค่าที่ได้ใหม่นั้นมาหาค่าความสามารถรวมอย่างแท้จริงแต่ถ้าจะบอกเพียงความสามารถทางด้านใดด้านหนึ่งย่อมสามารถกระทำได้ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547 : 9)

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อการปฏิบัติการสอนนักเรียนเป็นการเตรียมการสอนล่วงหน้ามีผู้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังนี้

1. ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ที่เปลี่ยนแปลงมาใช้คำว่าแผนการจัดการเรียนรู้ก็เพราะต้องการเน้นบทบาทของครูที่เป็นผู้จัดการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ชนาธิป พรกุล (2546 : 58) อ้างถึงใน รัตนพันธ์ โพธิ์อ่อน (2551 : 15) และมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ดังนี้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2539 : 32–35) ได้ให้ความหมายไว้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการเรียนการสอนคือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรทำให้ครูผู้สอนสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมง แผนการสอนจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับสาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาวิชากิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลแต่เดิมใช้ชื่อว่า “บันทึกการสอน” แต่เนื่องจากชื่อนี้สื่อความหมายไปในทางที่ว่าเมื่อครูทำการสอนเสร็จแล้วจึงนำผลการสอนมาจดบันทึกว่าได้ผลเป็นอย่างไรจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า “แผนการสอน” ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า LESSON PLAN หมายถึงการวางแผนหรือการเตรียมการสอนล่วงหน้าก่อนที่จะทำการสอนแล้วจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ใครก็ตามที่จะทำการสอนในวิชานั้นๆสามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนได้

นิยม ทิพย์จักร์ (2540 : 11) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อทำการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่ออุปกรณ์และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์มาจากเจตนารมณ์ของหลักสูตรและความพร้อมของผู้เรียนและโรงเรียน

วัฒนาพร ระวังบุกษ์ (2543 : 1) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การวางแผนการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของวิชาเนื้อหาสาระการใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลเพื่อให้การสอนวิชานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

สำลี รักสุทธี (2544 : 42) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้คือแผนหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการระดมสรรพวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2544 : 1) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แบบแผนที่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับแนวการดำเนินการและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีส่วนสำคัญประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาวิธีการจัดกิจกรรมสื่อการเรียนและการวัดและการประเมินผลแผนการสอนหมายถึงแบบแผนที่เป็นการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบระเบียบมีลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องหรือแต่ละตอนไว้อย่างละเอียดชัดเจนทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามลำดับขั้นตอนที่วางไว้

รุจิรี ภู่อสาระ (2545 : 159) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามกำหนดตามที่กำหนดไว้ใน สาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

นิคม ชมพุลอง (2545 : 180) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือ โครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนใน รายวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครู พัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ว่าแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้คือแผนการสอนที่ได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อการปฏิบัติการสอนในวิชาหนึ่งเป็นการเตรียมการสอนอย่าง เป็นระบบโดยกำหนดสาระสำคัญจุดประสงค์เนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้ง การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครู พัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมี ประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การทำงานที่ดีจะต้องมีแผนปฏิบัติการล่วงหน้าเพื่อให้มีภาพของงานที่ชัดเจนผู้ ร่วมปฏิบัติงานทุกคนจะได้เข้าใจได้ถูกต้องตรงกัน โดยกำหนดรูปแบบวิธีการทำงานหรือ ขั้นตอนหรือกิจกรรมย่อยๆของงานที่เป็นลำดับต่อเนื่องกันสื่อวัสดุอุปกรณ์บุคลากรที่จำเป็นใน งานระยะเวลาที่ลงมือปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนวิธีการควบคุมกำกับหรือตรวจสอบผลงานที่ ปฏิบัติแล้วว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของงานที่ตั้งไว้หรือไม่การสอนเป็นการทำงานอย่างหนึ่งที่ต้อง สร้างและพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสูงขึ้นบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื่องจาก ผู้เรียนมีความแตกต่างกันในประสบการณ์พื้นฐานความรู้เดิมความถนัดความสนใจ สภาพแวดล้อมรอบตัวและความสามารถทางสติปัญญาที่จะเรียนรู้ผู้สอนจึงต้องวางแผนการ สอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความแตกต่างนั้นจนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนซึ่งมีอาจ ใช้สูตรสำเร็จแบบใดแบบหนึ่งในการสอนได้ฉะนั้นแผนการสอนที่ครูสร้างได้ตอบสนอง ผู้เรียนในหลายลักษณะจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์เครื่องใช้สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการเรียนรู้และการวิเคราะห์ผู้เรียนจะช่วยให้ครูพร้อมที่จะสอน ได้ยิ่งขึ้น ทองสุข รวยสูงเนิน (2545 : 1)

สุจินต์ วิสวธีรนนท์ (2546 : 410 - 411) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่าแผนการเรียนการสอนเป็นผลลัพธ์ของการเตรียมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนอีกด้วยเหตุผลที่แผนการเรียนการสอนมีประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมโดยใช้ทรัพยากรที่มีให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่เพราะได้มีการสำรวจปัญหาและทรัพยากรท้องถิ่นมาก่อนแล้ว
2. ช่วยให้ผู้สอนมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการนำทางผู้เรียนในการเรียนการสอนเพราะได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาสาระเป็นอย่างดีแล้ว
3. ช่วยให้การวางแผนจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนเพราะผู้สอนได้ทำความรู้จักกับผู้เรียนในด้านความสามารถความสนใจความรู้พื้นฐานความถนัด ฯลฯ
4. ช่วยให้ผู้สอนมีความกระฉับกระเฉงเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอนเพราะจะต้องศึกษาให้เข้าใจมโนคติและหลักการต่างๆเป็นอย่างดีเสียก่อนจึงช่วยให้มีความเข้าใจเนื้อหาที่จะนำมาสอนได้ครบถ้วนหากผู้สอนมิได้เตรียมการล่วงหน้าก็อาจเกิดความสับสนและขาดเนื้อหาบางประเด็นได้
5. ช่วยให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นผู้สอนสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีขึ้นมีความเชื่อมั่นในตนเองผู้เรียนมีความพึงพอใจและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่อันจะส่งผลให้มีบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน
6. ช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสเตรียมสื่อการสอนและทดลองใช้ก่อนดำเนินการสอนสามารถทดแทนสิ่งที่ขาดและซ่อมแซมหรือทดแทนสิ่งที่ชำรุดเสียหายได้ทันซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นเพราะได้มีการเลือกและวางแผนการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมล่วงหน้าแล้ว
7. ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับบทเรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตลอดจนความสามารถของผู้เรียนเพราะได้มีการวางแผนการประเมินผลอย่างรอบคอบและถูกต้องตามหลักการ
8. ช่วยให้ผู้สอนสามารถวิเคราะห์การสอนที่ผ่านไปแล้วว่าประสบผลสำเร็จหรือมีจุดบกพร่องอย่างไร โดยการวิเคราะห์จากแผนการเรียนการสอนที่ได้บันทึกไว้และผู้สอนอาจหาทางปรับปรุงแก้ไขแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อใช้ในคราวต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนรู้จุดบกพร่องที่เกี่ยวกับตัวผู้สอนเองในส่วนที่ไม่สามารถทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปตามที่ได้วางแผนไว้ อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงส่วนบกพร่องของตัวผู้สอนเองให้ดีขึ้น

สุพล วังสินธ์ (2536 : 6) ให้ความสำคัญของแผนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่ดีที่สุดที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ครุมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้าทำให้ครุมีความมั่นใจในการสอนได้ตามเป้าหมาย
3. ส่งเสริมให้ครุไปศึกษาหาความรู้ทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล
4. ช่วยใช้เป็นคู่มือสำหรับครุที่มาสอนแทนได้
5. ช่วยเป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรงเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษา
6. ช่วยเป็นผลงานทางวิชาการแสดงความชำนาญการและเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

ทวิศักดิ์ ไชยมาโย (2537 : 4 - 5) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครุได้มีโอกาสศึกษาความรู้ในเรื่องหลักสูตรแนวการสอนการจัดทำจัดหาสื่อประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลอย่างละเอียดทุกแห่งทุกมุม
2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพราะการจัดทำแผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยาการศึกษาหรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ๆ ตลอดจนปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัญหาความสนใจความต้องการของนักเรียนผู้ปกครองและทรัพยากรในห้องเรียนโดยใช้วิธีการเชิงระบบเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้ครุมีคู่มือที่ทำด้วยตนเองไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนสอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคาบที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียนนั่นคือสอนได้ครบถ้วนและทันเวลาช่วยให้ครุมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น
4. ช่วยให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ครุสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการเสริมสร้างต่อไปนอกจากนี้ยังช่วยให้ครุเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดขึ้น

5. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ต้องการที่ถูกต้องเพียงตรงเพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่กรมวิชาการศึกษานิเทศก์และผู้บริหารเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้ครูบริหารหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอนกระบวนการต่างๆในการสอนของครูเพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ถ้าผู้สอนติดธุระจำเป็นไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้แผนการสอนจะใช้เป็นคู่มือครูแก่ผู้มาแทนได้อย่างดี

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญการพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอนซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าประเด็นสำคัญอยู่ที่ได้มีการเตรียมการเรียนการสอนอย่างมีแบบแผนก่อนดำเนินการสอนย่อมจะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าการดำเนินการสอนที่ไม่ได้มีการเตรียมการล่วงหน้า

3. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งวัฒนาพร (วัฒนาพร ระเบียบทุกข์. 2543 : 68) ได้กล่าวว่าแผนการสอนประกอบด้วย

1. สาระสำคัญเป็นสาระสำคัญที่สรุปครอบคลุมเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่ง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสิ่งที่มุ่งหวังหรือต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้เนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่ง
3. สาระการเรียนรู้เป็นเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมตามที่กำหนดในจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่นเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลากหลายรูปแบบที่ผู้สอนควรเลือกให้เหมาะสมกับนักเรียนและสรุปผลการเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้

5. สื่อการสอนเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารสารสนเทศแหล่งความรู้ทาง วิชาการและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้แสวงหาความรู้และเรียนรู้ ด้วยตนเองตามอรรถาธิบายอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องจากแหล่งต่างๆเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

6. การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อทราบการพัฒนาของผู้เรียนประกอบด้วย

6.1 การประเมินโดยใช้แบบทดสอบ

6.2 การประเมินสภาพจริง

4. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ทองสุข รวยสูงเนิน (2545 : 2 - 4) ได้ให้คำอธิบายลักษณะแผนการจัดการ เรียนรู้หรือแผนการสอนที่ดีมีคุณภาพไว้ดังนี้

แผนการสอนที่ดีจะต้องเป็นแผนที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดผลได้จริงสามารถ พัฒนานักเรียนให้มีความสามารถสูงขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดแนวทางใน การพิจารณาคุณภาพของแผนการสอนมีดังนี้คือ

1. ความสัมพันธ์สอดคล้องของรายละเอียดต่างๆในหัวข้อของแผนการสอน ได้แก่สาระสำคัญจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผล ทุกหัวข้อต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเชื่อมโยงกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการต่างๆที่ต้อง สัมพันธ์โดยตรง

2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักการจุดหมายของหลักสูตรต่อการนำ หลักสูตรไปใช้ได้แก่การให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตการสร้าง นิสัยที่ดีการมีทักษะที่จำเป็นต่างๆต่อการดำรงชีวิตสามารถพัฒนาตนเองครบถ้วนและท้องถิ่น จึงมีประเด็นที่สำคัญที่ต้องพิจารณาคุณภาพของแผนการสอนในหน่วยการเรียนหนึ่งๆ ดังต่อไปนี้

2.1 จุดประสงค์สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนมีลำดับ ความต่อเนื่องจากง่ายไปหายากเป็นพื้นฐานแก่กันและกันครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านและ ตอบสนองต่อจุดประสงค์ปลายทางในหลักสูตร

2.2 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนมี ลำดับความสำคัญต่อเนื่องจากง่ายไปหายากเป็นพื้นฐานแก่กันและกันครอบคลุมพัฒนาการทุก ด้านและตอบสนองจุดประสงค์ปลายทางในหลักสูตร

2.3 รายละเอียดเนื้อหาเป็นรายละเอียดเนื้อหาที่อยู่บนพื้นฐานของปัญหา นักเรียนชุมชนครอบครัวท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่หรือเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียน

2.4 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติค้นหาความรู้สรุปความรู้และได้ข้อค้นพบต่างๆด้วยตนเอง

2.5 กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสำคัญต่างๆ คือ กระบวนการพัฒนาปัญญาสังคมและทักษะปฏิบัติมีขั้นตอนของกิจกรรมต่อเนื่องกันสอดคล้องกับทักษะกระบวนการ

2.6 สื่อการสอนหาง่ายใช้ประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นหรือโรงเรียนนักเรียนใช้สื่อการเรียนนั้นเพื่อการเรียนรู้

2.7 เหมาะสมกับศักยภาพของครูโรงเรียนที่จะดำเนินกิจกรรมได้อย่างราบรื่นถ้าแผนการสอนที่ครูสร้างขึ้นมีรายละเอียดสอดคล้องกับองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนนี้ก็มี ความเชื่อเบื้องต้นว่าจะเป็นแผนการสอนที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดผลได้จริง

สถาบันราชภัฏมหาสารคาม (2539 : 121) ได้ให้คำอธิบายลักษณะแผนการเรียนรู้อัตลักษณ์คุณภาพควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความมุ่งหมายที่ชัดเจนสำหรับเรื่องนั้นๆเป็นความมุ่งหมายที่สามารถวัดได้
2. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้รับอย่างเหมาะสม
3. จัดวิธีสอนและกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน
4. กำหนดวิธีวัดผลได้อย่างเหมาะสม
5. กำหนดสื่อการสอนเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
6. สอดคล้องและเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
7. มีความชัดเจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง
8. ช่วยให้ครูเกิดความเชื่อมั่นในการสอนและสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักเรียนได้
9. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสอนได้ในสถานการณ์จริง

ดังนั้นในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงส่งเสริมให้จัดทำให้สอดคล้องกับจุดเน้นและแนวการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้กระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการและนำไปใช้จริง
4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุที่สำเร็จรูปราคาสูง

5. ข้อควรคำนึงในการเขียนแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ สมนึก ภักดิ์ทิษณี (2541 : 5)

1. เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมงตามตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องที่อยู่ในโครงการสอนและเขียนเฉพาะเนื้อหาสำคัญพอสังเขป
2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนเข้าใจอย่างถ่องแท้จึงจะสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ
3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมต้องเขียนให้สอดคล้องกลมกลืนกับความคิดรวบยอดมิใช่เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามอำเภอใจหรือเขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้นเพราะถ้าเป็นเช่นนี้จะได้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่เป็นเพียงพื้นฐานหรือเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความจำเท่านั้นสมองหรือความสามารถของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
4. กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้ควรลำดับขั้นตอนที่คาดว่าจะสอนจริงโดยยึดเทคนิคการสอนต่างๆที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5.1 ประโยชน์ของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อครูได้จัดทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และใช้แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้สอนในคราวต่อไปแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 134)

1. ครูรู้วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนาของหลักสูตร
5. ถ้าครูประจำชั้นประจำวิชาไม่ได้สอนครูที่มาสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

5.2 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

5.2.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงการนำแผนการสอนไปทดลองใช้ (Try out) คือนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองจริง (Trial Run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2537 : 143)

5.2.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพหมายถึงระดับประสิทธิภาพของแผนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้หากแผนการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับแล้วแผนการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนเกณฑ์ประสิทธิภาพมีหลายเกณฑ์เช่น 70/70, 75/75, 80/80, 85/85, 90/90 ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2537 : 196)

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การทดลองใช้และหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนที่จะพิสูจน์ว่านวัตกรรมการเรียนการสอนที่จัดทำ/พัฒนาขึ้นนั้น เมื่อนำไปใช้จริงจะเกิดประโยชน์ สามารถแก้ปัญหาสามารถปรับปรุงพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ สำหรับการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอนนั้น สามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้หลายท่านมีดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช(ประยงค์ วัยชัยภูมิ. 2546 : 46 ; อ้างอิงมาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537 : 479-498) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจว่าหากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้วแผนการจัดกิจกรรม เรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน

ทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการประสิทธิภาพของผลลัพธ์ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่าเมื่อเรียนจบแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75 % การที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ

2. วิธีหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นต้นฉบับแล้ว ต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้น 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้น 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6 - 10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้น 1 : 100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือนำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 - 100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

เชษฎ์ กิจระการ (2544 : 44-51) ได้กล่าวว่าการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใดๆมีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กัน ไปจึงจะมั่นใจได้ว่า สื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้มีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินใจค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2Ne}{N} - 1$$

เมื่อ	CRV แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล(Rational Approach)
	N_c แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists Who had Agreement)
	N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าในตารางตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมายการหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัวเช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะ ยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน(Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ส่วนการหา E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1 แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$ แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน(Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคนส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน(Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน(Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน(Pretest)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน(Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่าเกณฑ์ในหาการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะคือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้นถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 50)

ดัชนีประสิทธิผล

ในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ได้ผลิตขึ้นมามีรูปแบบเนื้อหาที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 157-159) กล่าวถึงการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อวิธีสอนหรือนวัตกรรมไว้ว่า เพื่อที่จะทราบว่าสื่อการเรียนการสอนวิธีสอนหรือนวัตกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพ (Effectiveness) เพียงใดก็จะนำสื่อที่พัฒนาขึ้นนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับที่ได้ออกแบบมาแล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผลหมายถึง ความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจนแน่นอนซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี

วิธีที่ 1 จากการพิจารณาผลของการพัฒนา

วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างจุดเริ่มต้นกับจุดสุดท้ายเช่นระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนเพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงามผู้ศึกษาค้นคว้าจะต้องสร้างเครื่องมือวัดในตัวแปรที่สนใจศึกษาเช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่สร้างเพื่อวัดผลการเรียนรู้หลังจากเรียนเรื่องนั้นหรือหลังการทดลองเรื่องนั้นซึ่งจะต้องสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์เนื้อหาสาระที่เรียนหรือคุณลักษณะที่มุ่งวัดสร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือทดลองก็จะนำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียนเรียกว่าการทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนทดลอง (Pre-test) และหลังจากเรียนจบเรื่องนั้นแล้วก็นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (Post-test) นำผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนหลังเรียนไว้ก่อนเรียน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม

1) การพิจารณารายบุคคล 2) การพิจารณารายกลุ่ม

วิธีที่ 2 จากการหาดัชนีประสิทธิผล

การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะให้สารสนเทศที่ชัดเจน โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่มซึ่งทำให้มีสูตร เปลี่ยนไปดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน } X \text{ คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

เผชิญ กิจกรรมและสมนึก ภักทิษณี (2545 : 31) ได้กล่าวว่าการหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้น ของผู้เรียน โดยอาศัยค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้ (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน } X \text{ คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

$$\text{หรือ} \quad E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ซึ่งค่าที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้น เรียกว่าหาค่าดัชนีประสิทธิผล

(E.I.) และเพื่อให้สื่อความหมายง่ายขึ้นจึงแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละ เช่นจากค่าดัชนี ประสิทธิภาพ(E.I.) 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I.

เผชิญ กิจกรรม และสมนึก ภักทิษณี (2545 : 33-35) กล่าวถึง ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I. ไว้ว่า

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่างจะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้และถ้าค่าเป็นลบแสดงว่าคะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียนซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ
2. การแปลผลถ้า E.I. ได้ตารางในบทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล) ของวิทยานิพนธ์(Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ(Independent Study) มักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่นค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า "ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ

62.40” ซึ่งในความเป็นจริง ค่าE.I.เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจากค่าE.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้น ถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละก็คือคิดเทียบจากค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่า 62.40จึงควรใช้ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40” (ไม่ใช่แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ62.40)

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จากนักการศึกษาหลายคนในเรื่องของ”ดัชนีประสิทธิภาพ” สามารถสรุปได้ดังนี้ ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อ โดยเริ่มทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อ เจตคติและความตั้งใจ คะแนนที่ได้นี้สามารถนำมาแปลงเป็นร้อยละ หาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้การหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยการนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้ทำได้นำมาหารด้วยค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยการทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นการวัดเพื่อหาคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ตรงกับการวัดผู้เรียน และเป็นไปตามกระบวนการเรียนการสอน โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้หลายท่านดังนี้

1. ความหมาย

กิติมาปริดีติลล (2529 : 321) ได้สรุปว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกรับชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจในด้านต่างๆของงานและเขาได้รับการตอบสนองความต้องการเขาได้

พินคงพูล (2529 : 389) ได้สรุปว่าความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคือความรู้สึกชอบยินดีพอใจหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่เขาปฏิบัติความพึงพอใจเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

ศลใจวิบูลกิจ (2534 : 42) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้นๆ

กู๊ด (Good. 1937 : 320) ได้กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจในการทำงานหมายถึงความรักหรือชอบงานที่ทำอยู่และเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

สรุปความหมายได้ว่าหมายถึงความรู้สึกชอบยินดีพอใจหรือเจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุผลหรือบรรลุเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ซึ่งวัดโดยใช้แบบวัดความพึงพอใจที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือมากที่สุดมากปานกลางน้อยน้อยที่สุดตามลำดับ

2. ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการทำงานเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาแม้ว่าจะไม่สามารถมองเห็นชัดเจนแต่ก็สามารถสังเกตพฤติกรรมของบุคคลได้ว่ามีความพึงพอใจในการทำงานหรือไม่บุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานจะทำงานมีประสิทธิภาพสูงกว่าบุคคลที่ไม่มีความพึงพอใจในการทำงานด้วยเหตุที่ความพึงพอใจในการทำงานมีผลกระทบต่อปัจเจกบุคคลและสถานศึกษามาก

บัณฑิตแทนพิทักษ์ (2540 : 34) กล่าวว่าไว้ว่าถ้าครูมีความพึงพอใจในการทำงานสูงก็จะมีผลทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วาริน แซ่ตัน (2543 : 38) ได้สรุปไว้ว่าความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพลต่อการทำงานของบุคคลสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยเพียงใดผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้

3. การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นความรู้สึกรวมของมนุษย์ตามทฤษฎีสององค์ประกอบของเฮิร์ชเบิร์กคือความต้องการการได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกายและปรารถนาความสุขทางใจทั้งสองอย่างนี้ถ้าได้รับการตอบสนองในขอบเขตที่บุคคลต้องการก็จะทำให้ผู้ได้รับการตอบสนองเกิดความพึงพอใจในเรื่องนี้

ปรียาพรวงศ์อนุตร โรจน์ (2543 : 141-142) ได้กล่าวถึงว่า

1. ความพึงพอใจโดยทั่วไปเป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอของบุคคลที่มีบทบาทของงานเป็นการวัดโดยส่วนรวมถึงระดับที่บุคคลมีความพึงพอใจและมีความสุขกับงาน

2. ความพึงพอใจงานเฉพาะด้านเป็นการศึกษาถึงความรู้สึกชอบพอและความพอใจของบุคคลที่มีต่องานเฉพาะด้านเช่นรายได้ความมั่นคงมิตรสัมพันธ์บังคับบัญชาและความก้าวหน้า

โยธิน ศันสนยุทธ (2530 : 66-71) ได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดความพึงพอใจสรุปได้ว่าการจะค้นหาได้ว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือการถามซึ่งการศึกษาในระยะหลังๆที่ต้องมีผู้บอกข้อมูลจำนวนมากๆมักใช้แบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า

ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วยชุดของคำถามและมีตัวเลือก 5 ตัวสำหรับเลือกตอบคือมากที่สุดมากปานกลางน้อยน้อยที่สุดและคะแนนความพึงพอใจนั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่าบุคคลมีความพึงพอใจด้านใดสูงและด้านใดต่างกัน โดยใช้วิธีการทางสถิติซึ่งการต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามหลายข้อเพื่อจะได้ครอบคลุมลักษณะต่างๆของงานทุกด้านขององค์กรและนอกจากการใช้แบบสอบถามแล้วอาจใช้วิธีการเขียนตอบอย่างเสรีได้เช่นกัน

ถวิล ธาราโรจน์ (2536 : 77-86) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่าในการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทางคือทางบวกหรือทางลบทางบวกหมายถึงการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดีที่ชอบหรือพอใจส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ติไม่ชอบหรือไม่พอใจและการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นความรุนแรงหรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเองซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธีเช่นวิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้แบบสอบถามซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกตเป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผนวิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้นๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามไว้อย่างเรียบร้อยเพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกันมักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากๆวิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติรูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่งคือมาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบคือมากที่สุดมากปานกลางน้อยน้อยที่สุด

สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจเป็นการตรวจสอบทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้รูปแบบที่เป็นแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) และมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบคือมากที่สุดมากปานกลางน้อยน้อยที่สุด

จากที่นักการศึกษากล่าวพอสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของคนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

พรพรรณ แก่นอำพรพันธ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาดนตรี สำหรับเด็กปฐมวัย เรื่องระดับเสียง (Pitch) และจังหวะ (Beat) ให้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้เรียนชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียน-สาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย ชุดการสอนวิชาดนตรี สำหรับเด็กปฐมวัย เรื่องระดับเสียง (Pitch) และจังหวะ (Beat) ซึ่งประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอน แผนการสอนและสื่อประสม โดยใช้เวลาทั้งหมด 14 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ โดยใช้แบบประเมินผลการเรียนวิชาดนตรี เรื่องระดับเสียง (Pitch) และจังหวะ (Beat) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน 30 คน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ชุดการสอนวิชาดนตรี สำหรับเด็กปฐมวัย เรื่องระดับเสียง (Pitch) และจังหวะ (Beat) มีประสิทธิภาพ 80.08/85.83 ผ่านเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ และการศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อชุดการสอนพบว่า ผู้เรียนร้อยละ 80 มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ชุดการสอน

วิภาพร อ่ำไพพิทักษ์วงศ์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของสื่อการสอนดนตรีชนิดเกมกระดานแนวคิดเกมเศรษฐีเพื่อสอนอ่าน โน้ต ของนักเรียนเปียโนชั้นต้น ให้เป็นไปตามสมมุติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนเปียโนเดี่ยวชั้นต้นที่มีอายุ 7-9 ปี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1.) สื่อการสอนดนตรีชนิดเกมกระดานแนวคิดเกมเศรษฐีเพื่อสอนอ่าน โน้ต 2.) แบบทดสอบก่อนทำการทดลองและทดสอบหลังทำการทดสอบระหว่างเรียน ใช้ระยะเวลาการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที 3.) แบบประเมินเจตคติของผู้เรียนในการใช้สื่อการสอนดนตรีชนิดเกมกระดานแนวคิดเกมเศรษฐีเพื่อสอนอ่าน โน้ต ผลการวิจัยพบว่า สื่อการสอนดนตรีชนิดเกมกระดานแนวคิดเกมเศรษฐีเพื่อสอนอ่าน โน้ต มีประสิทธิภาพ 91/82 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าสื่อการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมุติฐาน ผลการทดสอบก่อนเรียนกับการทดลองหลังมีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีเจตคติต่อสื่อการสอนดนตรีชนิดเกมในระดับ เป็นไปตามสมมุติฐาน

สมเกียรติ พิมพันธ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง จังหวะดนตรีไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้เป็นไปตามสมมุติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยอุทัยธานี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องจังหวะดนตรีไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) คู่มือการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องจังหวะดนตรีไทยซึ่งประกอบด้วย วิธีใช้สื่อและแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที 3) แบบทดสอบความรู้เรื่องจังหวะดนตรีไทยก่อนเรียนระหว่างเรียน และหลังเรียน 4)แบบประเมินเจตคติของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง จังหวะดนตรีไทย ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง จังหวะดนตรีไทย มีประสิทธิภาพ 97.33/91 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมุติฐาน ผลการทดสอบก่อนเรียนกับการทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อสื่อการสอนดนตรีชนิดเกม ในระดับดีเป็นไปตามสมมุติฐาน

สุวดี พิณประภัสร์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้สื่อการสอนเนื้อหาวิชาดนตรีของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลางตามค่าเฉลี่ย 2.61 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลางตามค่าเฉลี่ย 2.57 และความต้องการในการพัฒนาใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.18

2. งานวิจัยต่างประเทศ

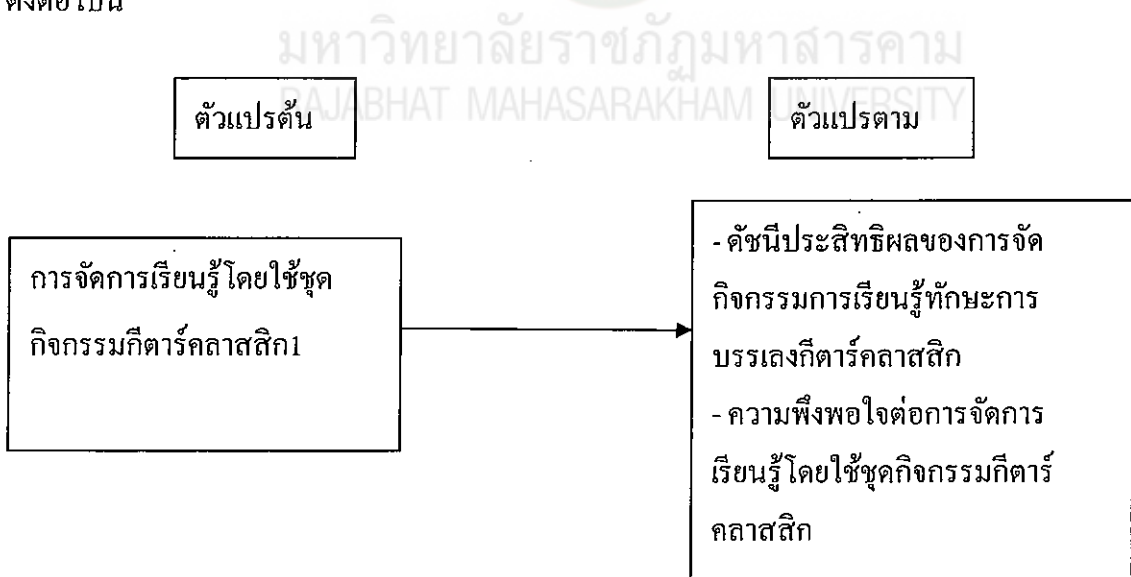
Boudreau. (1997) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนวิทยาศาสตร์ระดับ 5 ระหว่างการสอนแบบบรรยายแบบสื่อประสมและแบบชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพของการสอนแบบบรรยายกับแบบใช้สื่อประสมและแบบการใช้ชุดการสอน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบบรรยายกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสื่อประสมและกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบชุดการสอนผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบใช้สื่อประสมกับแบบใช้ชุดการสอนดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบบรรยายแต่เมื่อทบทวนความรู้อีกครั้งหนึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบรรยายประสบความสำเร็จกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบใช้สื่อประสมส่วนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ใช้ชุดการสอนคงที่

Brawley (1975 : 4280-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบสื่อประสมโดยใช้สอนเรื่องการบอกเวลาสำหรับเด็กเรียนเข้าการทดลองใช้แบบทดสอบเรื่อง Time Appreciation Test : Standford Achievement Test, Primary Level I : and A Griterion Refrence Measure มาใช้ทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้ทดลองได้สร้างชุดการสอนทั้งหมด 12 ชุด ใช้เวลาสอนทั้งหมด 15 วัน ผลการทดลองพบว่าการใช้ชุดการสอนระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ .01 และจากการวิเคราะห์ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านหาวิปัญญามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1

สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา ดนตรีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวนทั้งสิ้น 11 คน ชาย 10 คน หญิง 1 คน โดยใช้เลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ดังนี้

1. ชุดกิจกรรม รายวิชา ปฏิบัติคีตารคลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา ดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งประกอบไปด้วย คู่มือ การใช้ชุดกิจกรรม แผนการสอนการปฏิบัติคีตารคลาสสิก จำนวน 8 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ด้วย ชุดการสอน รายวิชาปฏิบัติ คีตารคลาสสิก 1
4. แบบวัดทักษะปฏิบัติคีตาร 1

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ชุดกิจกรรมปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1

ชุดกิจกรรม ปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน และเนื้อหาวิชากีตาร์คลาสสิก และ ทฤษฎีดนตรีสากลพื้น ตามหลักสูตรระดับในอุดมศึกษา พุทธศักราช (ปรับปรุง 2554) เพื่อ ศึกษาสาระสำคัญ หลักการคิด แนวคิด จุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรม

1.2 ศึกษาตำราเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับชุด กิจกรรม การปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกจากตำราเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งขอคำแนะนำจาก อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาแนวทางและวิธีการสำหรับใช้สร้างชุดกิจกรรม การ ปฏิบัติกีตาร์

1.3 พัฒนาชุดกิจกรรม ปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1 จำนวน 8 ชุด โดยแต่ละชุดจะมี กิจกรรมทฤษฎีและปฏิบัติชุดละ 2 ชั่วโมง

1.4 ศึกษาแบบประเมินชุดกิจกรรม และรูปแบบการประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99 – 100) เพื่อนำนำมาดัดแปลงสร้างให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาการเรียนการสอนกีตาร์ คลาสสิกตรงตามชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

โดยใช้เกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็นจากแบบวัดที่เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสม ปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์กำหนดดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลผล
ให้ 5	คะแนนเหมาะสมมากที่สุด
ให้ 4	คะแนนเหมาะสมมาก
ให้ 3	คะแนนเหมาะสมปานกลาง
ให้ 2	คะแนนเหมาะสมน้อย
ให้ 1	คะแนนเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลจากการประเมินแบบฝึกทักษะประกอบแผนการเรียนรู้ แล้วไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.5 นำชุดกิจกรรม ปฏิบัติคีตารัตนาสติก 1 และแบบประเมินชุดกิจกรรมเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

1.6 ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึกหัดทักษะและแบบประเมินแบบฝึกตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำชุดกิจกรรม ปฏิบัติคีตารัตนาสติก 1 และแบบประเมินชุดกิจกรรม ทั้ง 8 ชุด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน ตามแบบประเมินของ ลิคอร์ต (Likort) นำคะแนนที่ได้จากการประเมินผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102 – 103) ผลการประเมิน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.80 หมายถึงคะแนนที่มากที่สุด (ภาคผนวก ง หน้า 187)

1.8 จัดพิมพ์ชุดกิจกรรม ปฏิบัติคีตารัตนาสติก 1 ทั้งหมด 8 ชุด ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้จริง ในภาคเรียนที่ 3/2556 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 11 คน

2. แผนการจัดการเรียนรู้

ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรดนตรีในระดับอุดมศึกษารวมทั้งกำหนดเนื้อหาวิชาปฏิบัติคีตารัตนาสติกซึ่งได้แก่ทักษะการฟังทักษะการร้องการอ่านทักษะการปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิคทักษะความเข้าใจดนตรีการสร้างสรรค์และการบรรเลงบทเพลงที่ใช้ มีความยากตั้งแต่ระดับกลางขึ้นไปไม่ค่อยมีความซับซ้อนเนื่องจากผู้วิจัยพิจารณาว่าการฝึกทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองควรเริ่มจากง่ายไปหายากจัดเป็นการเรียนทั้งหมด 4 สัปดาห์

2.1 สร้างแผนการสอนให้มีเนื้อหาตรงตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในรายวิชา ปฏิบัติคีตารัตนาสติก 1 ซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนทั้งสิ้น 8 ชุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ชุดที่ 1 ประวัติความเป็นมา, ส่วนประกอบกีตาร์คลาสสิก, ทำนอง, รูปแบบการใช้ชื่อนิ้วที่ถูกต้องและการใช้นิ้วมือขวา

ชุดที่ 2 การตั้งสายกีตาร์คลาสสิก, ฝึกคีตตามจังหวะโน้ตในสายเปล่า สายที่ 1 2 3 และการใช้นิ้วมือซ้าย

ชุดที่ 3 การกดโน้ตในสายที่ 1, การกดโน้ตในสายที่ 2, การกดโน้ตในสายที่ 3 ฝึกเพลง Yankee Doodle และ Aura Lee

ชุดที่ 4 เครื่องหมายโยงเสียง (Tie), โน้ตเข็บบิต 1 ชั้น (Eighth Note) ฝึกเพลง When The Saints Go Marching In, Jingle Bell และ Happy Birthday

ชุดที่ 5 การกดโน้ตในสายที่ 4, โน้ตตัวดำประจุด (Dotted Quarter Note), วิธีเล่นโน้ตตัว ลา (A) สูง ฝึกเพลง Little Brown Jug และ Auld Lang Syne

ชุดที่ 6 การกดโน้ตในสายที่ 5, การกดโน้ตในสายที่ 6 ฝึกเพลง Ode To Joy และ Noche En Espana

ชุดที่ 7 การเล่นคอร์ด และแบบฝึกหัดการตีคอร์ด

ชุดที่ 8 การเกาคอร์ดและแบบฝึกหัดการเกาคอร์ด

2.2 นำแผนการสอน เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนในการใช้ภาษา สารการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งแก้ไขสำนวนภาษาและข้อเสนอนั้นๆ เพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านประกอบด้วย

2.2.1 อ.พงษ์พันธ์ เสาวดี (ศ.ม. ดุริยางคศาสตร์) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล

2.2.2 ว่าที่ร้อยตรี ธิดิถฤศ มาเพชร (ศ.ม. ดนตรีศึกษา) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี

2.2.3 อ.ชนชนะ ศรีหาบุตร โต (ศ.ม. ดุริยางคศิลป์) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี

2.2.4 ดร. ภูษิต บุญทองเถิง (ศษ.ค. หลักสูตรและการสอน) ผู้เชี่ยวชาญ

ด้านหลักสูตรและการสอน

2.2.5 ผศ. ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูขจรเดื่อง (กศ.ค. วิจัยและประเมินผล

การศึกษา) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

ในการวัดผลประเมินผล (Index of Item Objective Congruence : IOC)

ถ้าสอดคล้องเหมาะสม	ให้คะแนน	+1
ถ้าไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
ถ้าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

2.3 นำแผนการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ไปเทียบกับเกณฑ์ความเหมาะสม โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็นตามประเมินของลิคอร์ต (Likort) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์กำหนดดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลผล
ให้ 5	คะแนนเหมาะสมมากที่สุด
ให้ 4	คะแนนเหมาะสมมาก
ให้ 3	คะแนนเหมาะสมปานกลาง
ให้ 2	คะแนนเหมาะสมน้อย
ให้ 1	คะแนนเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลจากการประเมินแบบฝึกทักษะประกอบแผนการเรียนรู้แล้วไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103)

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

นำแผนการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ไปหาค่าเฉลี่ย โดยยึดหลักเกณฑ์ คะแนน 3.51 – 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 (ภาคผนวก ข : หน้า 104)

2.4 จัดพิมพ์แผนการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย ชุดกิจกรรมรายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก จากเอกสาร ตำราต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจ

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากหนังสือเทคนิคการวัดผล การเรียนรู้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 45) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความ พึงพอใจเอกสาร ตำราต่าง ๆ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อความ ให้เหมาะสม

3.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบวัดความพึงพอใจตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกรับหรือพอใจแล้วจัดเป็นหมวดหมู่ ดังนี้กิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาสื่อการสอนและบรรยากาศทางการเรียนของ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543 ข : 52-122) จำนวน 30 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับตัวเลือก	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้ในข้อความ และความตรงเชิงเนื้อหา จากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือก ไว้เฉพาะข้อที่มีค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ไม่น้อย กว่า 0.5 รวมทั้งนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขข้อความ ในแบบวัด

3.5 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับ นักศึกษา (ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย) ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 17 คน นำมาหาค่าความเที่ยงในรูปสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha procedure) (ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ. 2543 : 218-219)

3.6 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจที่สมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับ กลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการพัฒนาชุดกิจกรรม รายวิชาการปฏิบัติคีตารคลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยชุดกิจกรรม รายวิชาการปฏิบัติคีตารคลาสสิกกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 11 คน ชุดกิจกรรมประกอบด้วย แผนการสอนทั้งหมด 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
2. หลังจากสอนด้วยชุดกิจกรรม ในแต่ละครั้งผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบคปฏิบัติคีตารระหว่างการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นบันทึกผลการเรียนเพื่อประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
3. ภายหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยนำแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดย ชุดกิจกรรม รายวิชาการปฏิบัติคีตารคลาสสิก มาใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 ของนักศึกษาปริญญาตรี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตาร คลาสสิก 1 ของนักศึกษาปริญญาตรี
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
 - 1.1 การหาค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มเป้าหมาย

1.3 หาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

2. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน

2.1 ใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชมศรี สะอาด. 2546 : 153-156)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมระหว่างผลการปฏิบัติระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของการปฏิบัติระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติศึกษาศาสตร์ 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผู้วิจัย ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย/ค่าเฉลี่ย

% แทน ค่าร้อยละ

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E.I. แทน คำนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติศึกษาศาสตร์ 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่านีประสิทธิผลของการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติศึกษาศาสตร์ 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติศึกษาศาสตร์ 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่าน
คิดวิเคราะห์ โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารัตนศาสตร์ 1 สำหรับนักศึกษา
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากผลการทำแบบทดสอบ
ระหว่างเรียน และทดสอบหลังเรียน ของกลุ่มเป้าหมายที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
รายวิชาปฏิบัติคีตารัตนศาสตร์ 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

คนที่	ผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อย ทั้ง 8 ชุด (80 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
1	66	17
2	65	16
3	70	15
4	62	18
5	71	17
6	72	15
7	68	16
8	70	17
9	65	18
10	61	16
11	63	15
รวม	733	180
\bar{X}	66.63	16.36
S	3.067	1.110
%	84.19	82.25
	$E_1 = 84.19$	$E_2 = 82.25$

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 18 ชุด เท่ากับ 66.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.19 ของคะแนนเต็ม และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเท่ากับ 16.36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.25 ของคะแนนเต็ม

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยและคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ไปหาประสิทธิภาพ ชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

จำนวน นักเรียน	คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อย ทั้ง 8ชุด (80คะแนน)		คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลัง เรียน (20 คะแนน)	
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E_1)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E_2)
11	66.63	84.19	16.36	82.25

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.19/82.25 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปราบกฎผลดังตารางที่ 3 และ ตารางที่ 4

ตารางที่ 3 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติ
กีตาร์คลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)		คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)	
	ความรู้10	ปฏิบัติ10	ความรู้10	ปฏิบัติ10
1	4	5	10	8
2	3	5	8	8
3	3	7	9	6
4	2	4	8	10
5	4	5	7	10
6	3	4	8	8
7	3	3	8	7
8	3	4	7	9
9	5	3	7	10
10	4	7	10	6
11	6	6	7	10
รวม	93		183	

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 93 คะแนน และผลรวมของผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 183 คะแนน

จากนั้นวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติ กีตาร์คลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ดัชนีประสิทธิผล ของการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์
คลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ผลรวมคะแนน ทดสอบก่อนเรียน	ผลรวมคะแนน ทดสอบหลังเรียน	ค่าดัชนี ประสิทธิผล
11	20	93	183	0.7175

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7175 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 71.75 หรือ คิดเป็นร้อยละ 71.75

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S	t	P
ทดสอบก่อนเรียน	11	8.45	3.076	11.23	.000*
ทดสอบหลังเรียน	11	16.63	1.100		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนมีทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ข้อความ	\bar{X}	S	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนเข้าใจประวัติความเป็นมา, ส่วนประกอบกีตารคลาสสิก, ทำนอง, การใช้ข้อนิ้วที่ถูกต้องและการใช้นิ้วมือขวา	4.55	0.36	มาก

ข้อความ	\bar{X}	S	ระดับความพึงพอใจ
2. นักเรียนเข้าใจและสามารถตั้งสายกีตาร์คลาสสิก, ฝึกคิดตาม จังหวะโน้ตในสายเปล่า สายที่ 1 2 3 และการใช้นิ้วมือซ้าย	4.42	0.44	มาก
3. นักเรียนเข้าใจและสามารถกดโน้ตในสายที่1, การกดโน้ตในสายที่2, การกดโน้ตในสายที่3 และแบบฝึก	4.47	0.42	มาก
4. นักเรียนเข้าใจเครื่องหมายโยงเสียง (Tie), โน้ตเข้บ็ต 1 ชั้น (EighthNote) และแบบฝึก	4.45	0.40	มาก
5. นักเรียนสามารถกดโน้ตในสายที่4, โน้ตตัวดำประจุด (Dotted QuarterNote), วิธีเล่น โน้ตตัว ตา (A) สูง และแบบฝึก	3.45	0.42	ปานกลาง
6. นักเรียนสามารถกดโน้ตในสายที่5, การกดโน้ตในสายที่ 6 และแบบฝึก	4.24	0.28	มาก
7. นักเรียนสามารถเล่นคอร์ด และฝึกการเกาคอร์ด ชั้นที่ 1	4.73	0.52	มากที่สุด
8. นักเรียนสามารถเกาคอร์ดและแบบฝึกหัดการเกาคอร์ด กีตาร์	3.25	0.42	มากที่สุด
9. ชุดการสอนช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน	4.57	0.46	ปานกลาง
10. เกิดความชอบและไม่เบื่อหน่ายชุดกิจกรรม	4.76	0.38	มากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย	3.94	0.41	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) เมื่อพิจารณา เป็น รายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ นักเรียนเกิดความชอบและไม่เบื่อหน่ายชุดการสอน (4.76) รองลงมาคือ นักเรียนสามารถเล่นคอร์ด และแบบฝึกหัดการคอร์ดชั้นที่ 1 (4.73) และความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (4.57)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีประสิทธิภาพ (84.19/82.25) เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เท่ากับ 0.7175 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.7175 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.75
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ชุดกิจกรรมทำความเข้าใจได้ง่าย (4.67) รองลงมาคือ ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น (4.73) และ นักเรียนมีความชอบชุดการสอน (4.57)

อภิปรายผล

ผลของการวิจัยเรื่องชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์

คลาสสิก และส่งผลให้การวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ทุกประการ ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีประสิทธิภาพ (84.19/ 82.25) สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยค้นคว้าสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจและการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย อีกทั้งยังได้ผ่าน การประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบทั้งการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้จนเข้าใจจากนั้นจึงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจและให้คำแนะนำแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข จึงนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-out) และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้คุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงทำให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพส่วนรวมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สอดคล้องกับ วัฒนธรรม ระเบียบทุกซ์ (2542 : 2) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่าก่อให้เกิดการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับสภาวะแวดล้อมด้านต่างๆ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเทคนิคการเรียนการสอนการเลือกใช้สื่อ การวัดผลประเมินผลตลอดจนประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องจำเป็นเป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจเป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

2. คำนีประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตารคลาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เท่ากับ 0.7175 แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.7175 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.75 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่เป็นเช่นนี้เพราะชุดกิจกรรมเป็นสื่อทำให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาที่เรียนได้ง่าย มีความน่าสนใจและผู้เรียนได้ฝึกซ้อมเนื้อหาบทเรียนและได้ทบทวนโดยการปฏิบัติไปพร้อมกับสื่อ ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนและมีความชอบเนื้อหาของบทเรียนในชุดการสอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติ คีตาร์คาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ครูผู้สอนควร ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิคการจัดการกิจกรรมอย่างดีก่อนนำไปใช้ และควรมี การชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนทั้งในเรื่องของจุดประสงค์และขั้นตอนในการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตรงกัน

1.2 การจัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคีตาร์คาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ครูผู้สอนควรเลือกเรื่อง ที่กำหนดมาให้ให้นักเรียนอ่านให้เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนหากเรื่องที่เตรียมมาให้ ศึกษาเกินไปนักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายหรือหือออย ทำให้ขาดความสนใจในการ เรียนรู้ได้

1.3 ครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาควร ให้ความสำคัญ สนับสนุนส่งเสริมให้ครูผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้ชุด กิจกรรม โดยการขยายเครือข่ายด้านวิชาการให้กว้างออกไปเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนในระดับกลุ่ม โรงเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสูงขึ้นไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ปฏิบัติคีตาร์คาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย กับวิธีสอนอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ปฏิบัติคีตาร์คาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย กับเรื่องอื่นหรือใน ระดับชั้นอื่น ๆ และอาจประยุกต์ในการศึกษากับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2.3 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ปฏิบัติคีตาร์คาสสิก 1 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ หรือเจตคติต่อการ เรียนรู้

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กิติมา ปรีดีดิถก. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์, 2529.
- กอปรพร คำศรีสุข. “การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง พระมหากษัตริย์ ตอน ปริศนามะม่วง 2 ต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การพัฒนาหลักสูตรและ การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2546.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ประมวลสาระชุดวิชาสาระและ วิทยวิธี ทางวิชาคณิตศาสตร์หน่วยที่ 12-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- จริยชาติ บรรทัดเที่ยง. ผลการใช้ชุดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์ ด้านการใช้ตัวแทน เรื่อง คู่อันดับของกราฟ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- ฉลองชัย สุรวัฒน์บุรณ. การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. เอกสารการสอนชุดวิชา 213211 สื่อการสอนระดับประถมศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- _____. การผลิตชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพมหานคร . สำนักพิมพ์เอ็มพันธ์, 2546.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนอนุบาล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- _____. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- _____. การประเมินผลสื่อประสม. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2547.
- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. พฤติกรรมการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- _____. จิตวิทยาการสอนดนตรี กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- _____. พฤติกรรมการสอนดนตรี กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ถวิล ธาราโรจน์. การสร้างเครื่องมือทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2536
- ทองสุข รวยสูงเนิน. การจัดแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนา, 2545.
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. คู่มือปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน. นครพนม : สวัญบา, 2537.
- ชนพนธ์ โพธิ์อ่อน. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ธนาคาร แพทย์วงศ์. การศึกษาแผนการฝึกและการคัดเลือกนักดนตรี สำหรับวงโยชวาทิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- นารีรัตน์ พักสมบูรณ์. การใช้ชุดส่งเสริมศักยภาพทางวิทยาศาสตร์ในการพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ และบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- นิคม ชมภูหลง. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บริษัทธนรัชการพิมพ์, 2545.
- นิภา โสภาสัมฤทธิ์. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องแบบฝึกหัดทักษะการดีดจะเข้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้วิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณตรีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- นิยม ทิพย์จักร. แผนจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์. 2540.
- เนื่อทอง นายี่. ผลการใช้ชุดกิจกรรมทักษะกระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์กับการสอนโดยครูเป็นผู้สอนที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการ มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2544
- บัณฑิต แทนพิทักษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ อำนาจความศรัทธา และความพึงพอใจในงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. งานนิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- บุญเกื้อ คอรวาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530.

- บุญเกื้อ คอรวาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535
_____. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2537.
_____. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร : ชมรมผู้ทรงลิขสิทธิ์, 2541.
_____. การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 7 (แก้ไขเพิ่มเติม)
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น. 2545.
_____. การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน, 2546.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2539
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2543.
- เพชฌัญญู กิจระการ. ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index. เอกสารประกอบการสอน
วิชา 03571 ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2544.
- เพชฌัญญู กิจระการ และสมนึก ภัททิยธานี. “ดัชนีประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล”. วารสาร
การวัดผลการศึกษา. ปีที่ 8 (6): 31-51; กรกฎาคม, 2545.
- พรพรรณ แก่นอำพรพันธ์. ชุดการสอนวิชาดนตรี สำหรับเด็กปฐมวัย เรื่อง ระดับเสียงและ
จังหวะ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550.
- พิน คงพล. ความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ
การประถมศึกษาจังหวัดใน 14 จังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529.
- พิเศษ ภัทรพงษ์. การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชากีตาร์เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนกลุ่มสนใจ
ศูนย์การเรียนรู้นอกระบบโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์, วิทยานิพนธ์ คม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เพชรสุดา ภูมิพันธ์. การสร้างชุดอุลบท เรื่อง การสีซอด้วง วิชาปฏิบัติเครื่องสายไทย 1
สำหรับนักศึกษาวิชาเอกดนตรี ในวิทยาลัยครูบุรีรัมย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2534.
- เพลินจิตต์ เวฬุวรรณวรกุล. การพัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้
ชุดกิจกรรม เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2550.

มาศสุภา เพชรรักษ์. (2555). สัมภาษณ์ วันที่ 25 ตุลาคม 2555. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

โยธิน คันสนุท. (2530). มนุษย์สัมพันธ์ : จิตวิทยาการทำงานในองค์กร. กรุงเทพฯ.

สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (ม.ป.ป.). การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.

รุจิรี ภู่อาระ. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์, 2543.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.

_____. การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสนม, 2543.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ดันอ้อม, 2542.

_____. แผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2543.

วิทยา วอสเปียน. ประวัติความเป็นมาของกีตาร์ตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 ถึง ศตวรรษที่ 20.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอเดียนสโตร์, 2531.

วาริน แซ่ตัน. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพึง

พอใจในการทำงานของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา.

ปริชญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2544.

วิภาพร อำไพพิทักษ์วงศ์. สื่อการสอนดนตรีชนิดเกมกระดานแนวคิดเกมเศรษฐี เพื่อสอน

อ่านโน้ตของนักเรียนเปียโนขั้นต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.

กรุงเทพฯ : ดันอ้อม, 2542.

_____. เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร การศึกษา

พื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค, 2545.

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. ดนตรีเป็นวิชาที่วัดด้วยการศึกษาด้านสติปัญญาทางอารมณ์. วารสารเพลง

ดนตรีกรุงเทพ ฯ. 2547.

ศลใจ วิบูลกิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานของศึกษาธิการอำเภอ กับ

ความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานของเจ้าหน้าที่ ศึกษาธิการอำเภอ

เขตการศึกษา 3. ปริชญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สงขลา, 2534.

- สถาบันราชภัฏมหาสารคาม. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2539.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (). แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้และแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2549.
- ลำลี รักสุทธิ และคณะ. การเขียนแผนการเรียนรู้. ม.ป.ท, 2544.
- สมเกียรติ พิมพ์พันธุ์. (). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง จังหวะดนตรีไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2551.
- สมนึก กัททิษณี. การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- _____. การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2546
- สมบัติ จรุงเรืองพัฒนา. การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร : งานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย, 2541.
- สุจินต์ วิเศษธีรนนท์. การเขียนแผนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2546.
- สุดารัตน์ ชาญเลขา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาขับร้องเพลงไทย ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนจุลบท กับการสอนแบบปกติ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุพล วงสินธุ์. การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. สารพัฒนาหลักสูตร . 114(12) : 3-14, เมษายน-พฤษภาคม, 2536.
- สุภัสสร วัชรคุปต์. ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2543.
- สุวดี พิณประภัสร์. การใช้สื่อการสอนเนื้อหาวิชาดนตรีของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2545.
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2528.

- หนึ่งนุช กาพักค. “การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดระดับสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม วิทยาศาสตร์แบบปฏิบัติการตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการสอนตามคู่มือครู”, ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. (สำเนา) 2543.
- อมร แม่นเมืองแมน. **แบบฝึกหัด Spanish กีตาร์**. กรุงเทพมหานคร: แม่นเมืองแมนการพิมพ์, 2531.
- อรพรรณ พรสีมา. **เทคโนโลยีทางการสอน**. กรุงเทพฯ : F7 – โอ.เอส. พรินต์เฮสท์, 2530.
- Brawley, Oletha Daniels. (1975). “A Study to Evaluate the Effects of Using Multimedia Instructional Modules to Teach time-telling to Retarded Learners”, **Dissertation Abstracts International**. 35 (7) (January, 1975), 4280 – A.
- Boudreau, J.W., Milkovich G.T. (1997). **Human Resource Management**. Boston : Mirror Higher Education Group.
- Boyle, R.W. and Jonasson, I.R. 1973. The Geochemistry of Arsenic and It Use Indicatoc Element in Geochemistry Prospecting. **J.Geochem Explor**. 2(1973), 272-279.
- Butts, D.P. (1974). **The Teaching of Science a Serf Directed Planning Guide**. New York : Harper & Row
- Cardarelli, Sally M. (1973). **Individualized instruction programmed and material**. New Jerser : Eglerood.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of education** (3rd ed.). New York: McGraw – Hill.
- Kapfer & Kapfer (1972). “**Instruction to Learning Package**”. **Learning Package in American Education**. Englewood Ciffs, N.J. : Education Technology Publication.
- Osgood, C.E., Suci, G.J., & Tannenbaum, P.H. (1957). **The measurement of meaning**. Urbana : University of Illinois press.

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก โดยใช้ชุดกิจกรรมกีตาร์

คลาสสิก สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์ 1 สัปดาห์ที่ 1

ชื่อสถาบันการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	คณะ/สำนัก	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ภาควิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	สาขา	วิชาดนตรี
รหัส/ชื่อวิชา	2061408 ปฏิบัติกีตาร์1	หน่วยกิต	2 หน่วยกิต 2(0-4-2)
สัปดาห์ที่	1	หัวข้อการ เรียนรู้	เล่มที่ 1 บทนำกีตาร์คลาสสิก เล่มที่ 2 การตั้งสายกีตาร์, การใช้มือ ซ้ายและมือขวา
ระยะเวลา จำนวน	4 ชั่วโมง	ผู้สอน	อาจารย์นิติเทพ การีเทพ
1. สาระสำคัญ			
เนื้อหาประวัติความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิก ส่วนประกอบของกีตาร์คลาสสิกและทฤษฎีดนตรีสากล พื้น ให้เกิดความเข้าใจและฝึกปฏิบัติทำนองเล่นกีตาร์คลาสสิกให้ถูกต้องตามหลักของกีตาร์คลาสสิก การ ตั้งสายกีตาร์ที่ถูกต้องและการใช้นิ้วมือซ้ายและนิ้วมือขวา ให้ถูกต้องตามหลักของกีตาร์คลาสสิก			
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ด้านความรู้			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ผู้เรียนรู้ประวัติความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิก 3. ผู้เรียนเข้าใจในทฤษฎีดนตรีสากลพื้นฐาน 4. ผู้เรียนปฏิบัติทำนองกีตาร์คลาสสิกที่ถูกต้องวิธี 5. ผู้เรียนปฏิบัติใช้นิ้วมือซ้ายและขวา 			
2.2 ด้านทักษะ			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีทักษะการคิดแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการตอบคำถาม 2. มีทักษะทำนองกีตาร์คลาสสิก 3. มีทักษะการปฏิบัติการใช้มือซ้ายและขวา 			
2.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าเรียนตรงเวลา 2. ไม่ทุจริตในการทำแบบทดสอบ 3. ตอบข้อซักถาม โดยไม่กลัว 			

3. สารการเรียนรู้			
ประวัติความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิก ส่วนประกอบของกีตาร์คลาสสิกและทฤษฎีดนตรีสากลพื้น ให้เกิดความเข้าใจและฝึกปฏิบัติทำนองเล่นกีตาร์คลาสสิกให้ถูกต้องตามหลักของกีตาร์คลาสสิก การใช้นิ้วมือซ้ายและนิ้วมือขวา			
4. กิจกรรมการเรียนรู้			
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยคละนักเรียนเรียนเก่งปานกลาง อ่อนอยู่ด้วยกัน 2. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน 10 ข้อ ในเล่มที่ 1 3. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิก อาจารย์อธิบาย เรื่อง ประวัติความเป็นมาเนื้อหา ประวัติความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิก ส่วนประกอบของกีตาร์ คลาสสิกและทฤษฎีดนตรีสากลพื้น 4. อาจารย์ตั้งคำถามเกี่ยวกับ การตั้งสายกีตาร์ทั่วไปและสายกีตาร์คลาสสิกและให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มตอบคำถาม พร้อมกับแนะนำสาธิตวิธีตั้งสายกีตาร์ที่ถูกต้อง และกล่าวชมกลุ่มที่ตอบ ได้ถูกต้อง 5. ชั่วโมงที่ 3 ได้ให้ผู้เรียนตอบคำถามชุดกิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิกเล่มที่ 2 มีทั้งหมด 5 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที 6. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหา การใช้มือขวาและมือซ้าย 7. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันปฏิบัติใช้มือขวาและมือซ้ายกีตาร์คลาสสิก 8. นักศึกษาแต่ละคนร่วมกันปฏิบัติการคิดแบบ Free Stroke, Rest Stroke 9. นักศึกษาแต่ละคนร่วมกับฝึกปฏิบัติแบบฝึกหัดการเล่นสายเปล่าที่ 1 2 3 10. นักเรียนและครูร่วมเฉลยคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน 11. นักเรียนและครูร่วมกันฝึกปฏิบัติแบบทดสอบหลังเรียน พร้อมสรุปเนื้อหาในชั่วโมงสุดท้าย 			
5. สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้			
<ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารประกอบการสอน 2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์/Website 3. เครื่องดนตรี 			
6. การวัดผลและประเมินผล			
หัวข้อการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
6.1 ด้านความรู้			

<p>6.1.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องการพัฒนาสามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศและแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลายหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานการวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง</p>	<p>การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง</p>	<p>แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท</p>	<p>ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์</p>
<p>6.1.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออกและนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ</p>	<p>การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง</p>	<p>แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท</p>	<p>ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์</p>
<p>6.1.3 มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางศิลปะศาสตร์สาขาวิชาดนตรี รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพดนตรีอย่างมีนวัตกรรม</p>	<p>การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง</p>	<p>แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท</p>	<p>ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป</p>
<p>6.2 ด้านทักษะ</p>			
<p>6.2.1 มีทักษะและไหวพริบในการตอบคำถาม</p>	<p>การสุ่มถามตอบรายบุคคลจำนวน 11 คน</p>	<p>คำถามจากเนื้อหา</p>	<p>สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียนถูกสุ่ม 5 คนขึ้นไป ตอบได้ทันที ไม่สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียนมากกว่า 5 คน ตอบคำถามไม่ได้หรือช้า</p>

6.2.2 การพัฒนาไนต์ ทักษะ การขับร้องและการบรรเลง ร่วมกันเป็นกลุ่ม	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.2.3 ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับ การบริหารงานดนตรีและการใช้ เทคโนโลยี	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
6.3.1 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้าน คุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณ	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.2 วิชาชีพดนตรีมี คุณธรรมที่เสริมสร้างพัฒนาที่ ยั่งยืนมีความกล้าหาญทาง จริยธรรมเข้าใจโลกมีจิตสาธารณะ เสียสละ	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.4 แบบอย่างที่ดีแกสังคม	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
7. บันทึกรูปผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1 รูปผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1.1 ด้านความรู้			

<p>1) ผู้เรียนส่วนใหญ่รับทราบจุดประสงค์รายวิชา สังเกตได้จากการถามตอบที่ผู้เรียนทุกคนตอบได้</p> <p>2) ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้ประวัติความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิก แต่มี 2 คน คือยังไม่ค่อยเข้าใจ ผู้สอนจึงมอบหมายให้ไปค้นคว้าและสรุปส่ง</p> <p>3) ผลการทดลองก่อนเรียนพบว่า ผู้เรียนตอบคำถามได้และสามารถปฏิบัติตามชุดกิจกรรมได้ โดยมีรายละเอียดคะแนนดังตารางที่แนบมา และผู้สอนได้วิเคราะห์และวางแผนการสอน</p>	
7.1.2 ด้านทักษะ	
ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญทั้งในเครื่องมือเอกของตนและอื่นๆ ทักษะการจับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีอื่นๆ	
7.1.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	
วิชาชีพดนตรีมีคุณธรรมที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความกล้าหาญทางจริยธรรม เข้าใจโลกมีจิตสาธารณะเสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดี	
7.2 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ปัญหา	
การแก้ไขปัญหาด้านทักษะที่พบ ในคาบต่อไป อาจารย์หาวิดีโอที่เกี่ยวกับประวัติมาฉาย เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น พร้อมให้นักศึกษาทำข้อสอบหลังชม	
7.3 สิ่งที่ได้รับและข้อเสนอแนะ	
สิ่งที่ได้รับคือการได้ทราบถึงผู้เรียนว่าควรจะเริ่มจากไหนและผู้เรียนควรจะทำปฏิบัติตนเองอย่างไร ควรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะ ได้กล้าคิดกล้าตัดสินใจ และเปลี่ยนให้ผู้อื่นได้มีบทบาทที่เท่าเทียมกัน ส่วนผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนและคอยดูที่ยังมีพัฒนาการ ควบคุมพฤติกรรม อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ	
ลงชื่อ	()
8. ความคิดเห็นของผู้บริหารหรืออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลงชื่อ	()

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

นักศึกษาสาขาดนตรีศึกษาระดับชั้นปีที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง บทนำ, การตั้งสายกีตาร์, การใช้นิ้วซ้ายและนิ้วขวา

ที่	ชื่อ-สกุล	ความสนใจ	การแสดงความคิดเห็น	การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	การปฏิสัมพันธ์กับครู	รวม	ระดับคุณภาพ		
							2	1	0
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									
11.									

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ได้คะแนน 8-19	ได้ระดับคุณภาพ 2	หมายถึง ดี
ได้คะแนน 5-7	ได้ระดับคุณภาพ 1	หมายถึง พอใช้
ได้คะแนน 0-4	ได้ระดับคุณภาพ 0	หมายถึง ต้องปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายนิติเทพ การิเทพ)

...../...../.....

แบบประเมินผลทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
กิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก เรื่อง บทนำ,การใช้นิ้วซ้ายและนิ้วขวา
เล่มที่ 1,2 บทนำ,การตั้งสายกีตาร์,การใช้นิ้วซ้ายและนิ้วขวา

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน			หมายเหตุ
		ก่อนเรียน (10)	หลังเรียน (10)	พัฒนาการ (10)	
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ได้คะแนน 8 – 10 หมายถึง ผ่าน

ได้คะแนน 0 - 7 หมายถึง ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายนิติเทพ การิเทพ)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์ 1 สัปดาห์ที่ 2

ชื่อสถาบันการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เลย	คณะ/สำนัก	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ภาควิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	สาขา	วิชาดนตรี
รหัส/ชื่อวิชา	2061408 ปฏิบัติกีตาร์1	หน่วยกิต	2 หน่วยกิต 2(0-4-2)
สัปดาห์ที่	2	หัวข้อการ เรียนรู้	เล่มที่ 3 การกดโน้ตสายที่ 1,2 และ 3 เล่มที่ 4 เครื่องหมายโยงเสียง ,เชบ็ต 1 ชั้น,การกดโน้ตสายที่ 4
ระยะเวลา จำนวน	4 ชั่วโมง	ผู้สอน	อาจารย์นิติเทพ การิเทพ
1. สาระสำคัญ			
เนื้อหาเกี่ยวกับการกดโน้ตสายที่ 1,2 และ 3,เชบ็ต 1 ชั้น,การกดโน้ตสายที่ 4			
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ด้านความรู้			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ผู้เรียนรู้กดโน้ตสายที่ 1,2 และ 3 3. ผู้เรียนเข้าใจการปฏิบัติกดโน้ตสายที่ 1,2 และ 3 4. ผู้เรียนปฏิบัติเชบ็ต 1 ชั้น,การกดโน้ตสายที่ 4 			
2.2 ด้านทักษะ			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีทักษะการคิดแก้ปัญหาไหวพริบในการตอบคำถาม 2. มีทักษะกดโน้ตสายที่ 1,2 และ 3. มีทักษะการปฏิบัติเชบ็ต 1 ชั้น, การกดโน้ตสายที่ 4 			
2.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าเรียนตรงเวลา 2. ไม่ทุจริตในการทำแบบทดสอบ 3. ตอบข้อซักถามโดยไม่กลัว 			

3. สารการเรียนรู้
การปฏิบัติการกดโน้ตสายที่ 1,2,3 และ การปฏิบัติเข็บต์ 1 ชั้น,การกดโน้ตสายที่
4. กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 5 คน โดยคละนักเรียนเรียนเก่งปานกลาง อ่อนอยู่ด้วยกัน 2. นักศึกษาทุกคนร่วมกันตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ในเล่มที่ 3 3. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับการกดโน้ตที่อยู่ในกีตาร์ว่าทำอย่างไรให้ถูกต้อง ทั้งสายที่ 1 2 3 4. ชั่วโมงที่ 2 ผู้เรียนและอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติการกดสายที่ 1 2 พร้อมทำแบบฝึกหัด 5. ผู้เรียนตอบคำถามว่าเป็นอย่างไรในการกดสายที่ 1 2 จากนั้นให้นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดเพลง Lightly Row, Ode to Joy 6. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับเพลง Lightly Row, Ode to Joy และให้ปฏิบัติทุกคน 7. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันปฏิบัติสายที่ 3 8. นักศึกษาแต่ละคนร่วมกันปฏิบัติเพลงแบบฝึก Yankee Doodle, Aura Leeพร้อมทดสอบทีละคนและเป็นกลุ่ม 9. นักศึกษาและครูร่วมกันเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน ครูเฉลยพร้อมให้หลังการและเหตุผล จากนั้นให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนร่วมกัน 10. ชั่วโมงที่ 3 ผู้เรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเล่มที่ 4 เครื่องหมาย โยงเสียง และตัวโน้ตเข็บต์ 1 ชั้น 11. นักเรียนและครูร่วมกัน ฝึกเพลงแบบฝึกหัด Little Brown Jug ร่วมกัน พร้อมทดสอบเป็นกลุ่ม 12. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนในบทที่ 4 และปฏิบัติแบบทดสอบหลังเรียน พร้อมสรุปบทเรียนในเล่มที่ 3 และ 4
5. สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้
<ol style="list-style-type: none"> 1. เอกสารประกอบการสอน 2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์/Website 3. เครื่องดนตรี

6. การวัดผลและประเมินผล			
หัวข้อการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
6.1 ด้านความรู้			
6.1.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องการพัฒนาสามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริงทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศและแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์
6.1.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออกและนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์
6.1.3 มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางศิลปะศาสตร์สาขาวิชาดนตรี รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพดนตรีอย่างมีนวัตกรรม	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.2 ด้านทักษะ			
6.2.1 มีทักษะและไหวพริบในการตอบคำถาม	การสุ่มถามตอบรายบุคคล จำนวน 10 คน	คำถามจากเนื้อหา	สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียนถูกสุ่ม 5 คนขึ้นไป ตอบได้ทันทีไม่สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียนมากกว่า 5 คน ตอบคำถามไม่ได้หรือช้า

6.2.2 การพัฒนา โน้ต ทักษะ การขับร้องและการบรรเลงร่วมกัน เป็นกลุ่ม	การทำ แบบฝึกหัด ทั้ง พุด เขียนและ ปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.2.3 ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานดนตรีและการใช้ เทคโนโลยี	การทำ แบบฝึกหัด ทั้ง พุด เขียนและ ปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
6.3.1 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้าน คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	การทำ แบบฝึกหัด ทั้ง พุด เขียนและ ปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.2 วิชาชีพดนตรีมีคุณธรรม ที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความ กล้าหาญทางจริยธรรมเข้าใจโลกมี จิตสาธารณะเสียสละ	การทำ แบบฝึกหัด ทั้ง พุด เขียนและ ปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.3 แบบอย่างที่ดีแกสังคม	การทำ แบบฝึกหัด ทั้ง พุด เขียนและ ปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
7. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1 สรุปผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1.1 ด้านความรู้			
<p>1) ผู้เรียนส่วนใหญ่รับทราบจุดประสงค์รายวิชา สังเกต ได้จากการถามตอบที่ผู้เรียนทุกคนตอบ ได้</p> <p>2) ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้และปฏิบัติการกดโน้ตสายที่ 1,2,3 การปฏิบัติเชบต์ 1 ชั้น การกดโน้ตสายที่ 4 แต่ คน คือยังไม่ค่อยเข้าใจผู้สอนจึงมอบหมายให้ไปค้นคว้าและสรุปส่ง</p> <p>3) ผลการทดลองก่อนเรียนพบว่า ผู้เรียนตอบคำถามได้ และสามารถปฏิบัติตามชุดกิจกรรมได้ โดยมี รายละเอียดคะแนนดังตารางที่แนบมา และผู้สอนได้วิเคราะห์และวางแผนการสอน</p>			

7.1.2 ด้านทักษะ	
ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญทั้งในเครื่องมือเอกของตนและอื่นๆ ทักษะการจับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีอื่นๆ	
7.1.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	
วิชาชีพดนตรีมีคุณธรรมที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความกล้าหาญทางจริยธรรมเข้าใจโลกมีจิตสาธารณะเสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดี	
7.2 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ปัญหา	
การแก้ไขปัญหาด้านทักษะที่พบ ในคาบต่อไป อาจารย์หาวิดิทัศน์เกี่ยวกับการปฏิบัติคีตารที่ถูกวิธีมาฉาย เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น พร้อมให้นักศึกษาทำข้อสอบหลังชม	
7.3 สิ่งที่ได้รับและข้อเสนอแนะ	
สิ่งที่ได้รับคือการได้ทราบถึงผู้เรียนว่าควรจะเริ่มจากไหนและผู้เรียนควรจะทำปฏิบัติตนเองอย่างไร ควรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะ ได้กล้าคิดกล้าตัดสินใจ และเปลี่ยนให้ผู้อื่นได้มีบทบาทที่เท่าเทียมกัน ส่วนผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนและคอยดูที่ยังมีพัฒนาการควบคุมพฤติกรรม อย่างไม่ลืมหูลืมตาและสม่ำเสมอ	
ลงชื่อ	()
8. ความคิดเห็นของผู้บริหารหรืออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลงชื่อ	()

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

สาขาวิชาดนตรี นักศึกษาชั้นปีที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง กดโน้ตสายที่ 1,2,3 โยงเสียง, เขบ็ต 1 ชั้น, สายที่ 4

ที่	ชื่อ-สกุล	ความสนใจ	การแสดงความคิดเห็น	การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	การปฏิสัมพันธ์กับครู	รวม	ระดับคุณภาพ		
							3	1	0
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									
11.									

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ได้คะแนน 8-10	ได้ระดับคุณภาพ 2	หมายถึง	ดี
ได้คะแนน 5-7	ได้ระดับคุณภาพ 1	หมายถึง	พอใช้
ได้คะแนน 0-4	ได้ระดับคุณภาพ 0	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายนิติเทพ การิเทพ)

...../...../.....

แบบประเมินผลทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
กิจกรรมชุดการสอนกีตาร์คลาสสิก
เล่มที่ 3,4 กดโน้ตสายที่ 1,2,3 โยงเสียง, เซบิต 1 ชั้น, สายที่ 4

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน			หมายเหตุ
		ก่อนเรียน (10)	หลังเรียน (10)	พัฒนาการ (10)	
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ได้คะแนน 8 – 10 หมายถึง ผ่าน

ได้คะแนน 0 - 7 หมายถึง ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายนิติเทพ การิเทพ)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์ 1 สัปดาห์ที่ 3

ชื่อสถาบันการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	คณะ/สำนัก	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ภาควิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	สาขา	วิชาดนตรี
รหัส/ชื่อวิชา	2061408 ปฏิบัติกีตาร์1	หน่วยกิต	2 หน่วยกิต 2(0-4-2)
สัปดาห์ที่	3	หัวข้อการเรียนรู้	เล่มที่ 5 โน้ตตัวดำปะจุด, วิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง เล่มที่ 6 การกดโน้ตในสายที่ 5,6
ระยะเวลา จำนวน	4 ชั่วโมง	ผู้สอน	อาจารย์นิติเทพ การิเทพ
1. สาระสำคัญ			
เนื้อหาการปฏิบัติโน้ตตัวดำปะจุด, วิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง, การกดโน้ตในสายที่ 5,6			
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ด้านความรู้			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ผู้เรียนรู้การปฏิบัติโน้ตตัวดำปะจุด 3. ผู้เรียนเข้าใจในวิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง 4. ผู้เรียนปฏิบัติกรกดโน้ตในสายที่ 5,6 			
2.2 ด้านทักษะ			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีทักษะการคิดแก้ไขปัญหาใหวพริบในการตอบคำถาม 2. มีทักษะปฏิบัติโน้ตตัวดำปะจุดการกดโน้ตในสายที่ 5,6 3. มีทักษะการปฏิบัติวิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง 			
2.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าเรียนตรงเวลา 2. ไม่ทุจริตในการทำแบบทดสอบ 3. ตอบข้อซักถามโดยไม่กลัว 			
3. สาระการเรียนรู้			
เนื้อหาการปฏิบัติโน้ตตัวดำปะจุด, วิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง, การกดโน้ตในสายที่ 5,6			

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 5 คน โดยคละนักเรียนเรียนเก่งปานกลาง อ่อนอยู่ด้วยกัน
2. นักศึกษาทุกคนร่วมกันตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ในเล่มที่ 5
3. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับการกดโน้ตตัวดำปะจุด
4. ชั่วโมงที่ 2 ผู้เรียนและอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติการเล่นโน้ตตัว A สูง
5. ให้นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดเพลง Auld Lang Syne. ทดสอบเดี่ยวและกลุ่ม
6. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนพร้อมสรุปให้ฟัง
7. อาจารย์ให้นักศึกษาร่วมกัน ทำแบบทดสอบหลังเรียน เป็นงานเดี่ยว
8. ชั่วโมงที่ 3 ครูและนักเรียนร่วมกันตอบคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน ในบทที่ 6
9. ขึ้นบทที่ 6 เรื่องการกดโน้ตในสายที่ 5 และร่วมกันปฏิบัติ พร้อมแบบฝึกหัด
10. นักเรียนและครูร่วมกัน ปฏิบัติการกดโน้ตสายที่ 6 พร้อมแบบฝึกหัด Noche en Espana โดยจะแบ่งเป็นสองสาย บนเป็นการเล่นโน้ต บรรทัดที่ 2 เป็นคอร์ด โดยมีครูกับนักเรียนปฏิบัติร่วมกัน
11. นักเรียนและครูร่วมกัน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
12. นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนในบทที่ 6 และปฏิบัติแบบทดสอบหลังเรียน พร้อมสรุปบทเรียนในการเล่นที่ 5 และ 6

5. สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์/Website
3. เครื่องดนตรี

6. การวัดผลและประเมินผล

หัวข้อการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
6.1 ด้านความรู้			
6.1.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องการพัฒนาสามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศและแนวคิดจาก	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซนต์

แหล่งข้อมูลที่หลายหลายเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัยแก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนางองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง			
6.1.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออกและนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียน และปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์
6.1.3 มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการพัฒนาศาสตร์ทางศิลปะศาสตร์สาขาวิชาดนตรี รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพดนตรีอย่างมีนวัตกรรม	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียน และปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.2 ด้านทักษะ			
6.2.1 มีทักษะและไหวพริบในการตอบคำถาม	การสุ่มถามตอบ รายบุคคล จำนวน 10 คน	คำถามจากเนื้อ	สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียนถูกสุ่ม 5 คนขึ้นไปตอบได้ทันที ไม่สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียนมากกว่า 5 คน ตอบคำถามไม่ได้หรือช้า
6.2.2 การพัฒนาโน้ต ทักษะการขับร้องและการบรรเลงร่วมกันเป็นกลุ่ม	การทำแบบฝึกหัด ทั้งพูด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้สามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

6.2.3 ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานคนตรีและการใช้เทคโนโลยี	การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
6.3.1. เพื่อให้ให้นักศึกษาได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.2 วิชาชีพคนตรีมีคุณธรรมที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความกล้าหาญทางจริยธรรมเข้าใจโลกมีจิตสาธารณะเสียสละ	การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.3 แบบอย่างที่ดีแกสังคม	การทำแบบฝึกหัดทั้งหมด เขียนและปฏิบัติจริง	แบบฝึกหัดก่อนเรียนแบบฝึกหัดท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
7. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1 สรุปผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1.1 ด้านความรู้			
<p>1) ผู้เรียนส่วนใหญ่รับทราบจุดประสงค์รายวิชา สังเกตได้จากการถามตอบที่ผู้เรียนทุกคนตอบได้</p> <p>2) ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้เนื้อหาการปฏิบัติโน้ตตัวดำปะจุด,วิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง,การกดโน้ตในสายที่ 5,6 แต่มี 2 คน คือยังไม่ค่อยเข้าใจผู้สอนจึงมอบหมายให้ไปค้นคว้าและสรุปส่ง</p> <p>3) ผลการทดสอบก่อนเรียนพบว่า ผู้เรียนตอบคำถามได้และสามารถปฏิบัติตามชุดกิจ</p>			

จกรมได้ โดยมีรายละเอียดคะแนนดังตารางที่แนบมา และผู้สอนได้วิเคราะห์และวางแผนการ สอน	
7.1.2 ด้านทักษะ	
ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญทั้งในเครื่องมือเอกของตนและอื่นๆ ทักษะการ จับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีอื่นๆ	
7.1.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	
วิชาชีพดนตรีมีคุณธรรมที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความกล้าหาญทาง จริยธรรมเข้าใจโลกมีจิตสาธารณะเสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดี	
7.2 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ปัญหา	
การแก้ไขปัญหาด้านทักษะที่พบ ในคาบต่อไป อาจารย์หาวิดิทัศน์เกี่ยวกับประวัติมาฉาย เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น พร้อมให้นักศึกษาทำข้อสอบท้ายชั่วโมงเรียน	
7.3 สิ่งที่ได้รับและข้อเสนอแนะ	
สิ่งที่ได้รับคือการได้ทราบถึงผู้เรียนว่าควรจะเริ่มจากไหนและผู้เรียนควรจะทำปฏิบัติตนเอง อย่างไร ควรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะ ได้กล้าคิดกล้าตัดสินใจ และเปลี่ยนให้ผู้อื่น ได้มีบทบาทที่เท่าเทียมกัน ส่วนผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนและคอยดูที่ยังมีพัฒนาการ ควบคุมพฤติกรรม อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ	
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY	
ลงชื่อ	(.)
8. ความคิดเห็นของผู้บริหารหรืออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลงชื่อ	()

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

สาขาวิชาดนตรี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
เรื่อง โน้ตตัวดำปะจูด, วิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง, การกดโน้ตในสายที่ 5,6

ที่	ชื่อ-สกุล	ความสนใจ	การแสดงความคิดเห็น	การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน	การปฏิสัมพันธ์กับครู	รวม	ระดับคุณภาพ		
							3	1	0
1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									
11.									

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ได้คะแนน 8-10	ได้ระดับคุณภาพ	2	หมายถึง	ดี
ได้คะแนน 5-7	ได้ระดับคุณภาพ	1	หมายถึง	พอใช้
ได้คะแนน 0-4	ได้ระดับคุณภาพ	0	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายนิติเทพ การิเทพ)

...../...../.....

แบบประเมินผลทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
ชุดกิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก
เล่มที่ 4,5 โน้ตตัวดำปะจูด,วิธีการเล่นโน้ตตัว A สูง,โน้ตสายที่ 5,6

เลขที่	ชื่อ นามสกุล	คะแนน			หมายเหตุ
		ก่อนเรียน (10)	หลังเรียน (10)	พัฒนาการ (10)	
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

ได้คะแนน 8 – 10

หมายถึง

ผ่าน

ได้คะแนน 0 - 7

หมายถึง

ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายนิติเทพ การิเทพ)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติกีตาร์ 1 สัปดาห์ที่ 4

ชื่อสถาบันการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	คณะ/สำนัก	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ภาควิชา	มนุษยศาสตร์ฯ	สาขา	วิชาดนตรี
รหัส/ชื่อวิชา	2061408 ปฏิบัติกีตาร์1	หน่วยกิต	2 หน่วยกิต 2(0-4-2)
สัปดาห์ที่	4	หัวข้อการเรียนรู้	เล่มที่ 7 การเล่นคอร์ด เล่มที่ 8 การเกาคอร์ด
ระยะเวลา จำนวน	4 ชั่วโมง	ผู้สอน	อาจารย์นิติเทพ การิเทพ
1. สาระสำคัญ			
เนื้อหาการตั้งสายกีตาร์, การเกาคอร์ด			
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ด้านความรู้			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ผู้เรียนรู้การตั้งสายกีตาร์ 3. ผู้เรียนเข้าใจในการเล่นคอร์ด 4. ผู้เรียนปฏิบัติการเล่นคอร์ด 			
2.2 ด้านทักษะ			
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีทักษะการคิดแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการตอบคำถาม 2. มีความรู้ในคอร์ดกีตาร์อย่างง่ายเบื้องต้น 3. มีทักษะการปฏิบัติการเล่นคอร์ด 4. มีทักษะการเล่นคอร์ด 			
2.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าเรียนตรงเวลา 2. ไม่ทุจริตในการทำแบบทดสอบ 3. ตอบข้อซักถามโดยไม่กั้ว 			

3. สารการเรียนรู้			
การเล่นคอร์ดและการเกาคอร์ด			
4. กิจกรรมการเรียนรู้			
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 5 คน โดยคละนักเรียน</p> <p>เรียนเก่งปานกลาง อ่อนอยู่ด้วยกัน</p> <p>2. นักศึกษาทุกคนร่วมกันตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ในเล่มที่ 7</p> <p>3. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับคอร์ดกีตาร์ว่ารู้จักคอร์ดอะไรบ้าง และลองสาธิตให้เพื่อนร่วมชั้นและเพื่อนได้ดู ทีละคน</p> <p>4. ชั่วโมงที่ 2 ผู้เรียนและอาจารย์ร่วมกันปฏิบัติการเล่นคอร์ด ได้แก่ C Am Dm G7 F G Em D</p> <p>5. ให้นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดตัวโน้ตในคอร์ดต่างๆ และวิธีการกด และปฏิบัติแบบฝึกหัดการตีคอร์ด</p> <p>6. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสนทนาเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนพร้อมสรุปให้ฟัง</p> <p>7. อาจารย์ให้นักศึกษาร่วมกัน ทำแบบทดสอบหลังเรียน เป็นงานเดี่ยว</p> <p>8. ชั่วโมงที่ 3 ครูและนักเรียนร่วมกันตอบคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน ในบทที่ 8</p> <p>9. ขึ้นบทที่ 8 เรื่องการเกาคอร์ด พร้อมร่วมกันแสดงความคิดเห็น สำหรับการใช้นิ้วต่างๆ</p> <p>10. นักเรียนและครูร่วมกัน ปฏิบัติแบบฝึกหัดการเกาคอร์ด โดยมีครูกับนักเรียนปฏิบัติร่วมกัน</p> <p>11. นักเรียนและครูร่วมกัน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน</p> <p>12. ชั่วโมงสุดท้าย นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนในบทที่ 8 และปฏิบัติแบบทดสอบหลังเรียน พร้อมสรุปบทเรียนในการเล่นที่ 7 และ 8</p>			
5. สื่อ อุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้			
<p>1. เอกสารประกอบการสอน</p> <p>2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์/Website</p> <p>3. เครื่องดนตรี</p>			
6. การวัดผลและประเมินผล			
หัวข้อการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
6.1 ด้านความรู้			

<p>6.1.1 ทักษะทางปัญญาที่ ต้องการพัฒนาสามารถคิดค้นหา ข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและ ประเมินข้อมูลสารสนเทศและ แนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลาย หลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การ วินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัย เพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ ความรู้ได้ด้วยตนเอง</p>	<p>การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง</p>	<p>แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท</p>	<p>ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์</p>
<p>6.1.2 สามารถคิดแก้ปัญหาที่ มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขได้อย่าง สร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทาง ภาคทฤษฎี ประสบการณ์ ภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการ ตัดสินใจ</p>	<p>การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง</p>	<p>แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท</p>	<p>ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์</p>
<p>6.1.3 มีความเป็นผู้นำทาง ปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่าง สร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และการ พัฒนาศาสตร์ทางศิลปศาสตร์ สาขาวิชาดนตรี รวมทั้งการพัฒนา ทางวิชาชีพดนตรีอย่างมีนวัตกรรม</p>	<p>การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง</p>	<p>แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท</p>	<p>ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัด ได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้น ไป</p>
<p>6.2 ด้านทักษะ</p>			
<p>6.2.1 มีทักษะและไหวพริบ ในการตอบคำถาม</p>	<p>การสุ่มถาม ตอบ รายบุคคล จำนวน 10 คน</p>	<p>คำถามจาก เนื้อ</p>	<p>สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียน ถูกสุ่ม 5 คนขึ้นไป ตอบได้ทันทีไม่ สัมฤทธิ์ผล : ผู้เรียน มากกว่า 5 คน ตอบ คำถามไม่ได้หรือช้า</p>

6.2.2 การพัฒนาไต่ ทักษะ การขับร้องและการบรรเลงร่วมกัน เป็นกลุ่ม	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.2.3 ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับ การบริหารงานดนตรีและการใช้ เทคโนโลยี	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
6.3.1 เพื่อให้นักศึกษาได้ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้าน คุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณ	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.2 วิชาชีพดนตรีมีคุณธรรม ที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความ กล้าหาญทางจริยธรรมเข้าใจโลกมี จิตสาธารณะเสียสละ	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
6.3.3 แบบอย่างที่ดีแกสังคม	การทำ แบบฝึกหัด ทั้งหมด เขียน และปฏิบัติ จริง	แบบฝึกหัด ก่อนเรียน แบบฝึกหัด ท้ายบท	ผู้เรียนสามารถทำ แบบฝึกหัดได้เกิน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
7. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1 สรุปผลหลังการจัดการเรียนรู้			
7.1.1 ด้านความรู้			

<p>1) ผู้เรียนส่วนใหญ่รับทราบจุดประสงค์รายวิชา สังเกตได้จากการถามตอบที่ผู้เรียนทุกคนตอบได้</p> <p>2) ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้การตั้งสายกีตาร์, การเล่นคอร์ดและการเกาคอร์ด แต่มี 1 คน คือยังไม่ค่อยเข้าใจผู้สอนจึงมอบหมายให้ไปค้นคว้าและสรุปส่ง</p> <p>3) ผลการทดสอบก่อนเรียนพบว่า ผู้เรียนตอบคำถามได้และสามารถปฏิบัติตามชุดกิจกรรมได้ โดยมีรายละเอียดคะแนนดังตารางที่แนบมา และผู้สอนได้วิเคราะห์และวางแผนการสอน</p>	
7.1.2 ด้านทักษะ	
ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญทั้งในเครื่องมือเอกของตนและอื่นๆ ทักษะการขับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีอื่นๆ	
7.1.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	
วิชาชีพดนตรีมีคุณธรรมที่เสริมสร้างพัฒนาที่ยั่งยืนมีความกล้าหาญทางจริยธรรมเข้าใจโลกมีจิตสาธารณะเสียสละและเป็นแบบอย่างที่ดี	
7.2 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ปัญหา	
การแก้ไขปัญหาด้านทักษะที่พบ ในคาบต่อไป อาจารย์หาวิธีดีที่สนเกี่ยวกับประวัติมาฉายเพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น พร้อมให้นักศึกษาทำข้อสอบท้ายชั่วโมงเรียน	
7.3 สิ่งที่ได้รับและข้อเสนอแนะ	
สิ่งที่ได้รับคือการได้ทราบถึงผู้เรียนว่าควรจะเริ่มจากไหนและผู้เรียนควรจะทำปฏิบัติตามเองอย่างไร ควรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะ ได้กล้าคิดกล้าตัดสินใจ และเปลี่ยนให้ผู้อื่นได้มีบทบาทที่เท่าเทียมกัน ส่วนผู้สอนควรให้ความสำคัญกับผู้เรียนและคอยดูที่ยังมีพัฒนาการควบคุมพฤติกรรม อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ	
ลงชื่อ	()
8. ความคิดเห็นของผู้บริหารหรืออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลงชื่อ	()

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรม
รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ปฏิบัติการศาสตร์ 1

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. สารสำคัญ								
1.1 ความถูกต้อง	5	4	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
1.2 ความเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 ประเมินผลได้	4	5	5	5	4	4.60	0.54	มากที่สุด
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
2.4 ความสามารถสอนให้บรรลุ พฤติกรรม	4	4	4	4	5	4.20	0.44	มาก
3. เนื้อหา								
3.1 ใจความถูกต้อง	4	4	5	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5	4	4.80	0.44	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของ ผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
3.4 เวลาเหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.44	มากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนไม่สับสนและ น่าสนใจ	4	4	5	5	5	4.60	0.54	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้ เหมาะสมสอดคล้องกับ เนื้อหา	5	5	5	4	4	4.60	0.54	มากที่สุด

ข้อความ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.54	มาก
4.3 เหมาะสมกับเวลา	4	5	4	4	4	4.20	0.44	มาก
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนรู้								
5.1 สามารถทำขึ้นเองได้	4	5	5	4	4	4.40	0.54	มาก
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.54	มาก
5.3 เหมาะสมกับเวลาที่เรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	4	5	5	5	4	4.60	0.54	มากที่สุด
6. ด้านการประเมินผลการเรียน								
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียน	4	5	5	5	4	4.60	0.54	มากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4	5	5	4	5	4.60	0.54	มากที่สุด
รวมคะแนน	100	105	110	106	107			
ค่าเฉลี่ย						4.59	0.17	มากที่สุด

จากตารางภาคผนวกที่ 1 คะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญ จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ปฏิบัติกวีตารุคศาสตร์ 1 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ไปถึงเหมาะสมมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.59

ภาคผนวก ค

ตัวอย่าง ชุดกิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก

รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คำชี้แจง

กิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เล่มที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

1. บทที่ 1 ประวัติความเป็นมากีตาร์คลาสสิก
 - ที่มากีตาร์คลาสสิก
 - โครงสร้างกีตาร์คลาสสิก
 - ทฤษฎีดนตรีสากลพื้นฐาน
 - ทำนองบรรเลงกีตาร์คลาสสิก
2. กิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เล่มที่ 1
3. กิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก มีส่วนประกอบดังนี้
 - 3.1 ชื่อเรื่องประกอบการเรียน
 - 3.2 คำชี้แจง
 - 3.3 คำแนะนำการใช้
 - 3.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 3.5 แบบทดสอบก่อนเรียน
 - 3.6 คำอธิบายเนื้อหา
 - 3.7 แบบฝึกทักษะ
 - 3.8 แบบทดสอบหลังเรียน
 - 3.9 เฉลยแบบฝึกทักษะ
 - 4.0 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คำแนะนำในการใช้สำหรับครู

1. กิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 เล่มที่ 1
2. ส่วนประกอบของแบบฝึกเล่มนี้ประกอบด้วย
 - 2.1 ชื่อเรื่องแบบฝึกทักษะ
 - 2.2 จุดประสงค์
 - 2.3 แบบทดสอบก่อนเรียน
 - 2.4 คำอธิบายเนื้อหา
 - 2.5 แบบฝึกทักษะ
 - 2.6 แบบทดสอบก่อนเรียน
 - 2.7 เฉลยแบบฝึกทักษะ
 - 2.8 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. ควรศึกษาคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะก่อนใช้ทุกเล่ม
4. เตรียมอุปกรณ์การฝึกล่วงหน้าก่อนสอนทุกครั้ง เช่น เอกสารประกอบการเรียน แบบทดสอบ แบบสังเกต ให้พร้อมเพื่อสะดวกในการใช้
5. ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงขั้นตอนและวิธีการสอนเสริมทักษะ โดยใช้ชุดการสอนเสริมทักษะอย่างชัดเจน และประโยชน์ที่ได้รับจากการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ
6. ขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาเนื้อหาหรือประกอบกิจกรรมครูควรสังเกต การทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนคนใดมีปัญหาครูจะต้องช่วยเหลือได้ทันที
7. เวลาที่ใช้ในการเรียนเสริมทักษะจากชุดการสอนเสริมทักษะของนักเรียนแต่ละคน อาจจะไม่เท่ากัน ครูผู้ควบคุมควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

คำแนะนำในการใช้สำหรับนักเรียน

1. อ่านคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างระมัดระวัง
2. นักเรียนควรตั้งใจเรียนจากชุดการสอนเสริมทักษะอย่างจริงจัง โดยไม่ชวนเพื่อนคุยออกนอกเรื่อง
3. ก่อนเปลี่ยนหัวเรื่องต้องเก็บชุดการสอนเดิมเข้าที่ให้เรียบร้อย ถ้ามีสิ่งใดชำรุดเสียหายต้องแจ้งให้ครูทราบทันที
4. นักเรียนต้องใช้ชุดการสอนอย่างระมัดระวัง
5. การปฏิบัติกิจกรรมแต่ละหน่วยนักเรียนควรปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
6. ขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ
 - 6.1 ศึกษาทำความเข้าใจ กับจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะ
 - 6.2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 - 6.3 ศึกษาเนื้อหาในแต่ละตอนให้เข้าใจ
 - 6.4 ทำแบบฝึกทักษะอย่างรอบคอบและตั้งใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

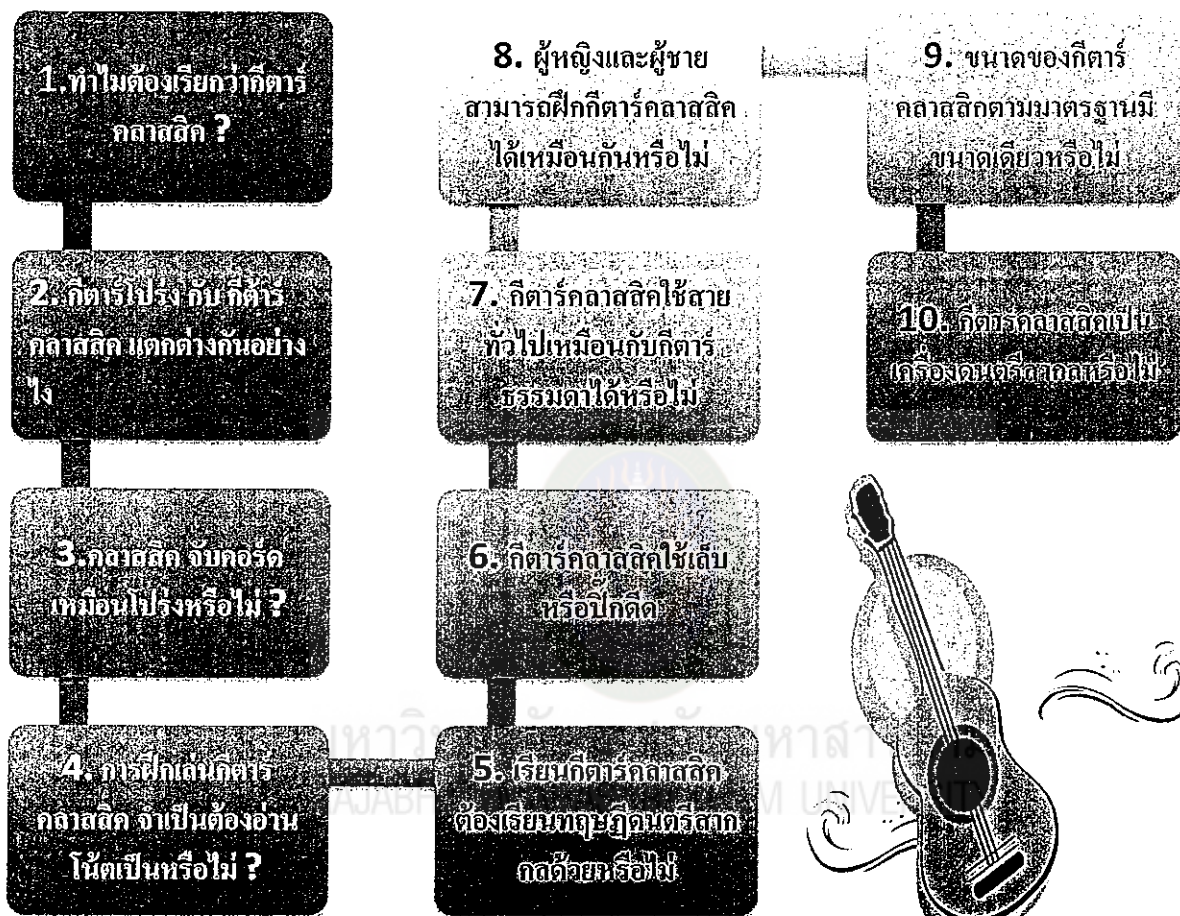
1. อธิบายประวัติความเป็นมาของกีตาร์คลาสสิกได้
2. อธิบายโครงสร้างกีตาร์คลาสสิกได้
3. เข้าใจในทฤษฎีดนตรีสากลพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง
4. เข้าใจทำนอง การใช้มือซ้ายขวาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชุดกิจกรรมที่ 1

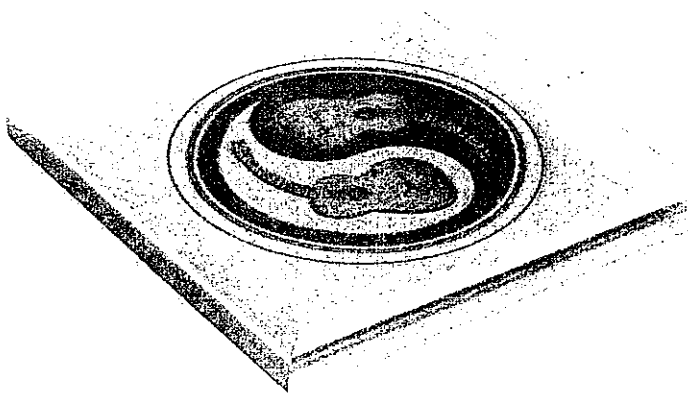
แบบทดสอบก่อนเรียน

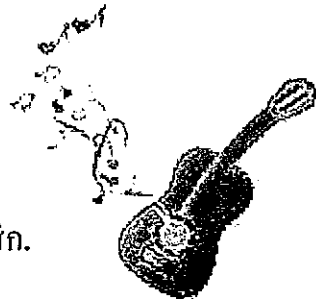

บทที่ 1

ประวัติความเป็นมากีตาร์คลาสสิก (Classical Guitar)

กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีประเภทที่ตีด้วยนิ้วมือ มีพัฒนาการมาก่อนศตวรรษที่ 15 โดยพัฒนามาจากเครื่องดนตรีที่เรียกว่า วิเวลา (Vihuela) ซึ่งนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายในประเทศสเปน ข้อแตกต่างของกีตาร์คลาสสิกกับกีตาร์ชนิดอื่น คือ ขนาดของคอกกีตาร์ หรือ fingerboard ที่มีขนาดที่กว้างกว่ากีตาร์ชนิดอื่น และสายที่ทำด้วยไนลอน หรือที่เรียกกันว่าสายเอ็น เพราะแต่เดิมใช้สายที่ทำมาจากเอ็นของสัตว์ กีตาร์อีกประเภทหนึ่งที่มีรูปร่างใกล้เคียงกับกีตาร์คลาสสิก คือ กีตาร์ฟลาเมงโก (Flamenco Guitar) กีตาร์คลาสสิกนั้นให้เสียงในโทนพริ้วไหว สำหรับผู้ที่มีความชำนาญในการเล่นแล้ว กีตาร์คลาสสิกจะสามารถบันทึกลงเสียงทุกเสียงที่จะประกอบกันให้เป็นเพลงที่ไพเราะจับใจได้อย่างสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็นท่วงทำนอง (MELODY) คอร์ด (CHORD) และเบสส์ (BASS) ในการเล่นกีตาร์คลาสสิกนั้นผู้เล่นต้องใช้ความรู้ ความสามารถ และเทคนิคมากมายซึ่งในการฝึกหัดนั้นต้องใช้ทั้งเวลา และความพยายามอย่างสูง มันจึงกลายเป็นดาบสองคมไปเลยในบางครั้ง คือ แทนที่จะช่วยให้ท่านได้พบกับความซาบซึ้ง และแตกฉานทางดนตรี มันกลับทำให้ท่านท้อแท้หรือมือคดกับดนตรี (คลาสสิก) ไปเลยก็ได้ กีตาร์คลาสสิกจึงจัดได้ว่ามีความสมบูรณ์ในตัวมันเองจนมีผู้กล่าวว่าการเล่น กีตาร์คลาสสิกนั้นไม่ต่างอะไรไปกับการเล่นของวงออร์เคสตราขนาดย่อมๆเลยก็ว่าได้

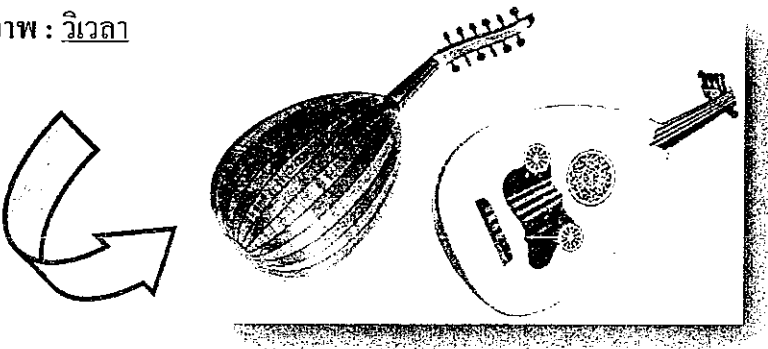
ที่มากีตาร์คลาสสิก.

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เชื่อกันว่า เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายใช้นิ้วดีด ประเภทกีตาร์ก่อกำเนิดในโลกนี้มานานกว่า 5000 ปี โดยเริ่มนิยมในแถบเอเชียกลาง มีชื่อเรียกกันว่า ซิตาร่า (Sitar) เครื่องดนตรีที่มีรูปร่างคล้ายกีตาร์ที่เก่าแก่ที่สุดที่ถูกลักค้นพบ มีอายุกว่า 3300 ปี เป็นหินแกะสลักผลงานของศิลปินอาณาจักรฮิตไตต์

คำว่ากีตาร์มาจากภาษาสเปนคำว่า guitarra ซึ่งมาจากภาษากรีกที่คือคำว่า Kithara Kithara จากหลายแหล่งที่มาทำให้คำว่ากีตาร์น่าจะมีรากศัพท์มาจากภาษาตระกูลอื่นโดยโรเปียน guit- คล้ายกับภาษาสันสกฤต ที่แปลว่า ดนตรี และ -tar หมายถึง คอร์ด หรือ สาย คำว่า qitara เป็นภาษาอาหรับก็ใช้เรียก Lute ส่วนคำว่า guitarra เกิดขึ้นเมื่อเครื่องดนตรีชนิดนี้ ถูกนำมาที่ Iberia (หรือ Iberian Peninsular เป็นคาบสมุทรทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ในทวีปยุโรป) โดยชาวมัวร์หรือแขกมัวร์ (Moors)

กีตาร์ในปัจจุบันนี้สืบเชื้อสายมาจากเครื่องดนตรีโบราณของอาณาจักรโรมัน ที่เรียกว่า cithara ซึ่งชาวโรมันนำไปเผยแพร่ในอาณาจักรอิตาลีหรือสเปนโบราณในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1 จากนั้นมีการพัฒนารูปร่างและโครงสร้างจนเริ่มมีแบบแผนและชนิดต่างๆกัน ที่แพร่หลายโดยการนำเข้ามาในคาบสมุทรไอบีเรียของแขกมัวร์ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 8 เรียกกันว่า อู๊ด (oud) ในช่วงเวลาเดียวกันทางฝั่งยุโรปก็มีเครื่องดนตรีที่เรียกว่า ลูท (Lute) ที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายเหมือนกัน และ Lute ยังเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมในชาวไวคิง

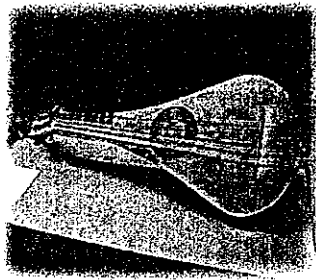
ภาพ : วิเวลา

ช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 13 เครื่องดนตรีประเภทกีตาร์ 4 สายที่เป็นที่นิยม 2 ประเภท คือ คือ guitarra moresca (กีตาร์ มอ ริสกา) หรือกีตาร์ของชาวมัวร์ ที่มีลำตัวกลม คอกกว้าง และมีโพรงเสียงหลายช่อง และอีกชนิดหนึ่งคือเครื่องดนตรีของชาวสเปนที่เรียกว่า วิฮูเอล่า (vihuela) ซึ่งถือว่าเป็นบรรพบุรุษของกีตาร์คลาสสิกในปัจจุบัน วิฮูเอล่า (vihuela) ของสเปนมีลักษณะใกล้เคียงกีตาร์อูคูติกและกีตาร์คลาสสิกในปัจจุบันมาก เป็นเครื่องดนตรีที่มีการผสมผสานระหว่าง อู๊ด(oud)ของชาวมัวร์ และ ลูท (Lute) ของชาวสเปน (ซึ่งผมคิดว่า ทั้ง oud และ lute นี้ อาจจะมี ความเกี่ยวพัน หรือเป็นชนิดเดียวกัน แต่ด้วยภาษาและการเดินทางในสมัย นั้น อาจจะทำให้การออกเสียงเพี้ยนไปบ้างในแต่ละที่)

คริสต์ศตวรรษที่ 15-17 มีการใช้เครื่องดนตรีประเภทกีตาร์กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก โดยการนำไปเผยแพร่ของนักเดินเรือชาวไวกิง เครื่องดนตรีที่มีลักษณะเหมือนกีตาร์ในปัจจุบัน เกิดขึ้นในสมัย เรอเนสซอง (ประมาณช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 15) ในยุคนั้นมีทั้งชนิด 4 สาย และ 5 สาย สำหรับกีตาร์ที่มี 6 สาย เชื่อว่าถูกประดิษฐ์ขึ้นโดยตระกูลช่างทำแมนโดลินชาวเมืองเนเปิล ประเทศอิตาลี ชื่อ แกตทาโน วินาเซีย (Gaetano Vinaccia) ซึ่งก็ยังเป็นที่ถกเถียงกันว่า เป็นความจริงหรือไม่ พัฒนาการของกีตาร์คลาสสิก เริ่มมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 15 จากพื้นฐานเครื่องดนตรีที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายในประเทศสเปน ที่เรียกกันว่า วิฮูเอล่า (vihuela) ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 เครื่องดนตรีประเภทกีตาร์เริ่มมีโครงสร้างและการเล่นที่มีแบบแผนและ พัฒนาการจนกลายเป็นกีตาร์คลาสสิกอย่างที่เห็นในปัจจุบัน

ภาพ : วิฮูเอล่า

กีตาร์คลาสสิกที่ถือว่าเป็นต้นตำรับและคุณภาพดีที่สุดเป็นกีตาร์จากประเทศสเปน (ดินแดน ที่ Lute และ vihuela เคยได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย) และช่างทำกีตาร์เรียกกันว่า Luthier ซึ่งมาจากคำว่า Lute นั่นเอง กีตาร์คลาสสิกมีคอกใหญ่ ฟิงเกอร์บอร์ดกว้างกว่ากีตาร์ชนิดอื่น สายทำด้วยไนล่อนหรือที่คนไทยชอบเรียกกันว่า "สายเอ็น" ซึ่งสมัยแรกนิยมใช้เอ็นสัตว์มาทำสาย กีตาร์คลาสสิกมีลักษณะคล้ายกับกีตาร์ฟلامิงโก แต่แตกต่างกันทั้งขนาด ระดับเสียง วัสดุที่ใช้สร้าง

โครงสร้างของกีตาร์คลาสสิก

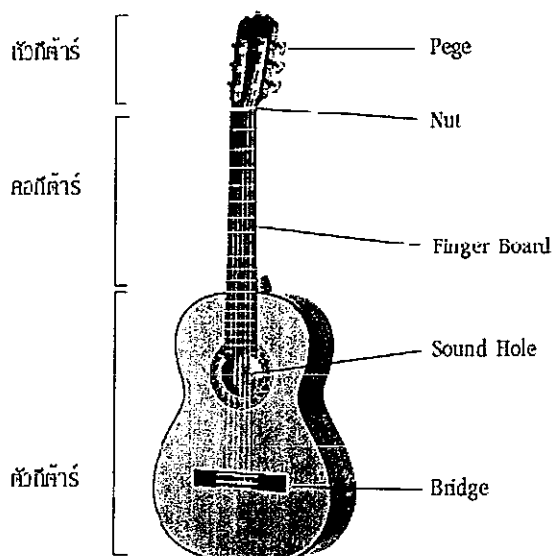
ส่วนประกอบที่สำคัญมีดังนี้

ส่วนหัว (HEAD) เป็นไม้มีรูเจาะเป็นช่องยาว 2 ช่องในช่องยาวนี้จะมีแกนสำหรับใส่สายกีตาร์ ส่วนใหญ่เป็นพลาสติก หรือวัสดุจำพวกกระดูกและงาช้าง(ซึ่งจะมีราคาแพง)หรือแม้แต่แกนเหล็ก มีปลายยื่นออกมาด้านหลังเป็นลูกบิด 6 อัน ลูกบิดจะตั้งฉากกับพื้นเมื่อวางกีตาร์ในแนวนอน

ส่วนคอ (NECK) กีตาร์คลาสสิกนั้นจะมีคอกที่ใหญ่กว่ากีตาร์อื่น ๆ ไม้ส่วนคอจะตรงและมีขนาดเท่ากันตั้งแต่ส่วนบนสุดถึงล่างสุดของคอ จำนวนเฟร็ต ถ้านับจากจุดต่อลำตัวจะมี 12 เฟร็ต บริเวณฟิงเกอร์บอร์ด (Fingerboard) จะมีจุดบอกตำแหน่งเฟร็ตบริเวณสันคอกีตาร์ แทนที่จะอยู่บนฟิงเกอร์บอร์ดเหมือน กีตาร์ทั่วไป

ลำตัว (BODY) เป็นส่วนที่ยึดติดกับคอกีตาร์ ตั้งแต่เฟร็ตที่ 12 เข้ามาในกล่องเสียง (SOUND BOX) มีลักษณะเรียบ ด้านหน้า มีรูปทรงแปดเหลี่ยมอยู่ต่อจากด้านล่างสุดของคอ ส่วนล่างของโพรงเสียงจะมี บริดจ์ (Bridge) ที่ยึดสายกีตาร์ไว้กับลำตัวด้านหน้าข้อสังเกต กีตาร์คลาสสิกโดยมากจะใช้สายไนลอน สายเบส (4,5,6) จะเป็นสายที่พันด้วยเส้นโลหะเล็ก ๆ เช่น ทองแดง บรอนซ์ ๆ

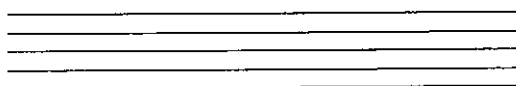
ภาพ : โครงสร้างของกีตาร์คลาสสิก

ทฤษฎีดนตรีสากลพื้นฐาน

Staff คือบรรทัด 5 เส้น ใช้บันทึกระบบเสียง สูง-ต่ำของกีตาร์

STAFF

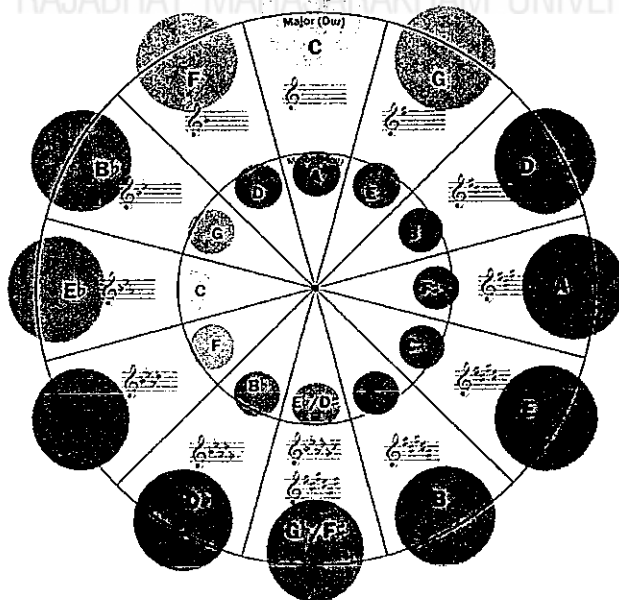
TrebleClef (กุญแจซอล) ใช้บันทึกโน้ตที่มีระดับเสียงสูง เช่น กีตาร์ ไวโอลิน

TRBLE
CLEF

แผนผังบันไดเสียงทางชาร์ปและทางแฟลต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Music Theory

การเปรียบเทียบระดับเสียงโน้ตโน้ตที่มีระดับต่ำกว่าจะมีเสียงต่ำโน้ตที่มีระดับสูงกว่าจะมีเสียงสูงการเขียนโน้ตมี 3 แบบคือ

-	โน้ตที่อยู่คาบเส้นบรรทัด 5 เส้น
---	---------------------------------

LINES

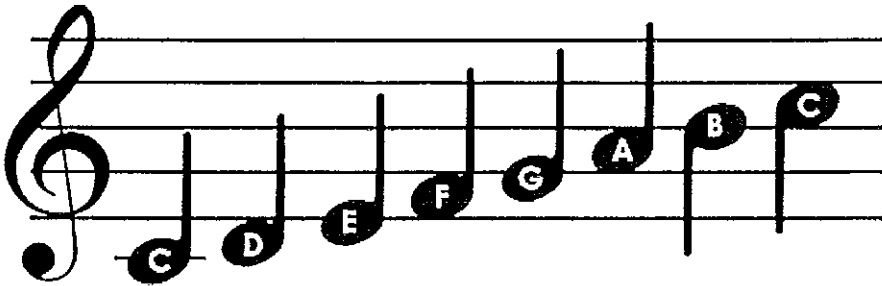
-	โน้ตที่อยู่ในช่องบรรทัด 5 เส้น
---	--------------------------------

SPACES 😊

- เขียนอยู่บนเส้นน้อย(LedgerLines)
เส้นน้อยคือเส้นเล็กๆ ที่อยู่ด้านบนหรือใต้บรรทัด 5 เส้นสำหรับเขียนโน้ตที่ไม่สามารถเขียนในบรรทัด 5 เส้นได้เส้นน้อยที่อยู่สูงกว่าบรรทัด 5 เส้นมากเท่าใดก็จะมีระดับเสียงสูงขึ้นเท่านั้น และ เส้นน้อยที่อยู่ต่ำกว่าบรรทัด 5 เส้นมากเท่าใดก็จะมีเสียงต่ำลงเท่านั้นการเขียนจะเว้นระยะห่าง ระหว่างเส้นน้อยให้เท่าๆ กับบรรทัด 5 เส้น และจะเขียนเส้นน้อยให้เลยตัวโน้ตออกมาด้านข้าง เล็กน้อย ดังรูป

The C Scale

Measure Bar Line (เส้นกั้นห้องเพลง)

ใช้กั้นแบ่งค่าโน้ตให้ครบตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

Time Signature (เครื่องหมายกำหนดจังหวะ)

ใช้กำหนดจังหวะใน 1 ห้องเพลง

TIME SIGNATURE $\frac{4}{4}$ หรือ \square

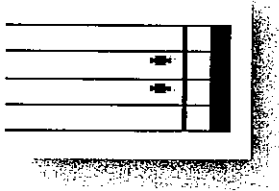
เลขตัวบน บอกจำนวนตัวโน้ต เลขตัวล่าง บอกตัวโน้ตหลัก เช่น 2 คือตัวขาว (),

4 คือตัวดำ () 8 คือตัวเข้บ็ต 1 ชั้น () เป็นต้น

การอ่านค่าจังหวะโน้ต ตัวโน้ตที่ต้องรู้จัก

1. Quarter Note	(ตัวดำ)	สัญลักษณ์		มีค่า 1 จังหวะ
2. Half Note	(ตัวขาว)	สัญลักษณ์		มีค่า 2 จังหวะ
3. Whole Note	(ตัวกลม)	สัญลักษณ์		มีค่า 4 จังหวะ

★ Repeatsign(เครื่องหมายย้อน)เมื่อเห็นเครื่องหมายนี้ให้ย้อนกลับไปเล่นใหม่ 1 รอบแล้ว ค่อยเล่นต่อไป

AT

SIGN

Dotted Note (โน้ตปะจุด)จุดของโน้ตตัวนั้นจะยาวเป็น $1/2$ เท่าของโน้ตตัวนั้น การเล่นให้เล่นโดยรวมจังหวะของโน้ตและจุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4 จังหวะ + 2 จังหวะ = 6 จังหวะ

2 จังหวะ + 1 จังหวะ = 3 จังหวะ

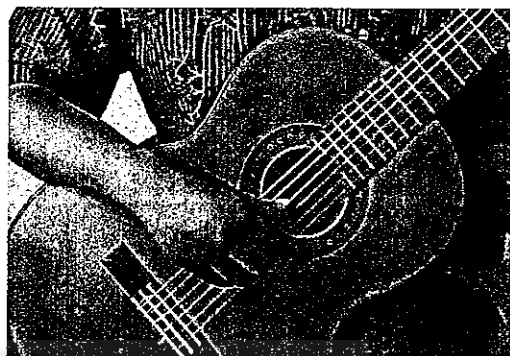
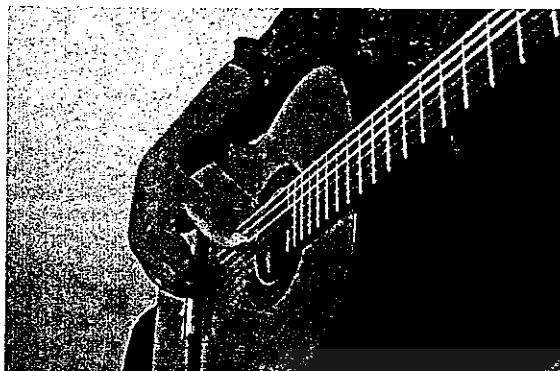
1 จังหวะ + $1/2$ จังหวะ = $1 \frac{1}{2}$ จังหวะ

ทำนั้งบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

1. การวางแขน

{ แบบคลาสสิก }

{ แบบโฟร์ค }

ให้วางในระยะของแขนท่อนที่ 1 ปรับตามความถนัด ฟิงกับกีตาร์ อยู่ในท่าสบาย หัวไหล่ไม่เกร็ง เพราะการเกร็งจะทำให้มีผลต่อการเล่น คือ

- ทำให้ติดเสียงกระตุก
- บังคับเสียงตามความต้องการ
- ทำให้ยากสำหรับบทเพลงที่ต้องใช้ความเร็ว

2. การวางมือ

ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่กลางช่องเสียง (sound Hole) โดยจะไม่ให้มือไปปิดที่ช่องเสียง เพราะจะทำให้เสียงสะท้อน ออกมาไม่เต็มที่นิ้วหัวแม่มือ ให้วางอยู่ในระยะระหว่างสายที่ 4 และ 5 เพื่อตัดเสียงรบกวนจากสาย 1 สายเปล่าและเมื่อ กดเสียง A ในตำแหน่งที่ 5 ทดสอบโดย

- คัดสายเปล่าสายที่ 1 และลอง และดูสายที่ 5 จะเห็นว่าสายสั้น
- คัดสายที่ 1 โดยไม่ใช้นิ้วหัวแม่มือวางตรงสายที่ 4 และ 5 แล้ว หยุดเสียงในสายที่ 1 จะเห็นว่าเสียงกังวานตามออกมาซึ่งในการบรรเลงบทเพลง เสียงนั้นถือว่าเป็นเสียงรบกวน

3.การวางทำนอง

ควรทดลองปรับความสูงของที่วางเท้าดูในหลายระดับ โดยไม่ควรให้สูงหรือต่ำเกินไปจนเล่นไม่ถนัด

รูปภาพการใช้ข้อนิ้วที่ถูกต้องในกรณี จ

ก่อนดีดหลังดีด

หลังดีด

ถ้าใช้ข้อที่ 1 ดีด

⇒ เสียงจะออกมาในลักษณะกระตุก (ยังไม่ดี)

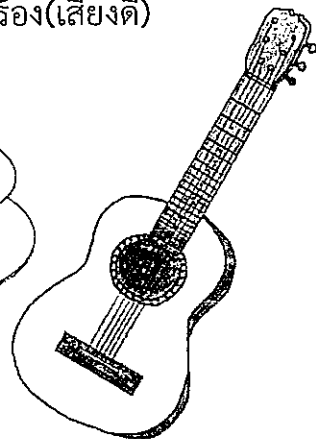
ถ้าใช้ข้อที่ 2 ดีด

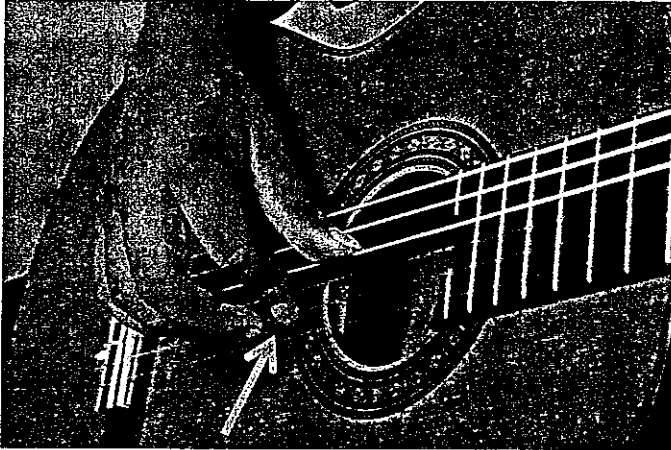
⇒ เสียงออกมาในลักษณะฟาดนิ้ว (เสียงไม่ค่อยดี)

ถ้าใช้ข้อที่ 3 ดีด

⇒ เสียงจะออกมาเป็นคำเหมือนพูดหรือร้อง (เสียงดี)

สิ่งที่ต้องระวังให้มากคือเวลาที่นิ้วสัมผัสกับสายตรงๆจะทำให้ข้อนิ้วหัก การดีดจะกลายเป็นสองจังหวะ จะทำให้เสียจังหวะในการดีดจึงควรดีดเฉียงไปทางนิ้วหัวแม่มือ

รูปแสดงการเล่นที่ผิดวิธี (สังเกตว่าข้อนิ้วชี้หัก)

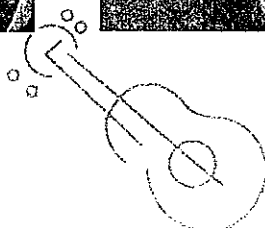
เรื่องเล็บ ควรไว้เล็บมือขวาประมาณ 1 มิลลิเมตร ฝนให้โค้งตามรูปนิ้วโดยมองจากด้านหลัง เพราะเป็นด้านที่สัมผัสสาย

(อุปกรณ์ที่ใช่ในการฝนเล็บ) 😊

- ตะไบเล็บเป็นตะไบชนิดละเอียดหาซื้อได้ตามร้านสะดวกซื้อทั่วไป ใช้ฝนขั้นตอนแรกเพื่อขึ้นรูปเล็บควรฝนอย่างช้าๆ แล้วลองดีดทดสอบไปด้วยเพราะถ้าเล็บไม่ได้ขนาดจะทำให้เสียงดีดไม่สม่ำเสมอ
- กระจาดทรายเป็นชนิดละเอียดควรจะเป็นเบอร์ตั้งแต่ 1500-2000 หาซื้อได้ตามร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้างใหญ่ ๆ ใช้ฝนในขั้นตอนที่ 2 เพื่อลบเศษเล็บและรอยขรุขระทำให้ดีดได้ลื่นแต่ไม่ควรจะฝนจนเล็บส่นลงจากเดิมอีก การใช้ควรระวังอย่าขูดเล็บก่อนค่อยฝนเพราะกระจาด ทรายอาจจะบาดนิ้วได้

ด้านหน้า

ด้านหลัง

แบบทดสอบหลังเรียน

1. กีตาร์คลาสสิกเกิดขึ้นประเทศใด
 - ก. สเปน ค. ฝรั่งเศส
 - ข. อังกฤษ ง. อเมริกา

2. สายของกีตาร์คลาสสิกสายที่ 1 2 3 ทำมาจากอะไร
 - ก. สายลวด ค. ไนลอน
 - ข. ทองแดง ง. ญกทุกข้อ

3. กีตาร์คลาสสิกพัฒนามาจากเครื่องอะไร
 - ก. วิโอล่า ค. ไวโอลิน
 - ข. คันธนู ง. วิเวล่า

4. บรรทัด5เส้น เรียกว่าอย่างไร
 - ก. Bar ค. Lines
 - ข. Staff ง. Clef

5. โน้ตตัวดำมีค่ากี่จังหวะ
 - ก. 1 จังหวะ ค. 2 จังหวะ
 - ข. 3 จังหวะ ง. 4 จังหวะ

6. โน้ตตัวใดมีค่า 4 จังหวะ
 - ก. ตัวกลม ค. ตัวขาว
 - ข. ตัวดำ ง. ตัวเข็บบิต

7. กีตาร์คลาสสิกควรไว้เล็บมือข้างไหน เพราะเหตุใด
 - ก. ควรไว้ทั้งสองมือเพราะจะได้สลับกันดีได้
 - ข. ควรไว้เฉพาะมือขวาเพราะสำคัญในการดีดให้เกิดเสียงดัง
 - ค. ควรไว้เฉพาะด้านซ้าย
 - ง. ญกทุกข้อ

8. บันไดเสียงพื้นฐานที่ควรรู้จักคือบันไดเสียงใด

ก. C minor Scale

ข. C major Scale

ค. C# minor Scale

ง. C# major Scale

9. เส้นน้อยคือ อะไร

ก. เส้นในบรรทัดห้าเส้น

ข. เส้นที่ 1 – 5

ค. เส้นที่อยู่เฉพาะ เส้น 2 3

ง. ที่อยู่ด้านบนหรือใต้บรรทัด5เส้น

10. Treble Clef ใช้เรียกกุญแจอะไร

ก. กุญแจฟา

ข. กุญแจซอล

ค. กุญแจฟาซอล

ง. ถูกทุกข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ทำไมต้องเรียกว่ากีตาร์คลาสสิก?

เฉลย : ใช้ไว้สำหรับเล่นเพลงคลาสสิกเท่านั้น และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในรูปทรงและเสียง

2. กีตาร์อะคูสติค กับ กีตาร์คลาสสิก แตกต่างกันอย่างไ?

เฉลย : กีตาร์คลาสสิก

- รูปทรงมาตรฐาน จะเป็นแบบ ทรง Classic
- ลูกบิดจะเป็นแบบแหงมุน (เป็นเอกลักษณ์ของ กีตาร์คลาสสิกเลย)
- คอเพตกีตาร์จะเป็นทรงตรง
- สายกีตาร์ เป็นสายเอ็น (ไนลอน)
- ไม่มี Pickguard (แผ่นรองกีตาร์)
- ไม่มีสัญลักษณ์บอกเพตกีตาร์ กีตาร์อะคูสติค
- รูปทรงมาตรฐาน จะมีทั้งแบบ ทรง Classic และ Cutaway (ทรงเว้า)
- ลูกบิดเป็นแบบยี่ด (แบบมาตรฐาน)
- คอเพตกีตาร์จะเป็นทรงเรียว
- สายกีตาร์ เป็นสายโลหะ
- มี Pickguard
- มีสัญลักษณ์บอกเพตกีตาร์

3. คลาสสิก จับคอร์ดเหมือนโปรงหรือไม่ ?

เฉลย : ขึ้นอยู่กับโน้ตในแต่ละบทเพลง จะไม่บอกเป็นชื่อคอร์ดแต่จะบอกสัญลักษณ์เป็นรูปโน้ต

4. การฝึกเล่นกีตาร์คลาสสิก จำเป็นต้องอ่านโน้ตเป็นหรือไม่ ?

เฉลย : จำเป็นที่จะต้องอ่านโน้ตให้ชำนาญเพราะเป็นคุณสมบัติของการเรียนกีตาร์คลาสสิกและเรียนดนตรีสากลทุกเครื่อง จะส่งผลส่งการพัฒนาขั้นสูงต่อไป

5. เรียนกีตาร์คลาสสิกจำเป็นต้องเรียนทฤษฎีดนตรีสากลด้วยหรือไม่

เฉลย : จำเป็นต้องมีพื้นฐานทฤษฎีดนตรีสากล เช่น รู้จักทฤษฎีแจประจำเสียง บันไดเสียงพื้นฐาน เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่สำคัญ เพราะจะอยู่ในบทเพลงที่จะใช้บรรเลง

6. กีตาร์คลาสสิกใช้เล็บหรือปิ๊กดีด

เฉลย : ใช้เล็บในการดีดทั้งสี่นิ้วมือขวา โป่ง ชี้ กลาง นาง ก้อย หรือตามศัพท์ของกีตาร์คลาสสิก คือ P,I,M,A นั้นเอง

7. กีตาร์คลาสสิกใช้สายทั่วไปเหมือนกับกีตาร์ธรรมดาได้หรือไม่

เฉลย : สายกีตาร์ เป็นสายเอ็น (ไนลอน)

8. ผู้หญิงและผู้ชายสามารถฝึกกีตาร์คลาสสิกได้เหมือนกันหรือไม่

เฉลย : เหมือนกันครับแต่บุคคลส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย

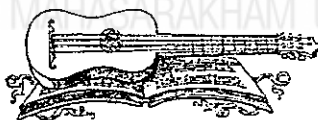
9. ขนาดของกีตาร์คลาสสิกตามมาตรฐานมีขนาดเดียวหรือไม่

เฉลย : มาตรฐานมีขนาดเดียว เด็ก ผู้ใหญ่ใช้ขนาดเดียวกัน

10. กีตาร์คลาสสิกเป็นเครื่องดนตรีสากลหรือไม่

เฉลย : เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องสาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Early Music For Classical Guitar
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ก 2. ค 3. ง 4. ข 5. ก 6. ค 7. ข 8. ข 9. ง 10. ข

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชุดกิจกรรม ที่ 2

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. การเล่นกีตาร์คลาสสิก นิ้วมือซ้ายและขวา ช่างไหนสำคัญมากกว่ากันเพราะเหตุใด

2. มือขวามีหน้าที่ ทำอะไร ในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

3. มือซ้ายมีหน้าที่ ทำอะไร ในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

4. การดีดกีตาร์คลาสสิก การไว้เล็บมีความสำคัญกับนิ้วช่างไหนหรือไม่อย่างไร

5. การดีดกีตาร์คลาสสิก มีวิธีการดีดอย่างไรได้บ้าง

บทที่ 2

การตั้งสายกีตาร์

การใช้นิ้วซ้ายและนิ้วขวา

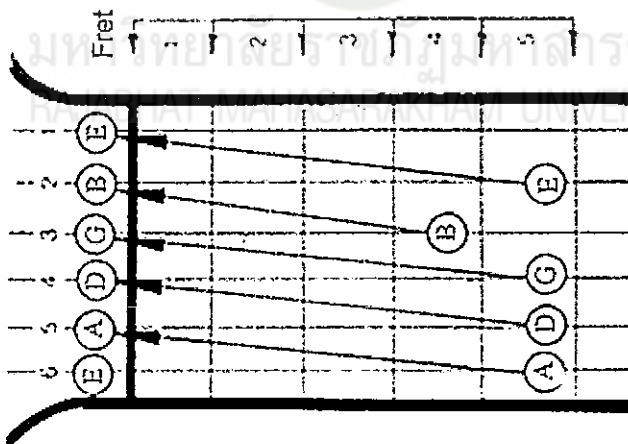

การตั้งสายกีตาร์

ตั้งสายโดยใช้โน้ตตัว E ในสายที่1ให้ตรงเสียก่อน เราอาจใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่และเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงตายตัวเป็นเครื่องเทียบสาย เช่น ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ คีย์บอร์ดเปียโน

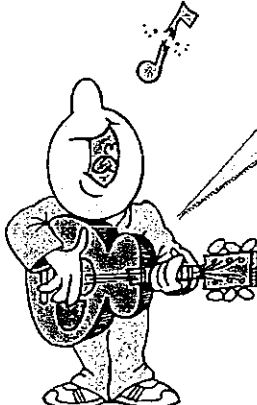
เริ่มต้น

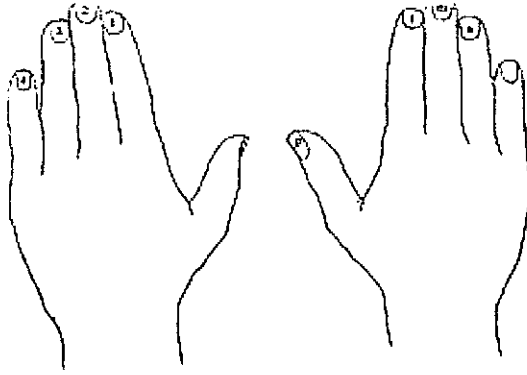
- ตั้งสายที่1 ให้ตรงกับเสียงE โดยใช้เครื่องเทียบ
- ตั้งสายที่2 โดยกดที่โน้ต E ใน เฟร็ตที่5 แล้วหมุนลูกบิดปรับสายให้ตรงกับสายที่1
- ตั้งสายที่3 โดยกดที่โน้ต B ใน เฟร็ตที่4 แล้วหมุนลูกบิดปรับสายให้ตรงกับสายที่2
- ตั้งสายที่4 โดยกดที่โน้ต G ใน เฟร็ตที่5 แล้วหมุนลูกบิดปรับสายให้ตรงกับสายที่3
- ตั้งสายที่5 โดยกดที่โน้ต D ใน เฟร็ตที่5 แล้วหมุนลูกบิดปรับสายให้ตรงกับสายที่4
- ตั้งสายที่6 โดยกดที่โน้ต A ใน เฟร็ตที่5 แล้วหมุนลูกบิดปรับสายให้ตรงกับสายที่5

ข้อแนะนำ เราอาจตั้งสายทุกสายกับเครื่องเทียบเสียงและควรฝึกการจดจำเสียงและสังเกต ความแตกต่างของเสียง

★ หลังจากตั้งสายแล้วทดสอบโดยเล่นคอร์ดเพื่อทดสอบว่าทุกสายมีเสียงกลมกลืนหรือไม่

การใช้นิ้วมือขวา (Right Hand)

มือขวาเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยประครองกีตาร์ การวางมือขวาลงบนกีตาร์จะวางลงมาอย่างเป็นธรรมชาติไม่หด ยึด หรือเกร็งส่วนใดส่วนหนึ่งตั้งแต่ไหล่ลงมาถึงข้อมือ ส่วนท้ายลำตัวของกีตาร์ควรจะอยู่ต่ำกว่าข้อศอกมาเล็กน้อย ข้อมือไม่บิดไปในทางใดทางหนึ่ง ส่วนของมือจะอยู่ที่กึ่งกลางกีตาร์

ในส่วนของการดีด ควรจะลองวาดนิ้วในอากาศไปมาโดยธรรมชาติ ให้มีความรู้สึกสบายๆ แล้วจำเอาความรู้สึกนั้นมาเล่นบนสายกีตาร์ โดยออกแรงดีดบนข้อนิ้วจนสุดส่วนที่ติดกับมือ นิ้วทั้งหมดของมือขวาต้องไม่กางหรือหดจนเกินพอดีในระหว่างที่เล่นกีตาร์การฝึกฝนมือขวาที่ถูกต้องจะส่งผลไปสู่การเล่นที่มีประสิทธิภาพในขั้นสูงต่อไป

การบรรเลงกีตาร์คลาสสิกจะต้องใช้เล็บมือของขวาดีดสาย รูปร่างของเล็บจึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเสียงออกมา การไว้เล็บของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันในรายละเอียด ขึ้นอยู่กับความถนัด แต่รูปแบบด้วยร่วมจะฝนด้านข้างของเล็บออกบางส่วนเพื่อลบมุมที่สัมผัสกับสายกีตาร์

การดีดด้วยนิ้วมือขวามีอยู่สองลักษณะคือ ดีดแบบ Rest stork และ Free stork ทั้งสองลักษณะมีความแตกต่างในเรื่องของการใช้นิ้วและเสียง ดังนี้

สัญลักษณ์นิ้วมือขวา

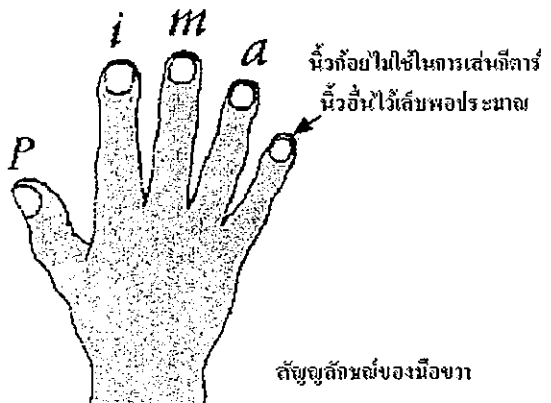
P (Pulgar) คือ นิ้วโป้ง

I (Index) คือ นิ้วชี้

m (Middle) คือ นิ้วกลาง

a (Anular.ring) คือ นิ้วนาง

(Chiquita) คือ นิ้วก้อย

สัญลักษณ์ของมือขวา

การตีต Rest Stroke คือ การตีตผ่านสายหนึ่งแล้วไปหยุดที่สายถัดไป ปล่อยให้นิ้วไปหยุดที่สาย ถัดไปตามทิศทางของนิ้ว การตีตแบบ RestStroke เบื้องต้นทำได้โดยตีตสายเปล่าที่ละสายโดยใช้ รูปแบบนิ้วมือขวา i m a i m a

การตีต Free stroke คือ การตีตแบบนี้จะเป็นการลากนิ้วผ่านสายที่ต้องการตีตแล้ว ปล่อยให้นิ้วเลยผ่านสายไปโดยไม่โดนที่สายอื่นที่อยู่ถัดไป การฝึกตีตแบบ Free stork เบื้องต้นได้ โดยตีตสายเปล่าที่ละสาย โดยใช้รูปแบบนิ้วมือขวาสลับดังนี้ i m i m

ฝึกการตีตพักตีตพักสาย (Rest Stroke) ในสายที่ 1,2 และ 3 โดยให้ใช้นิ้ว i,m ตามแบบฝึกหัดนี้

สาย 1,2 และ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

i m i m i m i m i m i m

สาย 1 i m i m i m i m

สาย 2 i m i m

สาย 3 i m i m

สาย 1 i m i m i m i m i

สาย 2 i m i m

สาย 3 i m

แบบฝึกหัด ดีดตามจังหวะโน้ตในสายเปล่าสายที่ 1,2 และ3

หมายเหตุนักเรียนควรจะฝึกการดีดสลับนิ้วให้ได้ในบทรนี้

สายที่ 1 เสียง E

สายที่ 2 เสียง B

สายที่ 3 เสียง G

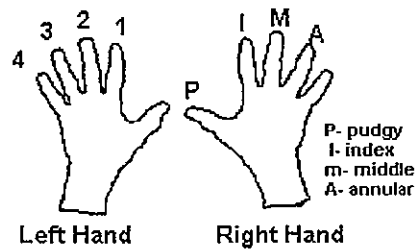
การใช้นิ้วซ้าย

สัญลักษณ์นิ้วมือซ้าย

- 1 คือ นิ้วชี้
- 2 คือ นิ้วกลาง
- 3 คือ นิ้วนาง
- 4 คือ นิ้วก้อย

มือซ้ายเป็นมือที่ต้องกดลงบนสายกีตาร์

Names Of The Fingers

การวางมือซ้ายที่ถูกต้องจะทำให้การเคลื่อนที่ของมือและการกดสายกีตาร์เป็นไปอย่างสะดวก การวางมือซ้ายบนคอกีตาร์นิ้วหัวแม่มือจะอยู่ประมาณกึ่งกลางของคอกีตาร์ ส่วนมือขวาที่เหลือนจะอยู่ด้านหน้าของ Fingerboard การกดสายกีตาร์ต้องตั้งนิ้วให้เป็นมุมฉากกับ Fingerboard ให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อไม่ให้นิ้วแต่ละนิ้วไปรบกวนสายอื่นๆ ที่อยู่รอบๆ ที่สำคัญคือ เล็บของนิ้วซ้ายทุกนิ้วต้องตัดสั้น เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการดีดสายกีตาร์

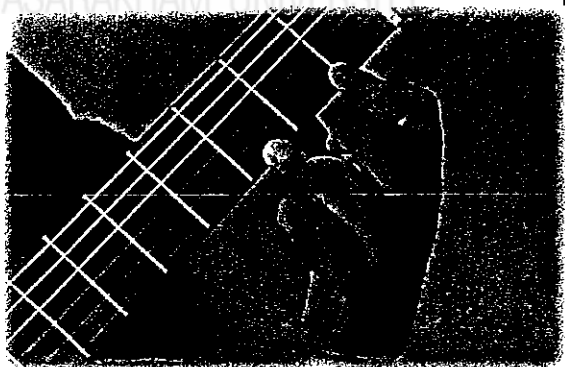
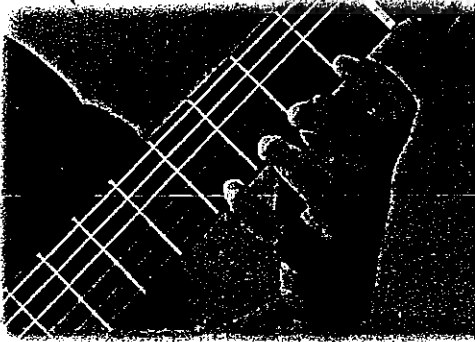
การกดแบบนิ้วตั้งฉากกับช่องกีตาร์ (Fingerboard) จะทำให้ออกแรงกัदन้อยลงและไม่เจ็บนิ้ว

★ นิ้วมือซ้ายที่ดี

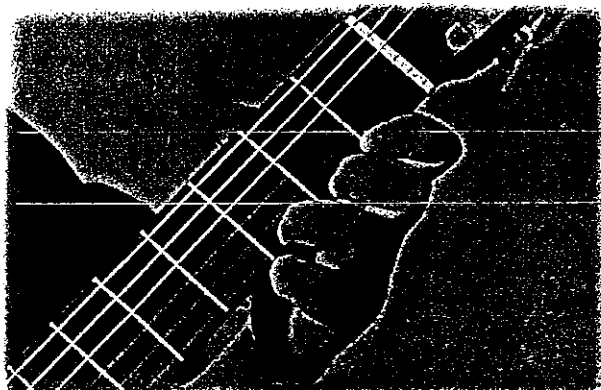
★ นิ้วมือซ้ายที่ไม่ดี

นิ้วตั้งเฉียงลงเล็กน้อยกับfingerboard

นิ้วหัก

การกำมือ

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. การเล่นกีตาร์คลาสสิก นิ้วมือซ้ายและขวา ข้างไหนสำคัญมากกว่ากันเพราะเหตุใด

เฉลย : สำคัญทั้งหมด ถ้าขาดข้างใดข้างหนึ่งไปก็จะไม่สามารถเล่นกีตาร์คลาสสิกได้

2. มือขวามีหน้าที่ ทำอะไร ในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

เฉลย : มีหน้าที่ดีดสายกีตาร์คลาสสิกทั้ง 6 สาย

3. มือซ้ายมีหน้าที่ ทำอะไร ในการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก

เฉลย : มีหน้าที่กดสายกีตาร์คลาสสิกทั้ง 6 สาย

4. การดีดกีตาร์คลาสสิก การไว้เล็บมีความสำคัญกับนิ้วข้างไหนหรือไม่อย่างไร

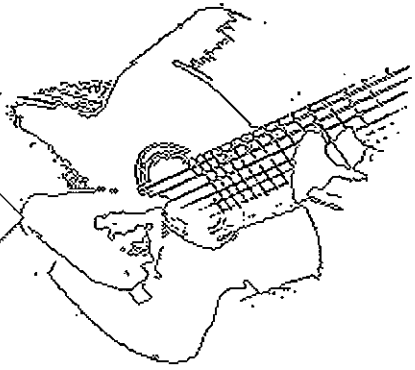
เฉลย : มีความสำคัญกับนิ้วข้างขวาหรือซ้าย ตามด้านที่ถนัดเพราะข้างดังกล่าวจะทำให้สำหรับดีดเท่านั้น จึงมีการไว้เล็บเพื่อให้ได้เกิดและสัมผัสกับสายโดยตรง

5. การดีดกีตาร์คลาสสิก มีวิธีการดีดอย่างไรได้บ้าง

เฉลย : การดีดด้วยนิ้วมือขวามืออยู่สองลักษณะคือ ดีดแบบ Rest stork และ Free stork

แบบทดสอบหลังเรียน

สายที่ 1 เสียง E

1 i m i m i m i m i m i

1 2 3 4 1 - 2 3 - 4 1 2 3 4 1 - 2 - 3 - 4

m i m i m i m i m i m

1 2 3 - 4 1 2 3 4 1 - 2 3 4 1 - 2 - 3 - 4

สายที่ 2 เสียง B

i m i m i m i m i m i

1 2 3 4 1 - 2 - 3 - 4 1 2 3 4 1 - 2 3 - 4

1 - 2 3 4 1 2 - 3 4 1 2 3 4 1 - 2 3 - 4

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สายที่ 3 เสียง G

i m i m

1 2 3 4 1 - 2 3 4 1 2 3 - 4 1 - 2 - 3 - 4

1 2 3 - 4 1 - 2 3 4 1 2 - 3 4 1 2 3 - 4

ชุดกิจกรรม ที่ 3

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. การกดโน้ตหรือเล่นโน้ตมีความสำคัญกับการเล่นกีตาร์คลาสสิก

2. การกดโน้ตนิ้วมือขวาควรเป็นอย่างไร

3. การเล่นโน้ตนิ้วมือซ้ายควรเป็นอย่างไร

4. การปฏิบัติแบบฝึกหัดที่มีโน้ต ควรจะต้องเตรียมอย่างไร

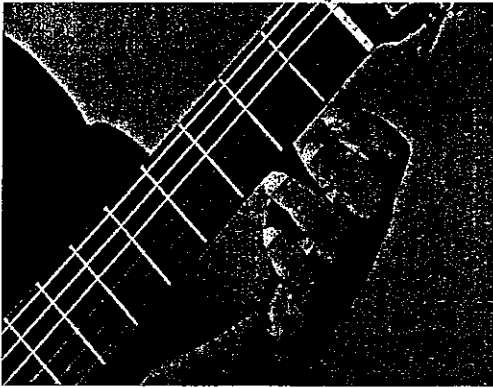
5. การปฏิบัติโน้ต สาย 1 2 3 สายใดสำคัญที่สุด

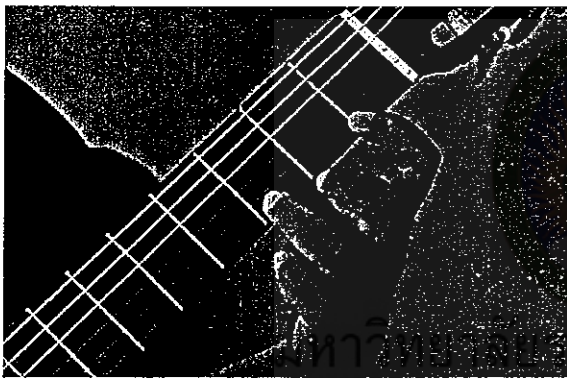
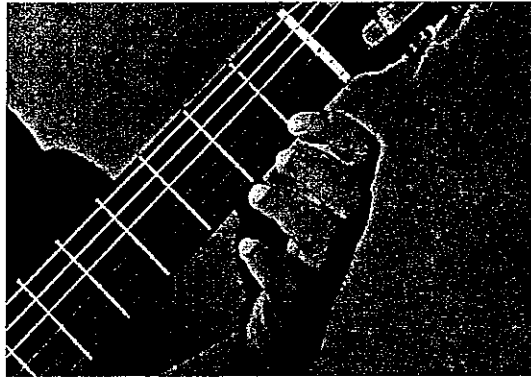
บทที่ 3
การกดโน้ตในสายที่ 1,2 และ3

การกดโน้ตสายที่ 1

☆ E ไม่กด fret ใดเลย ☆

☆ F ☆

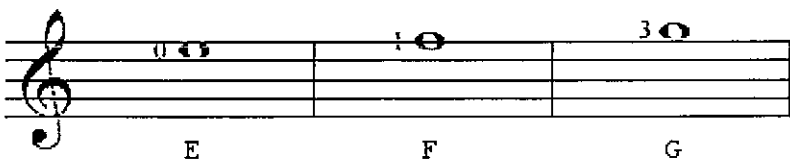

☆ ข้อสังเกต ☆

เมื่อตีคอร์ด F (ฟา) และจะไปตีคอร์ด G (ซอล) ควรจะให้เสียงต่อเนื่องกันโดยไมยกนิ้วทุกคอร์ด F (ฟา) ออกก่อนตีคอร์ด G (ซอล) ถ้าเสียงต่อเนื่องไปที่คอร์ด G (ซอล) แล้วจะยกนิ้วที่กดคอร์ด F (ฟา) ออกก็ได้

ใช้นิ้วนางกด fret ที่ 3 โดยนิ้วชี้ยังกดที่โน้ตตัว F

ควรปฏิบัติเมื่อตีคอร์ดในสายอื่นๆ ด้วย

มี (สายเปล่า)

ฟา (กดช่องที่ 1)

ซอล (กดช่องที่ 2)

ใช้นิ้วชี้กด fret ที่ 1

แบบฝึกหัดสายที่1

E F G
มี ฟา ชอล

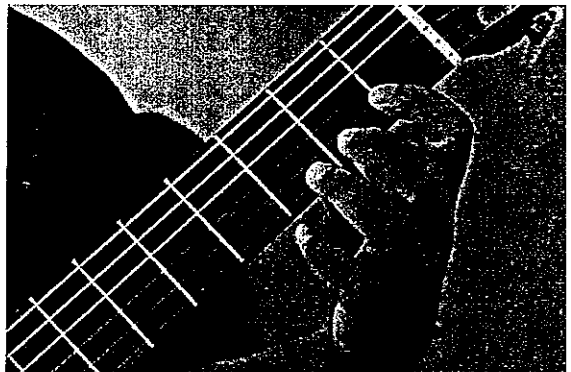
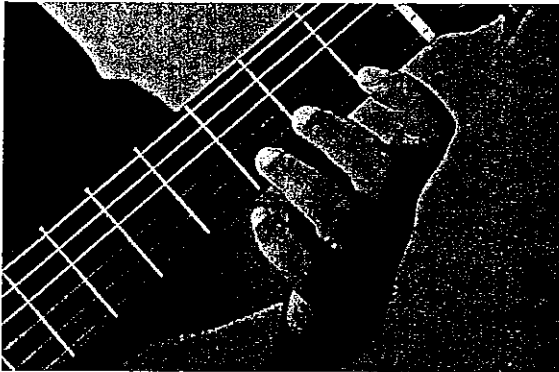
ฝึกการอ่านออกเสียงโน้ต

E E F F E E G F F G F E G E

ฝึกอ่าน

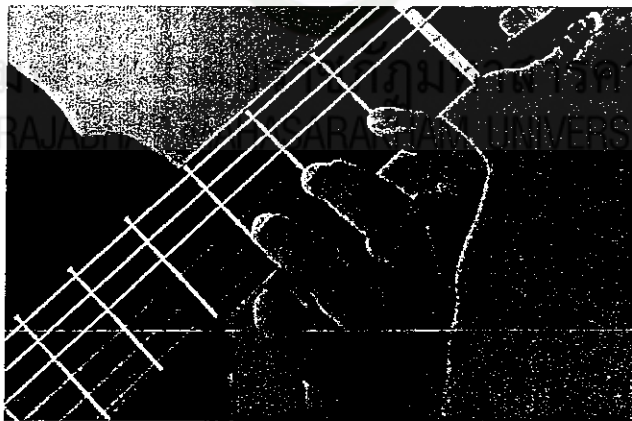
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การกดโน้ตในสายที่ 2

ไม่กด fret ใดเลย

ใช้นิ้วชี้กด fret

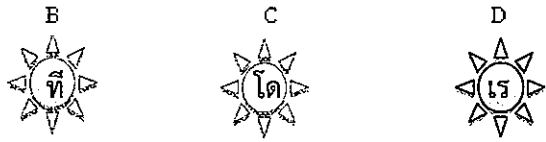
ใช้นิ้วนางกด fret ที่ 3

B C D
 บี โด เสร
 สายเปล่า กดช่องที่ 1 กดช่องที่ 3

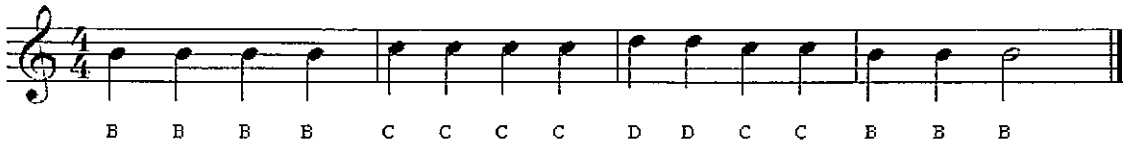

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

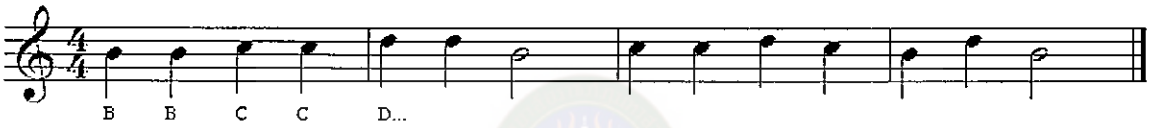
แบบฝึกหัดสายที่ 2

ฝึกอ่านออกเสียง

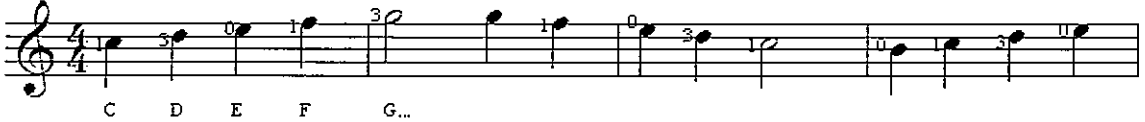
ฝึกอ่านเอง

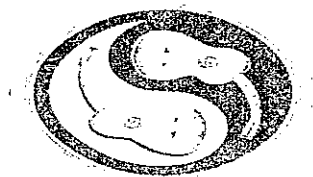

หมายเหตุโน้ตในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ หมายถึงใน 1 ท้องมี 3 จังหวะเท่านั้น

แบบฝึกหัดสายที่ 1 และ สาย 2

ฝึกอ่านออกเสียง

เพลงแบบฝึกหัด

Lightly Row

i m i m i m i m i m i m

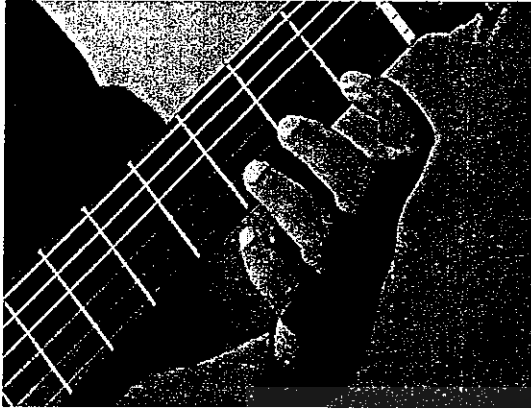
Ode to Joy

i m i m ...

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

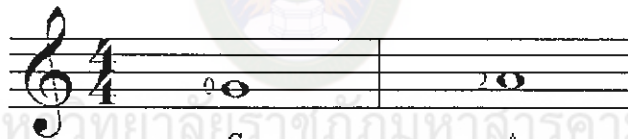

การกดโน้ตในสายที่ 3

ไม่กด fret ใดเลย

ใช้นิ้วกลางกด fret ที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ซอล

ลา

สายเปล่า

กดช่องที่ 2

แบบฝึกหัดสายที่ 3

G

A

ซอล

ลา

บทนี้จะต้องทำให้เสียงต่อเนื่องกัน โดยไม่ยกนิ้วมือซ้ายออกก่อนตีเสียงต่อไป

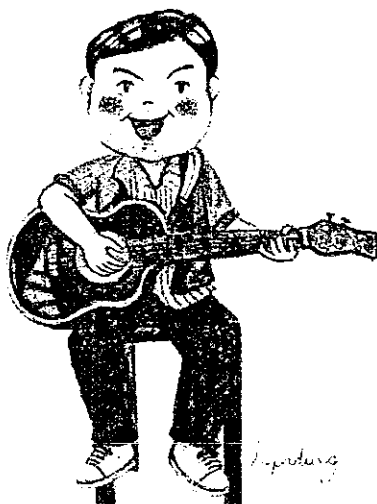
เพลงแบบฝึกหัด

Yankee Doodle

Musical notation for the first two staves of 'Yankee Doodle'. The first staff includes fingerings: i m i m i m i... The second staff ends with a double bar line.

Aura Lee

Musical notation for 'Aura Lee' with guitar chords: C, Dm/F, G7, C, C, E7/B, Am, C7/G, F, Fm, C, A7, Dm, G7, C.

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1.การกดโน้ตหรือเล่นโน้ต
มีความสำคัญกับการ
เล่นกีตาร์คลาสสิก

เฉลย : มีความสำคัญมากเพราะเป็นพื้นฐาน
ก่อนจะนำไปสู่บทเพลงแบบฝึกที่มาตรฐาน

2.การกดโน้ตนิ้วมือขวาควร
เป็นอย่างไร

เฉลย : นิ้วมือขวาจะทำการติดตามสาย
ต่างๆตามที่โน้ตได้กำหนด

3.การเล่นโน้ตนิ้วมือซ้ายควร
เป็นอย่างไร

เฉลย : นิ้วมือซ้ายจะใช้กดสายในแต่ละสาย
ออกมาเป็นเสียงของโน้ตที่กำหนด

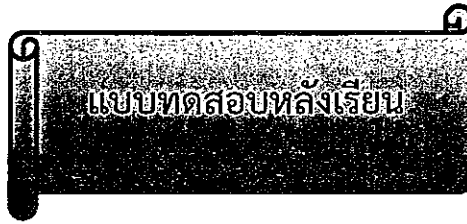
4.การปฏิบัติแบบฝึกหัดที่มี
โน้ต ควรจะต้องเตรียม
อย่างไร

เฉลย : ต้องรู้ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน
ก่อน เช่น ค่าของตัวโน้ต บรรทัดห้าเส้น ฯลฯ

5.การปฏิบัติโน้ต สาย 1 2 3
สายใดสำคัญที่สุด

เฉลย : สำคัญหมดทุกสายเพราะขึ้นกับโน้ต
จะระบุให้ปฏิบัติตามโน้ตนั้นๆ

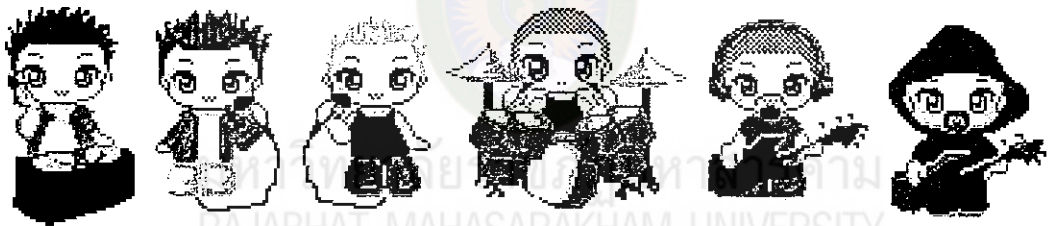

Aura Lee

Musical notation for 'Aura Lee' in 4/4 time, featuring three staves of music with the following chords:

- Staff 1: C, Dm/F, G7, C
- Staff 2: C, E7/B, Am, C7/G, F, Fm, C
- Staff 3: A7, Dm, G7, C

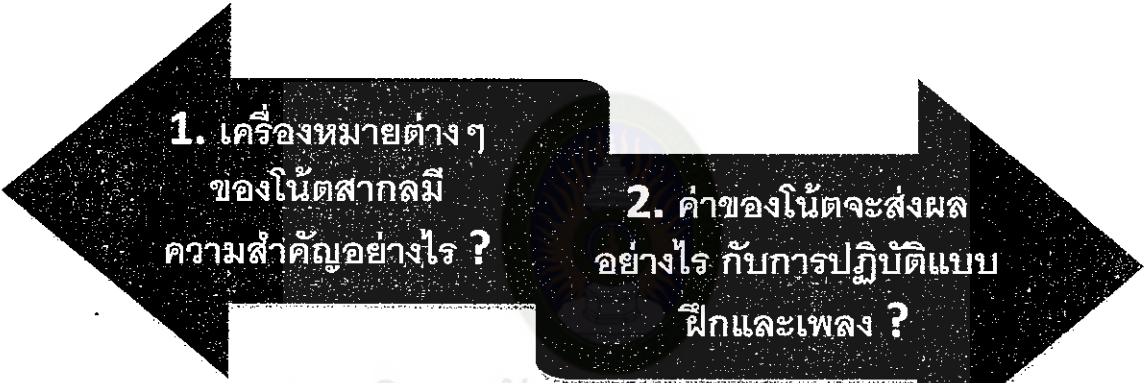

Lightly Row

Musical notation for 'Lightly Row' in 4/4 time, featuring two staves of music with fingerings (i, m) and triplets (3) indicated above the notes.

ชุดกิจกรรมที่ 4

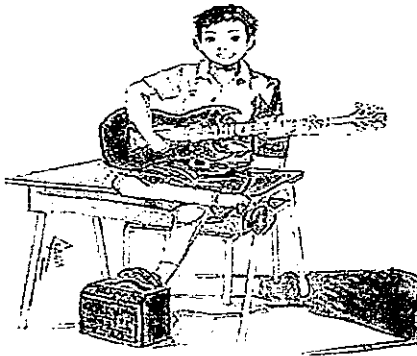
แบบทดสอบก่อนเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

"ในนดูริว่า . . .
จะเล่นกีตาร์จึงนจะนี้ได้ริปลว่า"

บทที่ 4
เครื่องหมายโยงเสียง(Tie)

Tie คือ เส้นเชื่อมเป็นการบอกว่าให้ติดเสียงนั้นไปยังตัวโน้ตที่โยงเสียงไปโดยไม่ต้องตีค้ำ
ปล่อยให้เสียงดังต่อไปเช่น

When the Saints Go Marching In

โน้ตเชบีต 1 ชั้น
(Eighth Note)

เราเคยรู้จักโน้ตต่างๆ มา 3 แบบแล้ว ต่อไปมารู้จักกับตัวเชบีต 1 ชนิด

ตัวเชบีต 1 ชั้น มีค่า $\frac{1}{2}$ จังหวะ เพราะฉะนั้น $\text{♪} + \text{♪} = \text{♩}$

ดูจากการเคาะเท้าจะเข้าใจมากยิ่งขึ้น

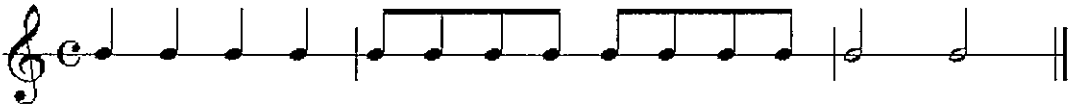
$\text{♪} + \text{♪}$ จะเขียนรวมทางไว้เพื่อความสะดวกในการอ่าน เป็น ♩

การนับจังหวะโน้ตเชบีต
1 ชั้นในจังหวะ 4/4

เล่นตามจ้งหะตั้งแต่สายที่1 ถึงสายที่3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เพลงแบบฝึกหัด

Jingle Bell

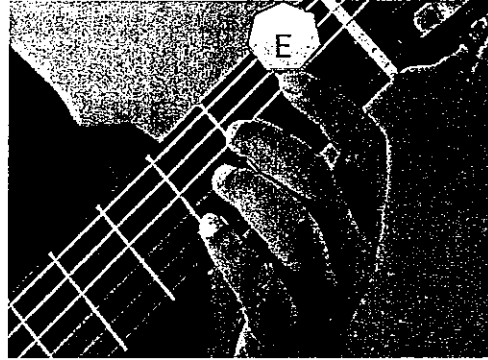
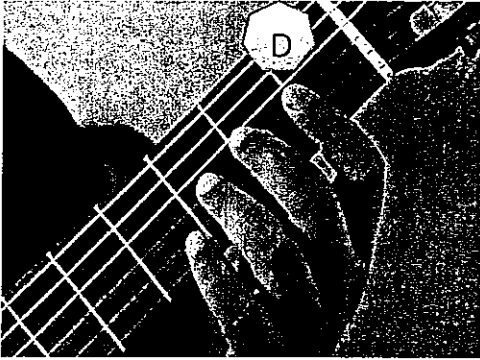

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Happy Birthday

การกดโน้ตในสายที่ 4

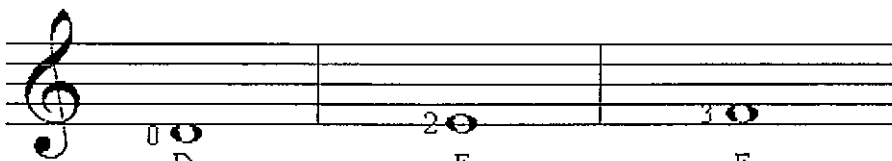

ไม่กด fret ใดเลย

ใช้นิ้วกลางกด fret ที่ 2

ใช้นิ้วนางกด fret ที่ 3

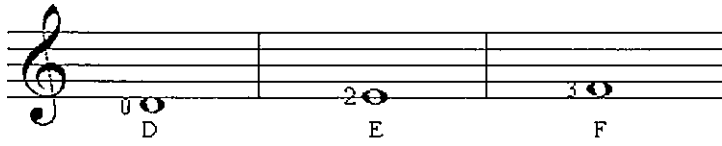
D
เร
สายเปล่า

E
มี
ช่องที่ 2

F
ฟา
ช่องที่ 3

แบบฝึกหัดฝึก ดีด สายที่ 4

[เล่นด้วยนิ้ว p (นิ้วโป้ง)]

เพลงแบบฝึกหัด

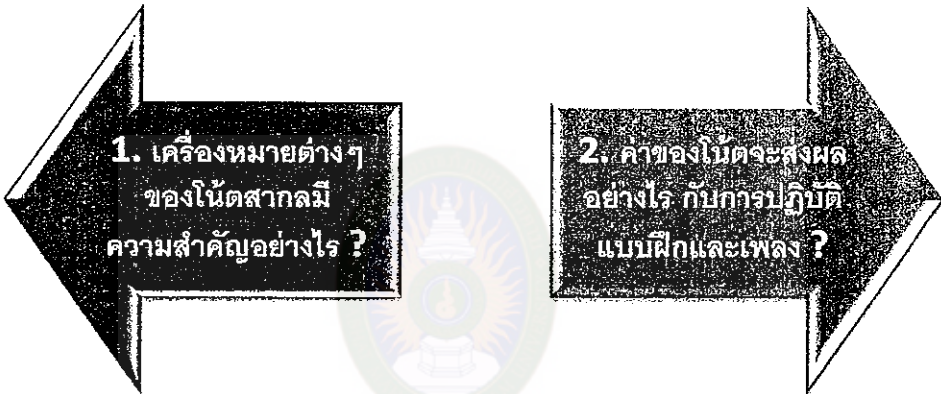
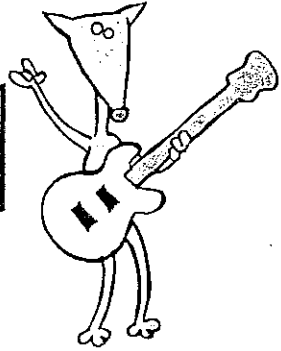
[เล่นด้วยนิ้ว i-m]

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Little Brown Jug

เฉลยแบบทดสอบการเรียนรู้

1. เครื่องหมายต่างๆ
ของโน้ตสากลมี
ความสำคัญอย่างไร ?

2. ค่าของโน้ตจะส่งผล
อย่างไร กับการปฏิบัติ
แบบฝึกและเพลง ?

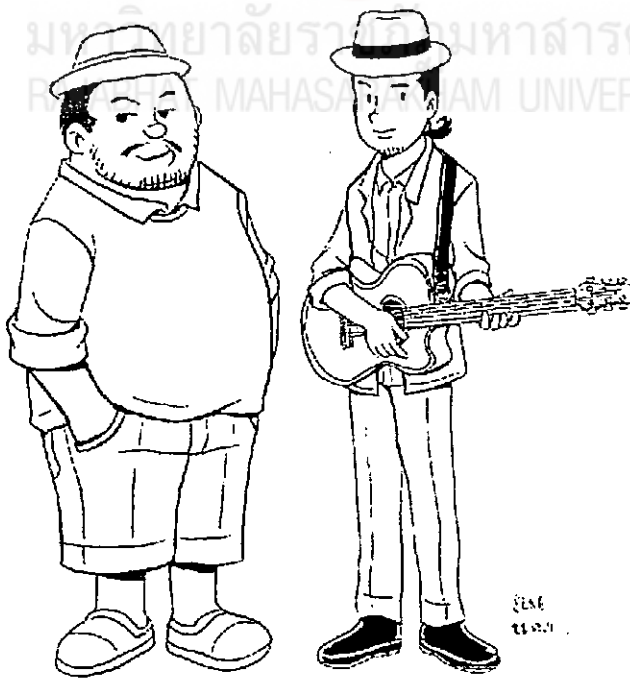
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยข้อ 1 : เครื่องหมายเป็นตัวกำหนด
ค่าของตัวโน้ต เพื่อให้ผู้เล่นได้ปฏิบัติ
ตามอย่างถูกต้อง

เฉลยข้อ 2 : ส่งผลให้ผู้เล่นตั้งใจ
ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ จาก
ระดับพื้นฐานไปสู่ระดับขั้นสูง

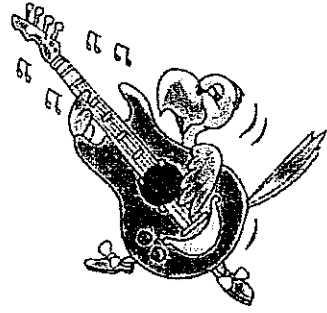
แบบทดสอบหลังเรียน

Jingle Bell

ชุดกิจกรรมที่ 5

แบบทดสอบก่อนเรียน

1.ทราบหรือไม่ว่าค่าของตัวโน้ต ตัวไหนมีค่าน้อยที่สุด?

2.ถ้าเล่นโน้ตไม่ถูกต้องตามที่กำหนดให้จะเป็นอย่างไร?

3.จังหวะแรกที่ทุกคนเคยทำคือ จังหวะใด?

4.การวิ่งและการเดิน เกี่ยวข้องกับจังหวะหรือไม่?

5.จงยกตัวอย่างของจังหวะที่อยู่รอบตัวของเรามาก 5 อย่าง

6.โน้ตตัวที่สูงจะเล่นยากที่สุดใช่หรือไม่?

7.คนที่นิ้วสั้นสามารถเล่นโน้ตที่สูงได้ใช่หรือไม่?

8.นิ้วที่ใช้เล่นบ่อยที่สุดคือนิ้วไหน ซ้ายหรือขวา

9.การเล่นโน้ตผิดบ่อยครั้งเกิดจากสาเหตุใด

10. นิ้ว 4 หรือนิ้วก้อยข้างซ้ายจะกดโน้ตสูงเสมอใช่หรือไม่?

มีตัวเลขให้ตีตัวดำ
ประจุกันเถอะ

บทที่ 5
โน้ตตัวดำประจุ
(Dotted Quarter Notes)

กดจะมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของโน้ตตัวที่มีประจุอยู่เช่น ถ้าเป็นโน้ตตัวดำ กดจะมีค่าเท่ากับ 1/2 จังหวะ

★ ดูจากจังหวะตบเท้าจะเข้าใจขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(วิธีอ่าน) (วิธีเขียน)

ตัวอย่าง

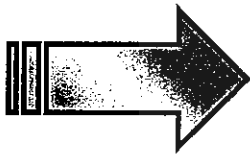
*จุดสังเกต : 2 ท้องหลังมีวิธีการเล่นและวิธีอ่านที่เหมือนกัน

การเล่นโน้ตตัว A สูง
วิธีเล่นโน้ตตัวลา (A) สูง

ก็คสไมละนะ

อยู่ในสายที่ 1 ใช้นิ้วก้อยกดในช่องที่ 5

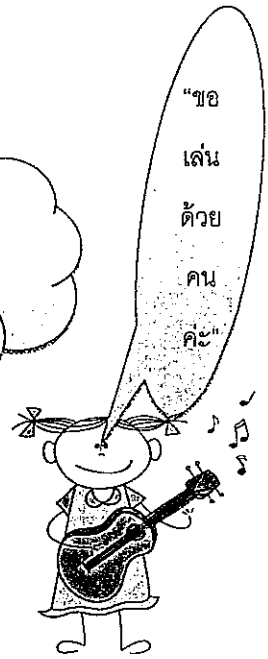
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

“ซัอมเยอะๆ นะครับ
เพื่อนๆ”

“จำโน้ตได้แล้ว มาหัด
เล่นแบบฝึกหัดกัน
เถอะ”

เพลงแบบฝึกหัด

Auld Lang Syne

Musical notation for Auld Lang Syne, consisting of four staves of music in 4/4 time.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKAM UNIVERSITY

เล่นได้แล้วดีใจจังเลย
แค่ฝึกฝนบ่อยๆ

1. ทรานหรือไม่ว่าค่าของดาวน์เน็ต ตัวไหนมีค่ามากที่สุด?

- เฉลย : ตัวกลม จะมีค่ามากหรือเล่นเสียงยาวที่สุด

2. ถ้าเล่นเน็ตไม่ถูกต้อง ตามที่กำหนดจะเป็นอย่างไร?

- เฉลย : จังหวะและเมโลดี้ก็จะฟังแล้วไม่สมบูรณ์

3. จังหวะแรกที่ทุกคนเคยทำคือ กิจกรรมใด?

- เฉลย : การปรบมือเป็นจังหวะ 1 2 3...

4. การวิ่งและการเดินเกี่ยวข้องกับจังหวะหรือไม่?

- เฉลย : ถ้าวิ่งหรือเดินไม่ตรงจังหวะก็จะทำให้บุคลิกของเราเปลี่ยนไป แลดูไม่ปกติของคนทั่วไป

5. จงยกตัวอย่างของจังหวะที่อยู่รอบตัวของเรามา 5
อย่าง

- เฉลย : การปรบมือ, การวิ่ง, การเดิน, การหายใจ, การกระทบตา

6. เน็ตตัวที่สูงจะเล่นยากที่สุดใช่หรือไม่?

- เฉลย : ไม่ใช่เสมอไปขึ้นอยู่กับเน็ตที่กำหนดให้ และจึงปฏิบัติตาม

7. คนที่นิ้วสั้นจะสามารถเล่นเน็ตที่สูงได้ใช่หรือไม่?

- เฉลย : ได้ขึ้นอยู่กับกำกับการฝึกฝน ไม่มีเป็นอุปสรรคสำคัญ

8. นิ้วที่ใช้เล่นบ่อยที่สุดคือนิ้วไหน ชายหรือขวา

- เฉลย : ทั้งสองข้างใช้เล่นเบาๆกัน และจะต้องปฏิบัติตามพื้นฐานอย่างถูกต้อง

9. การเล่นเน็ตผิดบ่อยครั้งเกิดจากสาเหตุใด

- เฉลย : เพราะข้อมพอกและไม่เอาใจใส่จึงเล่นเน็ตผิด

10. นิ้ว 4 หรือนิ้วก็้อยกตข้างซ้ายจะกดเน็ตสูงเสมอใช่หรือไม่?

- เฉลย : หลักๆ จะใช้กดเน็ตสูง เหมือนบนหน้าใช้กดเน็ตตัว A สูง

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบหลังเรียน

บทฝึกใช้คอร์ด A สูง
กับอีกสักสอง

จังหวะ 4/4 ที่
ห้องมี 4 จังหวะ
ครับ

ชุดกิจกรรมที่ 5
แบบทดสอบก่อนเรียน

๑ การกดไม้ตี
ผ่านมา
ปฏิบัติได้สาย
ที่เท่าไรแล้ว?

๒ สายที่ 1 2 3
ควรใช้นิ้วใด
ดีด จึงจะ
ถูกต้อง

๓ สายที่ 4 ควร
ใช้นิ้วใดดีด
จึงจะถูกต้อง

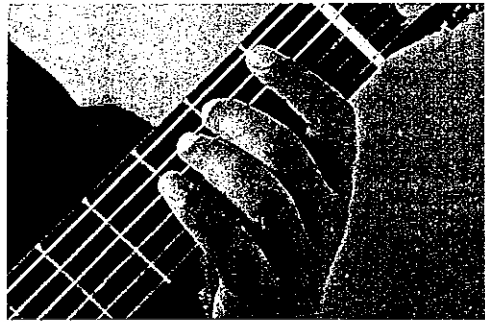
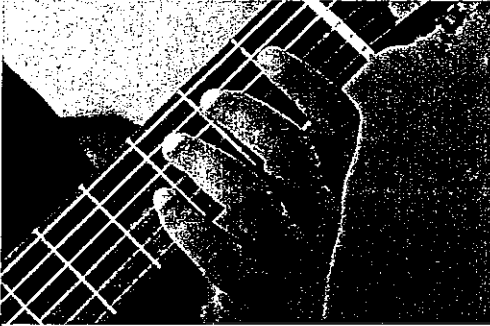

๔ สายที่ 5
ควรใช้นิ้ว
ใดดีด จึง
จะถูกต้อง

๕ เสียง
A,B,C
เสียงไหน
สูงที่สุด

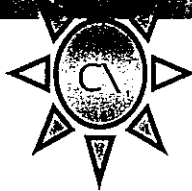
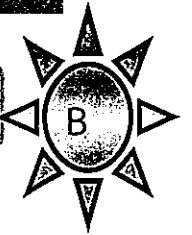
๖ เสียง
A,B,C
เสียงไหน
ต่ำที่สุด

บทที่ 6
การกดโน้ตในสายที่ 5

โน้ต A ไม่กด fret ใดเลย

โน้ต B ใช้นิ้วกลางกด fret ที่ 2

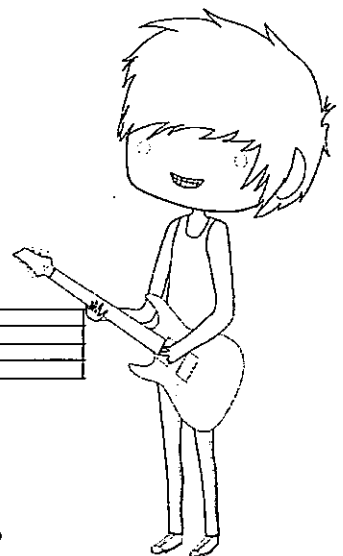
โน้ต C ใช้นิ้วนางกด fret ที่ 3

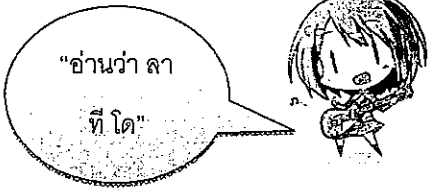
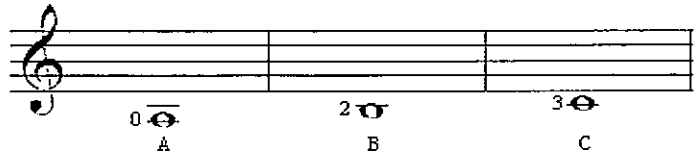
A
ลา
สายเปล่า

B
ที่
กดช่องที่ 2

C
โด
กดช่องที่ 3

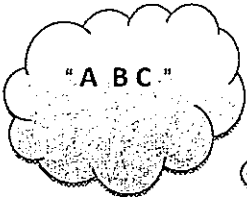
แบบฝึกหัดสายที่ 5

ลา

ที

โด

ฝึกอ่านออกเสียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

“บันโดเสียงCMajorค่ะ”

C Major Scale

เมื่อฝึกมาถึงบทนี้จะต้องทำความเข้าใจ กับการฝึกสเกลด้วยโดยการเปรียบเทียบเสียงที่ติดกับเสียงที่ร้องออกมาจะต้องเหมือนกันซึ่งเสียงต่ำเราก็จะตีไม่ดังมากตามเสียงที่คิดไว้ในใจพอสูงขึ้นก็จะดังขึ้นตามลำดับ แต่จะต้องไม่ให้แตกต่างกันมากเกินไปอาจจะเป็นการเล่นตามเครื่องหมาย Crescendo ถ้าทำอย่างเข้าใจก็จะทำให้เล่นกีตาร์อย่างที่มีสำเนียงนั่นเอง

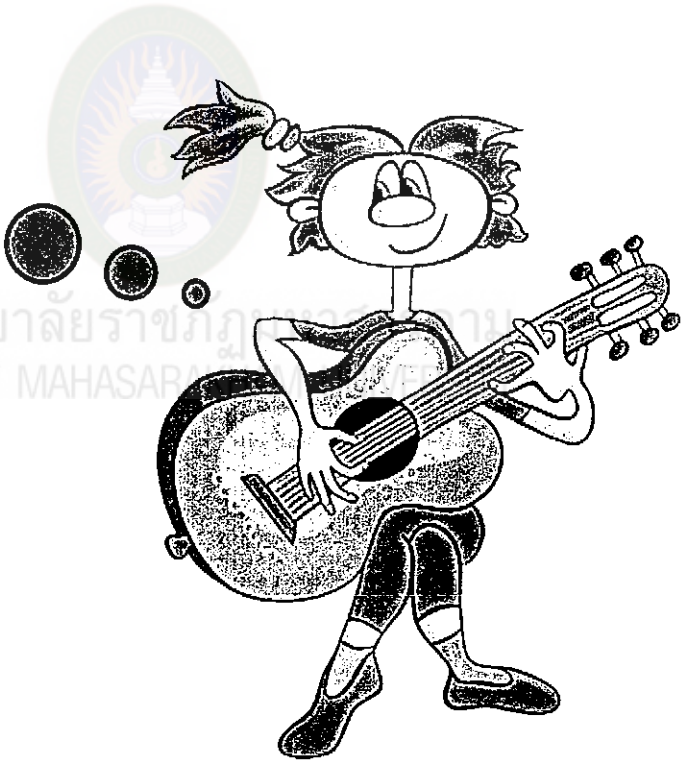
เพลงแบบฝึกหัด

Ode to joy

Beethoven

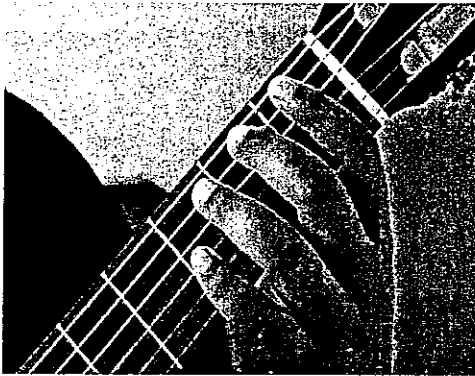

“เพลงนี้เพราะ
 จัง เล่นแล้ว
 เพลินมากค่ะ”

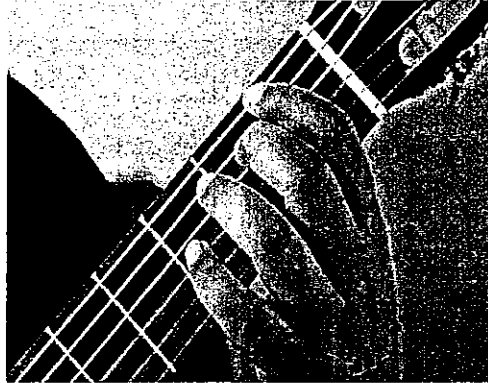
กดนิ้วโป้งในสายที่ 6

E

ไม่กด fret ใดเลย

F

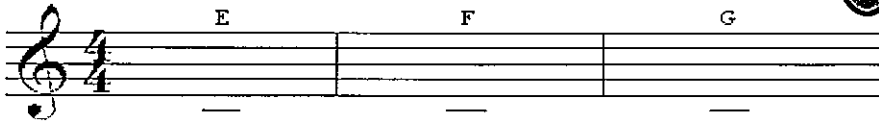
ใช้นิ้วชี้กด fret ที่ 1

G

ใช้นิ้วนางกด fret ที่ 3

มาฝึก
เล่นกับ
เดอะ...

0 ๐

มี
สายเปล่า

1 ๐

ฟา
กดช่องที่ 1

3 ๐

ซอล
กดช่องที่ 3

E F G

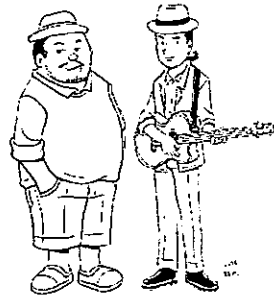
0 มิ ฟา ซอล

ฝึกอ่านออกเสียง

E F G A

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เพลงแบบฝึกหัด

เป็นดนตรีพื้นเมืองของประเทศสเปนเรียกว่าเพลงฟลาเมนโก(Flamenco)

Noche en España

มือขวา
มือซ้าย

Musical notation for the first system, including treble and bass staves with notes and fingerings (0, 1, 3, 1, 3). Includes the instruction 'Rasgueado (simile)'.

เฉลย

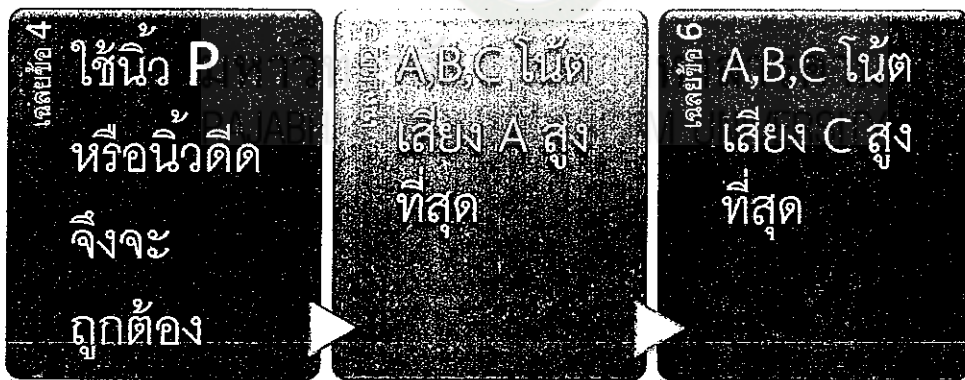
Musical notation for the second system, including treble and bass staves with notes and fingerings (3, 2, 2, 3, 1).

Musical notation for the third system, including treble and bass staves with notes, fingerings (3, 2, 3, 1, 2), and first/second endings.

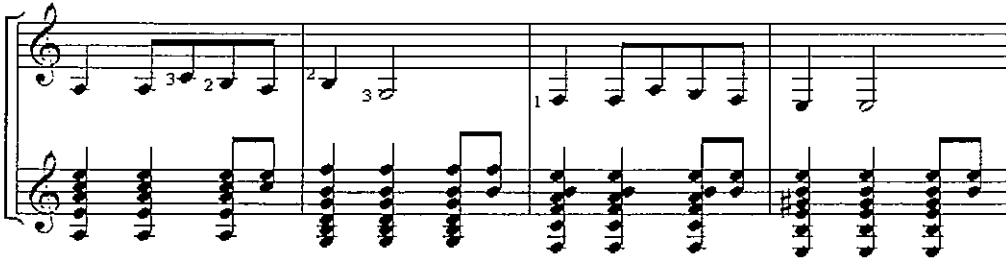
แบบทดสอบก่อนเรียน

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน(ต่อ)

แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดกิจกรรมที่ 7
แบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่ 1

- สายกีตาร์คลาสสิกมีทั้งหมดกี่สาย

ข้อที่ 2

- สายกีตาร์สายใดสำคัญที่สุด

ข้อที่ 3

- การเล่นคอร์ดมีความสำคัญ
อย่างเล่นกับการฝึกเล่น

- ถ้าตั้งสายไม่ตรงตามหลักจะทำให้
เป็นอย่างไร

ข้อที่ 5

- การเล่นคอร์ดลักษณะของมือ
ทั้งสองข้างควรเป็นอย่างไร

บทที่ 7 การเล่นคอร์ด

การเล่นคอร์ดอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. การตีคอร์ด (Rhythm strum)

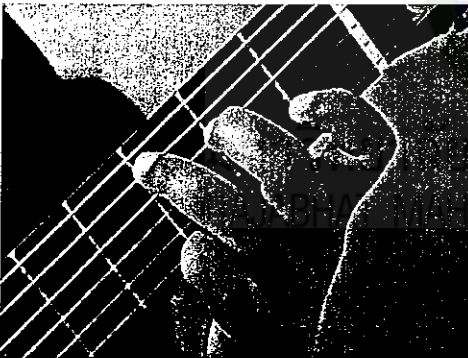
2. การเกาคอร์ด (Broken chord)

ก่อนที่จะเริ่มเล่นคอร์ดควรจำรูปแบบคอร์ดให้ได้เสียก่อน ในขั้นนี้จะไม่กล่าวถึงทฤษฎีของ คอร์ดแต่จะแสดงเฉพาะรูปแบบการวางนิ้วและโน้ตในคอร์ดที่ใช้บ่อย โดยจะเรียงตามความยากง่ายดังนี้

คอร์ดที่ต้องรู้จักในเบื้องต้น

(C)

(Am)

(Dm)

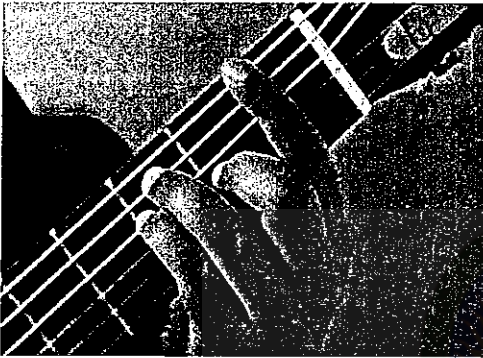
(G7)

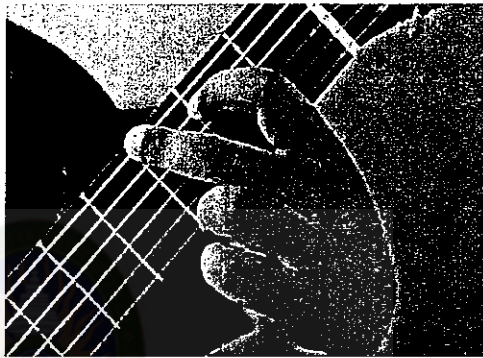

Joe Satriani

F (full bar)

G

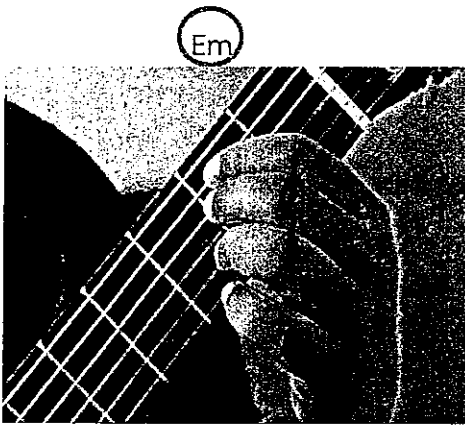

น้องๆ เล่นได้ก็คอร์ด
แล้วจ๊ะ!

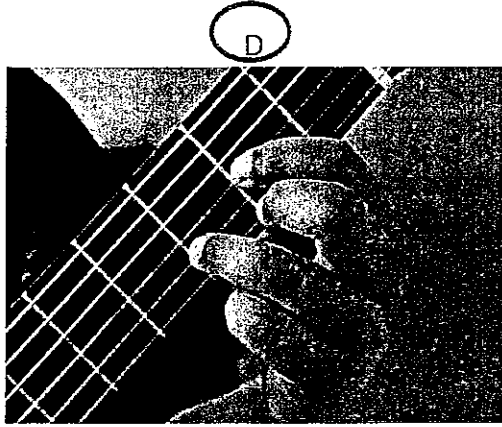

เล่นได้ 3
คอร์ดแล้วจ้า

Em

D

ตัวโน้ตในคอร์ดต่าง ๆ และวิธีการกด

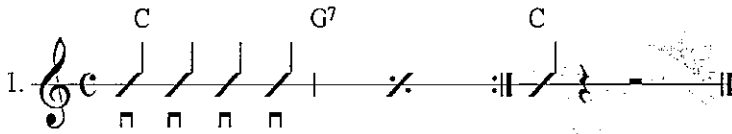
The image displays two rows of guitar chord diagrams and their corresponding notes on a musical staff. The first row includes C, Am, Dm, and G7. The second row includes F, G, Em, and D. Each chord diagram shows the fretboard with dots for notes and 'x' for muted strings. The notes are written on a treble clef staff below each diagram.

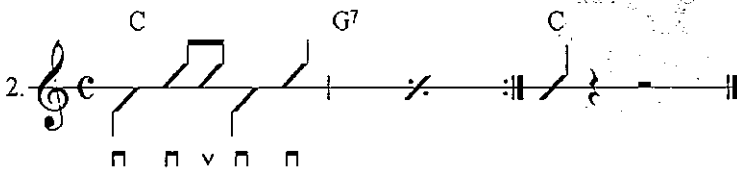
เล่นได้ทุกคอร์ดแล้วครับ

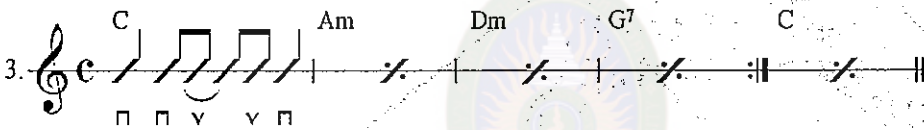

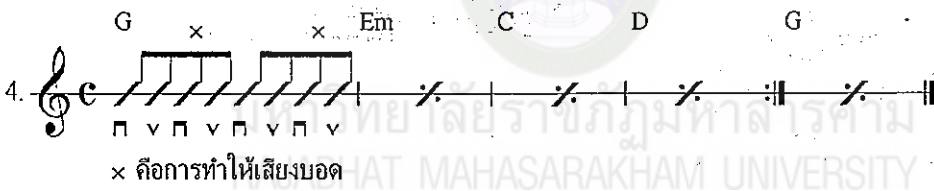
แบบฝึกหัดการตีคอร์ด

▣ ตีลง
 v ตีขึ้น

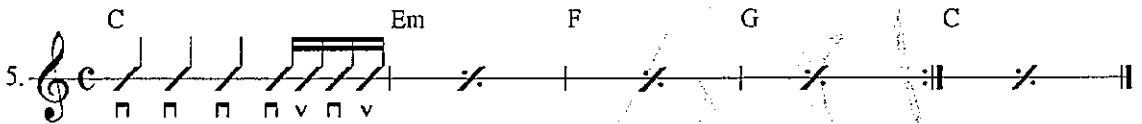
1.

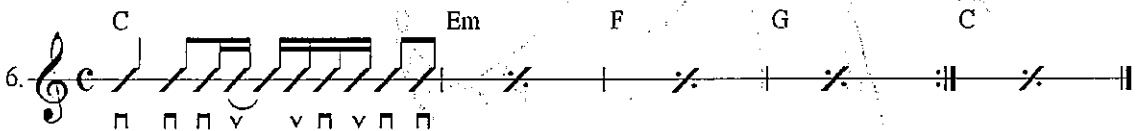
2.

3.

4.

x คือการทำให้เสียงบอด

5.

6.

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่ 1

- สายกีตาร์คลาสสิกมีทั้งหมดกี่สาย
- เฉลย : 6 สายเหมือนกีตาร์ทั่วไปแต่คลาสสิกจะเป็นสายเอ็นหรือไนลอนสายที่ 1 2 3

ข้อที่ 2

- สายกีตาร์สายใดสำคัญที่สุด
- เฉลย : ถ้าสายใดสายหนึ่งขาดก็ไม่สามารถเล่นโน้ตได้ จึงสำคัญทั้งหมด

ข้อที่ 3

- การเล่นคอร์ดมีความสำคัญอย่างเล่นกับการฝึกเล่น
- เฉลย : สำคัญในด้านการ ช่วยอุ้มตัวโน้ตในครบถ้วน เวลาเล่นจึงรู้สึกวาคอร์ดจะเต็มเต็มให้กับเพลง

ข้อที่ 4

- ถ้าตั้งสายไม่ตรงตามหลักจะทำให้เป็นอย่างไร
- เฉลย : ทำให้เล่นแล้วเพี้ยน และไม่เข้าโน้ตหรือคอร์ด

ข้อที่ 5

- การเล่นคอร์ดลักษณะของมือทั้งสองข้างควรเป็นอย่างไร
- เฉลย : มือซ้ายจะกดรูปคอร์ด ส่วนมือขวาจะทำการตีดหรือที่เรียกว่าตีคอร์ด

แบบทดสอบหลังเรียน

คำสั่ง : จงเล่นคอร์ดีต ตามเพลงที่กำหนดให้

เพลง คีนจันทร์ (LOSO)

Intro : C/F(2time)

Em/Am/Dm/G

C F
คีนนี้จันทร์นวลผ่องมองแล้วคิดถึงแต่เธอ

C F
ตัวฉันยืนมองเหม่อถามว่าเธออยู่ที่ใด

Em Am Dm G
วอนสายลมแผ่วๆให้ช่วยพัดพาใจไปบอกกับเธอว่าคิดถึง

C F
* จันทร์เจ้ารู้หรือเปล่าว່ว่าฉันเหงาเกินกว่าใคร

C F
วันที่เธอลาไกลบอกไปแล้วจะกลับมา

Em Am
คีนนี้ฉันรอเธออยู่อยากบอกให้รู้ค่าเดียวว่า

Dm G
จะรอจนกว่าค่าคีนนี้ไม่มีจันทร์

F Em Dm
** รักรักเธอหมดใจรู้หรือเปล่าว່อยากมีเพียงสองเรา

G F
อยู่กับจันทร์เหมือนเคยอยากฟังซ้ำคำที่เธอเอื้อนเอ่ย

Dm G C
บอกรักเหมือนเคยอยู่ในอ้อมแขน(ฉัน)

Instru: F/Em (3times)
Am/Dm/G/C/G
(ซ้ำ **, **, **)

ชุดกิจกรรมที่ 8
แบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่ 1 การเกาคอร์ดและการตีคอร์ดต่างกันอย่างไร

ข้อที่ 2 เกาคอร์ดที่ดีควรทำอย่างไร จึงถูกต้องและสวยงาม

ข้อที่ 3 การเกาและการตีคอร์ด ปฏิบัติอย่างไรไหนจึงจะพัฒนามากกว่ากัน
เพราะเหตุใด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การเกาหรือกระจายคอร์ด (arpeggio)

การเกากีตาร์หรือที่เรียกว่า picking เป็นอีกสไตล์ในการเล่นกีตาร์ที่มีเสน่ห์มาก แต่ก่อนที่จะฝึกที่จุดนี้ควรจะต้องฝึกการตีคอร์ดให้ชำนาญ ทั้งการเปลี่ยนคอร์ดจังหวะการตีที่สัมพันธ์กัน

เริ่มจากการวางนิ้วก่อนนะ
 ครับเพราะว่าสายกีตาร์มี 6
 สายแต่เรามี 5 นิ้วดังนั้นเรา
 จึงต้องรู้หน้าที่ของแต่ละนิ้ว
 ก่อนดังนี้คือ

- นีวโป่ง ซึ่งถนัดในการดีดสายลง จะควบคุมสายเบส (bases) ทั้งหมด คือสาย 4, 5 และ 6

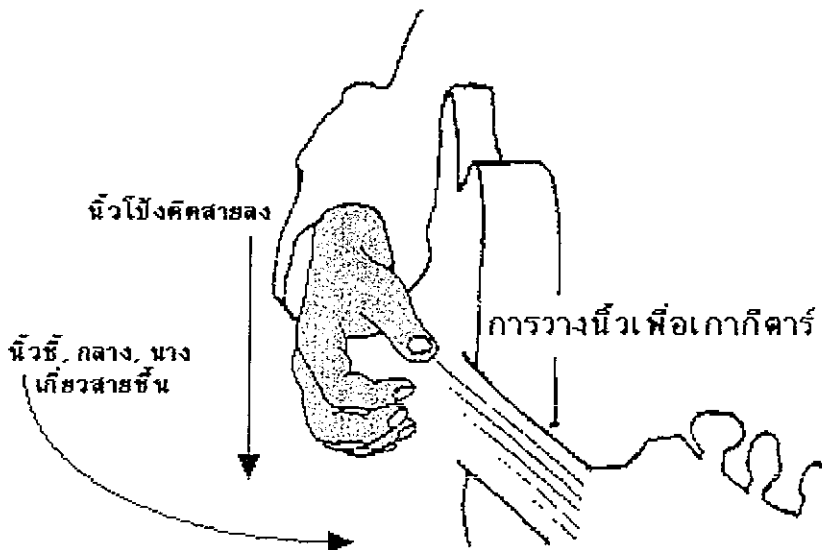
- นีวซี่ นีวกกลาง และนีวนาง จะถนัดในการเกี่ยวสายขึ้น ดังนั้นจะควบคุม 3 สายล่าง (soprano) โดยที่ นีวซี่จะคุมสายที่ 3 นีวกกลางจะคุมสายที่ 2 และนีวนางคุมสายที่ 1 ส่วนนีวก้อยจะไม่ใช้ในการเกากีตาร์แต่อาจจะใช้ยันกับตัวกีตาร์เพื่อให้มือมั่นคงเป็นต้น

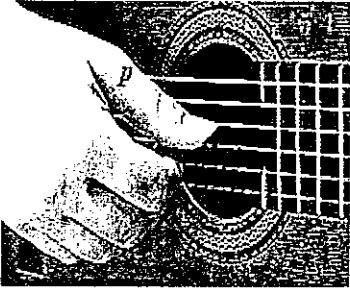
แต่ทั้งนี้ไม่ใช่กฎตายตัวว่าต้องใช้นีวโป่งดีดสายเบส หรือนีวซี่ดีดสาย 3 เสมอไปเราอาจจะเปลี่ยนไปได้ตามความเหมาะสมของเพลง แต่หลักๆ ก็ควรจะฝึกแบบนี้ก่อน

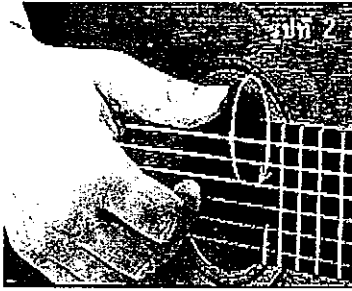
การวางมือในท่าเตรียมพร้อมนั้นคือ

1. วางนีวโป่งบนสายเบสเส้นใดเส้นหนึ่ง (ส่วนมากคือเบสของคอร์ดแรกของเพลง)
2. วางนีวซี่ไว้ได้สาย 3 เพื่อพร้อมจะเกี่ยวขึ้น
3. วางนีวซี่ไว้ได้สาย 2 เพื่อพร้อมจะเกี่ยวขึ้น
4. วางนีวซี่ไว้ได้สาย 1 เพื่อพร้อมจะเกี่ยวขึ้น
5. นีวก้อยอาจจะปล่อยไว้ลอยๆ หรือแตะไว้กับตัวกีตาร์เพื่อให้การวางนีสันคงขึ้น

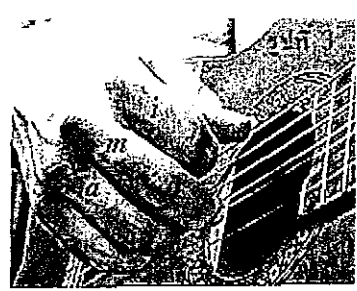

รูปที่ 1

รูปที่ 2

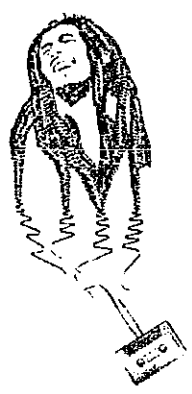

รูปที่ 3

ขั้นตอนการเกากีตาร์มักจะเริ่มด้วยสายเบสก่อน ดังรูปที่ 1 และ 2 เป็นการใช้นิ้วโป้งหรือ P (หรือ T) จึงตามด้วยสายอื่นตามมา (3 สายล่าง) ด้วย 3 นิ้วที่เหลือ คือนิ้วชี้ i (หรือ 1) , นิ้วกลาง m (หรือ 2), และนิ้วนาง a (หรือ 3) ดังนั้นขั้นแรกผมจะแนะนำให้คุณรู้จักเบสของแต่ละคอร์ดก่อน ซึ่ง โน้ตเบสของคอร์ดปกติก็คือ root หรือโน้ตที่เป็นชื่อคอร์ดนั่นเองเช่นคอร์ด C เบสก็คือ C ส่วนตำแหน่งคุณสามารถหาจากรูปแสดงโน้ตบนฟิงเกอร์บอร์ดที่อยู่บนสายเบสคือสาย 4, 5 และ 6 โดยอาจจะสรุปได้ดังนี้

- ★ ถ้าเล่นคอร์ดที่ขึ้นด้วยเบส E, G ให้ตัดสายเบสเส้นที่ 6
- ★ ถ้าเล่นคอร์ดที่ขึ้นด้วยเบส A, B และ C ให้ตัดสายเบสเส้นที่ 5
- ★ ถ้าเล่นคอร์ดที่ขึ้นด้วยเบส D, F ให้ตัดสายเบสเส้นที่ 4 (คอร์ด F ถ้าใช้ท่าบอจเล่นเบสที่สาย 6)

อย่างไรก็ตามอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามรูปคอร์ดที่คุณจับ ดังนั้นจะให้ดีที่สุดคุณจึงควรที่จะรู้ว่าเบสของคอร์ดนี้คืออะไรอยู่ที่ตำแหน่งไหนของนิ้วเมื่อจับคอร์ดดังกล่าวแล้วจะถูกต้องที่สุด

สัญลักษณ์นิ้วมือขวา

p	-	นิ้วโป้ง
i	-	นิ้วชี้
m	-	นิ้วกลาง
a	-	นิ้วนาง

แบบฝึกหัดการเกาคอर्ड

1.

C Am Dm

p i m i p i m i

2.

C Am Dm G7

p i m i a i m i

3.

C Am

p i m a m i ...

Dm G7

3 2

4.

C Am Dm G7

5.

C Am Dm G7

6.

G Em C D

แบบฝึกหัดนี้เป็นเพียง
ตัวอย่างรูปแบบการเก็ทคอร์ดในแบบที่
นิยมเล่น ผู้เรียนสามารถคิดรูปแบบอื่น ๆ
ได้ตามต้องการ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม
ของแนวเพลงที่จะเล่น

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่ 1 การเกาคอร์ดและการตีคอร์ดต่างกันอย่างไร

เฉลย : การเกาคอร์ดจะใช้นิ้วมือทั้งสี่นิ้วเกา ส่วนการตีคอร์ดจะใช้ปิ๊กตีหรือนิ้วดีด

ข้อที่ 2 เกาคอร์ดที่ดีควรทำอย่างไร จึงถูกต้องและสวยงาม

เฉลย : ควรใช้นิ้วทั้งสี่นิ้วด้านขวาให้เกิดการสัมพันธ์กันตามหลักการ ไม่ควรใช้แค่นิ้วเดิมนิ้วอื่นๆนอกจากจะไม่ถูกต้องแล้วยังดูไม่สวย

ข้อที่ 3 การเกาและการตีคอร์ด ปฏิบัติอย่างไรจึงจะพัฒนามากกว่ากัน เพราะเหตุใด

เฉลย : การเกาคอร์ดจะพัฒนาความแข็งแรงของนิ้วทั้งสี่ ให้มีความครองตัว ส่วนการตีคอร์ดจะพัฒนาแค่ข้อมือเท่านั้น ฉะนั้นการเกาจึงมีการพัฒนาไปได้ไกลกว่าเช่นการบรรเลงกีตาร์คลาสสิก เป็นต้น

แบบทดสอบหลังเรียน

คำสั่ง : จงปฏิบัติการเกาคอร์ด

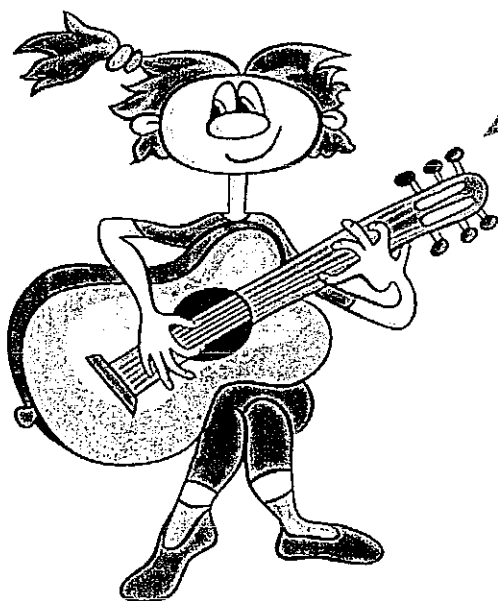

C
Am
Dm
G7

p i m i p i m i

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM U

เราจะฝึกกีตาร์
กันทุกวันเลยคะ

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินชุดกิจกรรมการสอนกีตาร์คลาสสิก

วิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 2 ผลการประเมินชุดกิจกรรมการสอนที่คณาจารย์ ราชวิชา ปฏิบัติคณาจารย์
 ภาควิชา คณิตศาสตร์

ภาคผนวก 1

ประเด็นการประเมิน	คะแนน ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5			
1. การจัดหน้า								
1.1 คำชี้แจงเข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
1.2 คำสั่งชัดเจน	5	5	5	4	5	4.80	0.44	มากที่สุด
1.3 ตัวอย่างชัดเจนถูกต้อง	4	5	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
1.4 จัดส่วนที่เป็นเนื้อหาได้ เหมาะสมกับหน้ากระดาษ	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2. เนื้อหา								
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของการฝึกทักษะ	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2.2 เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียน มาแล้ว	5	4	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของนักเรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
3. การใช้ภาษา								
3.1 การใช้ภาษาถูกต้อง	4	5	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
3.2 การจัดพิมพ์ถูกต้องชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80	0.44	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้ ความสามารถของผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
4. รูปประกอบ								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับวัย ความรู้ พื้นฐาน และสวยงาม	5	4	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด

ระดับการประเมิน	คะแนน ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับ คุณภาพ
	1	2	3	4	5			
5. เทคนิคการนำเสนอ								
5.1 ใช้หลักจิตวิทยาปลุกเร้าความสนใจ	5	5	4	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
5.2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเต็มศักยภาพ	5	5	5	4	4	4.80	0.44	มากที่สุด
5.3 ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	5	5	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
5.4 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับระดับชั้น	5	4	5	5	5	4.80	0.44	มากที่สุด
คะแนนโดยรวม	77	76	76	78	78	77	-	-
\bar{X}	4.81	4.75	4.75	4.87	4.87	4.80	-	มากที่สุด
S.D.	0.40	.44	.34	.34	.34	0.16	-	-

จากตารางภาคผนวกที่ 2 คะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินชุดกิจกรรมการสอนกวีตารุคลาสสิก รายวิชาปฏิบัติกวีตารุ 1 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.80

ภาคผนวก จ
ผลการประเมินความสอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 3 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การ
เรียนรู้ของแบบทักษะและองค์ความรู้กวีตารคลาสสิก รายวิชา ปฏิบัติกวีตาร
คลาสสิก 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่						IOC	ผล
	1	2	3	4	5	รวม		
1	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
2	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	0	1	0	3	0.60	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	0	1	0	1	1	3	0.60	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	0	1	1	0	3	0.60	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฉ
หนังสือราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.๐๖๔๖/๒๕๕๗

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.กฤษิต บุญทองถึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยด้วยนายนิติเทพ กาวีเทพ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๓๐๑๘๐๕๑๗ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การหัดหมาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติที่ ๑ สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.๐๖๘๖/๒๕๕๗

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรรณู ชูขจรเดื่อง

ถึงที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยคณายนัดทิเทพ ทวีวิทย รหัสนประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๕๑๗ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำสั่งทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคดี ๑ สำหรับนักศึกษานิติบัญญัตริ สาขาวิชาคนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของนื้อนการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
- ตรวจสอบด้านกรวลและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบพระมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไชรวรรณ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๐๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน อาจารย์ชนชนะ ศรีหาบุตร โด

ถึงที่อภัยมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยนายนิติเทพ กาทิเทพ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๕๑๗ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติที่ ๑ สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดผลและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทวารรถ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศร ๐๕๕๐.๐๑/ว ๑๐๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน ว่าที่ร้อยตรีฉัตรกฤต มาเพชร

ถึงที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยนายนิติเทพ การิเทพ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๕๑๗ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติที่ ๑ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรียงศักดิ์ ไทรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ กธ ๐๕๔๐.๐๘/๑๐๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๑

๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ถึงที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยคํารายงานใต้ชื่อ กิจกิตติ รัตตประจักษ์ ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๕๑๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติคดี ๑ สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร จากนักศึกษาต่าง วิชาคณะนิติฯ ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน ๑๑ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๑๐๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
จ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยด้วยนายนิติเทพ กาวีเทพ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๕๑๗ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติที่ ๑ สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย จากนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน ๑๗ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทวรรณ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๐๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน อาจารย์พงษ์พันธ์ เสาวดี

ซึ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยนายนิติเทพ 'การิเทพ รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๙๐๕๑๗' นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ดำรงตำแหน่งนิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ รายวิชาปฏิบัติที่ ๑ สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ช

ตัวอย่าง แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					\bar{X}	S
	5	4	3	2	1		
3. ด้านการให้ผลย้อนกลับ							
3.1 ผลย้อนกลับมีความเหมาะสมกับ ผู้เรียน.....
3.2 ผลย้อนกลับมีการเสริมแรงอย่าง เหมาะสม.....
3.3 ผลย้อนกลับมีการสื่อความหมาย อย่างชัดเจน.....
4. ด้านการประเมินผล							
4.1 การประเมินผลมีความเหมาะสม
4.2 การประเมินผลมีความหลากหลาย
4.3 กำหนดวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม รายวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก โดยใช้ชุดกิจกรรมสำหรับ
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

คำชี้แจง แบบการประเมินคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมิน
ตรวจสอบระดับความเหมาะสมสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง
ที่กำหนดให้ และให้นำน้ำหนักคะแนนตามความหมายดังนี้

ระดับความเหมาะสม			คะแนน
เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					\bar{x}	S
	5	4	3	2	1		
มีคำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอน							
สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ มี							
ขั้นตอนที่ชัดเจน.....							
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการระบุ							
สาระสำคัญที่มีความถูกต้อง กระชับ และชัดเจน.....							
จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรมการ							
เรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ใน							
กิจกรรม.....							
จุดประสงค์การเรียนรู้มีความเป็นไปได้ที่จะ							
บรรลุผล.....							
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีเนื้อหาสาระที่							
สอดคล้องและเอื้อต่อการบรรลุตามจุดประสงค์การ							
เรียนรู้.....							

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					\bar{X}	S
	5	4	3	2	1		
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน.....
7. มีการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนเพื่อการวัดผลประเมินผลครบทุกด้าน.....
8. มีการชี้แจงเอกสารประกอบชุดกิจกรรมทั้งหมดให้สามารถตรวจสอบได้ก่อนใช้ชุดกิจกรรม.....
9. วิธีการวัดผลประเมินผลช่วยตรวจสอบการบรรลุค่มงหมายของชุดกิจกรรมได้จริง.....
10. วิธีการวัดผลประเมินผลสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง.....

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาปฏิบัติคีตศิลป์ โดยใช้ชุดกิจกรรมสำหรับ
นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

คำชี้แจง แบบการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมิน
ตรวจสอบระดับความเหมาะสมสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน
ช่องที่กำหนดให้ และให้นำน้ำหนักคะแนนตามความหมายดังนี้

ระดับความเหมาะสม	คะแนน
เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคะแนนความเหมาะสม					\bar{X}	S
	5	4	3	2	1		
<u>1. ด้านสาระสำคัญ</u>							
1.1 ความถูกต้อง							
.....							
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน							
.....							
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย							
.....							
<u>2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้</u>							
2.1 ประเมินผลได้							
.....							
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย							
.....							
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน							
.....							

รายการประเมิน	ระดับคะแนนความเหมาะสม					\bar{X}	S
	5	4	3	2	1		
2.4 สามารถสอนให้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ <u>3. ด้านสาระการเรียนรู้</u> 3.1 ใจความถูกต้อง 3.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้..... 3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของ นักเรียน..... 3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา 3.5 มีความชัดเจนเหมาะสมและ น่าสนใจ 3.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้.....							

6.5 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน							
ulyรวมเฉลี่ย	 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY						

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาค ผนวก ฅ

ภาพประกอบ การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมกีตาร์คลาสสิก

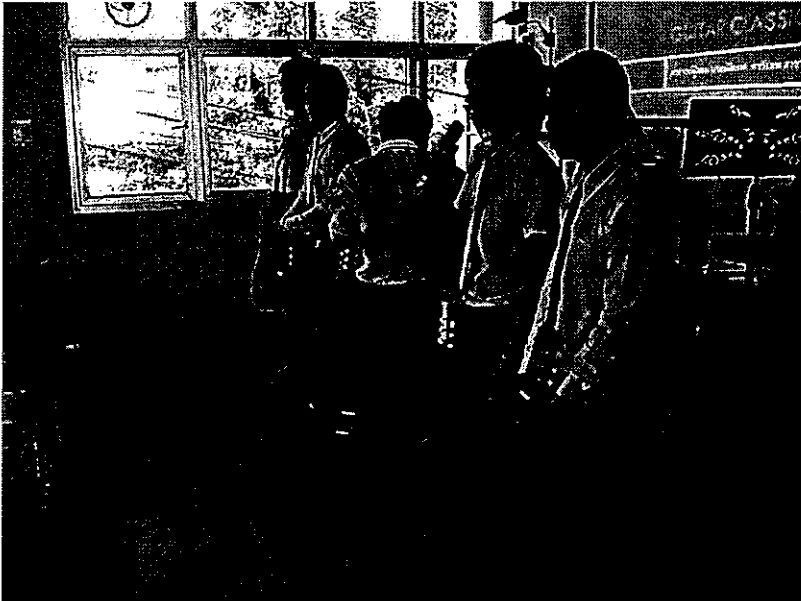
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 1 บรรยายการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติคีตาร์คลาสสิก

ภาพที่ 2 บรรยายการฝึกซ้อมคีตาร์คลาสสิก

ภาพที่ 3 สาขิตกัตาร์คลาสสิก

ภาพที่ 4 เป็นวิทยากร กัตาร์คลาสสิกรวมไปถึงบทเพลงที่ใช้บทเพลง

ภาพที่ 5 นักศึกษาที่ดำรงคลาสสิกบรรเลงให้โอกาสต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 6 ทำการแสดง ณ ถนนคนเดิน เชียงคาน จ.เลย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นายนิติเทพ การิเทพ

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2530

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

70 หมู่ 16 ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ 38150

สถานที่ทำงาน

อาจารย์เฉพาะกิจ สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ศป.บ. (ดุริยางคศิลป์ สากล)

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ครุศาสตรมหาบัณฑิต ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รางวัลดีเด่น

พ.ศ. 2552

ใบประกาศนียบัตรกิตติมศักดิ์ ระดับเกรด 7 จากโรงเรียน
สยามกลการ ยามาฮ่า ประเทศไทย จำกัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY